

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 4ης Απριλίου 2019*

«REACH – Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 – Φθαλικός δις(2-αιθυλεξυλ) εστέρας (DEHP) – Απόρριψη, ως αβάσιμης, αιτήσεως για την εσωτερική επανεξέταση αποφάσεως περί χορηγήσεως αδείας διαθέσεως στην αγορά – Νομικό σφάλμα – Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως – Άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006»

Στην υπόθεση T-108/17,

ClientEarth, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τον A. Jones, barrister,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους G. Gattinara, R. Lindenthal και K. Mifsud-Bonnici,

καθής,

υποστηριζόμενης από τον

Ευρωπαϊκό Οργανισμό Χημικών Προϊόντων (ECHA), εκπροσωπούμενο από τη M. Heikkilä και τον W. Broere,

παρεμβαίνοντα,

με αντικείμενο προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση του εγγράφου της Επιτροπής της 7ης Δεκεμβρίου 2016, με το οποίο το θεσμικό αυτό όργανο απέρριψε την από 2 Αυγούστου 2016 αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως που είχε υποβάλει η προσφεύγουσα όσον αφορά την εκτελεστική απόφαση C(2016) 3549 τελικό της Επιτροπής, της 16ης Ιουνίου 2016, περί χορηγήσεως αδείας για χρήσεις του φθαλικού δις(2-αιθυλεξυλ) εστέρα (DEHP) βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Δ. Γρατσία, πρόεδρο, A. Dittrich (εισηγητή) και I. Ulloa Rubio, δικαστές,

γραμματέας: F. Oller, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 6ης Σεπτεμβρίου 2018,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκδίδοντας τον κανονισμό (ΕΕ) 143/2011 της Επιτροπής, της 17ης Φεβρουαρίου 2011, για την τροποποίηση του παραρτήματος XIV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) (ΕΕ 2011, L 44, σ. 2), καταχώρισε τον φθαλικό δις(2-αιθυλεξυλ) εστέρα (DEHP), μια οργανική ένωση που χρησιμοποιείται κυρίως για το μαλάκωμα των πλαστικών από χλωριούχο πολυβινύλιο (PVC), στο παράρτημα XIV του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ 2006, L 396, σ. 1, διορθωτικό στην ΕΕ 2007, L 136, σ. 3), λόγω των τοξικών ιδιοτήτων της εν λόγω ουσίας για την αναπαραγωγή κατά την έννοια του άρθρου 57, στοιχείο γ', του κανονισμού αυτού.
- 2 Στις 13 Αυγούστου 2013 τρεις εταιρίες ανακυκλώσεως αποβλήτων (στο εξής: αιτούσες τη χορήγηση αδείας) υπέβαλαν κοινή αίτηση αδειοδότησεως βάσει του άρθρου 62 του κανονισμού 1907/2006, σε συνδυασμό με το άρθρο 60, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού (στο εξής: αίτηση χορηγήσεως αδείας), για τη διάθεση στην αγορά του DEHP για τις ακόλουθες «χρήσεις»:
  - «σύνθεση μαλακού ανακυκλωμένου χλωριούχου πολυβινυλίου (PVC) περιέχοντος DEHP σε ενώσεις και ξηρά μείγματα·
  - βιομηχανική χρήση ανακυκλωμένου μαλακού PVC περιέχοντος DEHP στην επεξεργασία πολυμερών με καλανδράρισμα, εξώθηση, συμπίεση και χύτευση με έγχυση για την παρασκευή προϊόντων από PVC».
- 3 Στην εξέταση των εναλλακτικών επιλογών που συνόδευε την αίτηση χορηγήσεως αδείας, οι ως άνω αιτούσες εξέθεσαν τα ακόλουθα:

«Το DEHP είναι πλαστικοποιητής που χρησιμοποιείται από πολλές δεκαετίες για να μαλακώσει το PVC με σκοπό την παραγωγή εύπλαστου ή μαλακού PVC. [...]

Κατά συνέπεια, το DEHP προστίθεται στο PVC πριν το πλαστικό μεταποιηθεί σε προϊόντα από πλαστικό και πριν τα προϊόντα αυτά καταστούν απόβλητα, ήτοι είναι ένα προϊόν που έχει δυνητικώς αξία για τις αιτούσες [τη χορήγηση αδείας]. Υπό στενή έννοια, επομένως, το DEHP δεν έχει καμία συγκεκριμένη λειτουργική σημασία για τις αιτούσες [τη χορήγηση αδείας]· η ουσία αυτή απλώς υφίσταται ως πρόσμειξη (σε μεγάλο βαθμό ανεπιθύμητη) στα απόβλητα τα οποία συλλέγονται, διαχωρίζονται και μεταποιούνται και τα οποία διατίθενται στη συνέχεια στην αγορά με τη μορφή “ανακυκλωμένου υλικού”. Εντούτοις, η περιορισμένη παρουσία DEHP (ή άλλων πλαστικοποιητών) στο ανακυκλωμένο προϊόν θα μπορούσε θεωρητικά να έχει ορισμένα πλεονεκτήματα για τους χρήστες του μεταγενέστερου σταδίου παραγωγής (τους μεταποιητές PVC):

- μπορεί να διευκολύνει τη μεταποίηση της προς ανακύκλωση πρώτης ύλης σε νέα προϊόντα από PVC· και

- μπορεί να παράσχει τη δυνατότητα στους μεταποιητές PVC να μειώσουν την ποσότητα καθαρού (ή “αμιγούς”) DEHP (ή άλλου πλαστικοποιητή) που προστίθεται στις ενώσεις τους για την παραγωγή νέων προϊόντων από μαλακό PVC».
- 4 Στην αίτηση χορηγήσεως αδειάς, οι ως άνω αιτούσες διευκρίνισαν επίσης ότι το «DEHP δεν έχει καμία συγκεκριμένη λειτουργική σημασία για [αυτές]». Κατά τις αιτούσες, η ως άνω ουσία απλώς υφίσταται ως πρόσμειξη (σε μεγάλο βαθμό ανεπιθύμητη) στα απόβλητα που συλλέγονται, διαχωρίζονται, μεταποιούνται και, στη συνέχεια, διατίθενται στην αγορά με τη μορφή ανακυκλωμένου υλικού. Από την αίτηση αυτή χορηγήσεως αδειάς προκύπτει επίσης ότι η περιορισμένη παρουσία DEHP στο ανακυκλωμένο υλικό μπορεί να διευκολύνει τη μεταποίησή του σε νέα προϊόντα από PVC, μειώνοντας την ποσότητα καθαρού ή αμιγούς DEHP ή άλλων πλαστικοποιητών που μπορούν να προστεθούν στα συστατικά πριν από την παραγωγή νέων προϊόντων από μαλακό PVC.
  - 5 Στις 10 Οκτωβρίου 2014 η επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων και η επιτροπή κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA) εξέδωσαν τις γνωμοδοτήσεις τους επί της αιτήσεως χορηγήσεως αδειάς. Κατά την επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων, οι αιτούσες τη χορήγηση αδειάς δεν είχαν αποδείξει ότι οι κίνδυνοι για την υγεία των εργαζομένων που προκύπτουν από τις δύο ζητούμενες «χρήσεις» ελέγχονταν επαρκώς, κατά την έννοια του άρθρου 60, παράγραφος 2, του κανονισμού 1907/2006. Η δε επιτροπή κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης συνήγαγε ότι, παρά ορισμένες ανεπάρκειες στην ανάλυση την οποία κατέθεσαν οι αιτούσες τη χορήγηση αδειάς για να αποδείξουν τα κοινωνικοοικονομικά οφέλη που προκύπτουν από τις «χρήσεις» για τις οποίες υποβλήθηκε η αίτηση χορηγήσεως αδειάς, αφενός, και βάσει «ποιοτικής αναλύσεως» στην οποία περιλαμβάνονταν οι κρίσιμες αμφιβολίες, αφετέρου, η άδεια μπορούσε να χορηγηθεί εν προκειμένω.
  - 6 Στις 22 Οκτωβρίου 2014 η επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων και η επιτροπή κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης του ECHA συνέταξαν ένα έγγραφο που περιείχε το κοινό και ενοποιημένο κείμενο των γνωμοδοτήσεών τους. Το έγγραφο αυτό, με τα στοιχεία «ECHA/CER/CASE opinion n° AFA-0-0000004151-87-17/D», φέρει τον τίτλο «Γνωμοδότηση σχετικά με αίτηση χορήγησης αδειάς για τη χρησιμοποίηση του φθαλικού δις(2-αιθυλεξυλ) εστέρα (DEHP): [σύνθεση ανακυκλωμένου μαλακού PVC περιέχοντος DEHP σε ενώσεις και ξηρά μείγματα]». Στις 24 Οκτωβρίου 2014 ο ECHA υπέβαλε στην Επιτροπή την ως άνω ενοποιημένη γνώμη.
  - 7 Στις 12 Δεκεμβρίου 2014 ο ECHA ενημέρωσε και συμπλήρωσε την υφιστάμενη ένδειξη σχετικά με το DEHP στον «κατάλογο ουσιών προς ενδεχόμενη εγγραφή στο παράρτημα XIV» περί του οποίου γίνεται λόγος στο άρθρο 59, παράγραφος 1, του κανονισμού 1907/2006 (στο εξής: κατάλογος υποψήφιων ουσιών) χαρακτηρίζοντάς τον ως ουσία προκαλούσα διαταραχές της ενδοκρινικής δραστηριότητας, για την οποία ήταν επιστημονικώς αποδεδειγμένο ότι μπορούσε να έχει σοβαρές συνέπειες στο περιβάλλον οι οποίες προκαλούν ισοδύναμο επίπεδο ανησυχίας με εκείνο το οποίο προκαλούν άλλες ουσίες που απαριθμούνται στο άρθρο 57, στοιχεία α' έως ε', του κανονισμού 1907/2006, κατά την έννοια του άρθρου 57, στοιχείο στ', του ίδιου κανονισμού.
  - 8 Η αίτηση χορηγήσεως αδειάς συζητήθηκε επίσης στο πλαίσιο της επιτροπής που προβλέπεται στο άρθρο 133 του κανονισμού 1907/2006.
  - 9 Στις 16 Ιουνίου 2016 η Επιτροπή εξέδωσε την εκτελεστική απόφαση C(2016) 3549 τελικό, για τη χορήγηση άδειας χρήσεως του φθαλικού δις(2-αιθυλεξυλ) εστέρα (DEHP) σύμφωνα με τον κανονισμό 1907/2006 (στο εξής: απόφαση περί χορηγήσεως αδειάς). Με το άρθρο 1 της αποφάσεως αυτής, η Επιτροπή χορήγησε άδεια για τις ακόλουθες «χρήσεις»:
    - «σύνθεση μαλακού ανακυκλωμένου χλωριούχου πολυβινυλίου (PVC) περιέχοντος DEHP σε ενώσεις και ξηρά μείγματα»

- βιομηχανική χρήση ανακυκλωμένου μαλακού PVC περιέχοντος DEHP στην επεξεργασία πολυμερών με καλανδράρισμα, εξώθηση, συμπίεση και χύτευση με έγχυση για την παρασκευή προϊόντων από PVC, εκτός από: παιχνίδια και προϊόντα παιδικής φροντίδας· γομολάστιχες· παιχνίδια για ενήλικους (ερωτικά βοηθήματα και άλλα είδη για ενήλικες που έρχονται σε έντονη επαφή με βλεννογόνους)· προϊόντα οικιακής χρήσεως μεγέθους κάτω των 10 cm τα οποία τα παιδιά μπορούν να πιπιλήσουν ή να μασήσουν· κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα και προϊόντα ενδύσεως που προορίζονται να φορεθούν σε άμεση επαφή με το δέρμα· καλλυντικά προϊόντα και υλικά ερχόμενα σε επαφή με τα τρόφιμα, διεπόμενα από ειδικές ανά τομέα ρυθμίσεις της Ένωσης».
- 10 Κατά το άρθρο 1 της αποφάσεως περί χορηγήσεως αδειάς, εν ολίγοις, η άδεια χορηγήθηκε δυνάμει του άρθρου 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006, υπό την προϋπόθεση, αφενός, ότι τα μέτρα διαχειρίσεως κινδύνου και οι επιχειρησιακές συνθήκες που περιγράφονται στην έκθεση χημικής ασφάλειας που υποβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 62, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του ίδιου κανονισμού εφαρμόζονται πλήρως για καθεμία από τις σχετικές χρήσεις και, αφετέρου, ότι η αναλογία του DEHP που περιέχεται στο ανακυκλωμένο μαλακό PVC στις ενώσεις και στα ξηρά μείγματα δεν υπερβαίνει το 20 % κατά βάρος.
- 11 Στο άρθρο 2 της αποφάσεως περί χορηγήσεως αδειάς, η Επιτροπή καθόρισε τη διάρκεια της περιόδου αναθεώρησης της αδειάς, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 60, παράγραφος 9, στοιχείο ε', του κανονισμού 1907/2006, σε τέσσερα έτη από την ημερομηνία λήξεως που καθορίζεται στο παράρτημα XIV του κανονισμού 1907/2006, ήτοι μέχρι τις 21 Φεβρουαρίου 2019. Με το άρθρο 3 της αποφάσεως περί χορηγήσεως αδειάς, η Επιτροπή επέβαλε ρυθμίσεις παρακολούθησης κατά την έννοια του άρθρου 60, παράγραφος 9, στοιχείο στ', του κανονισμού 1907/2006.
- 12 Στο άρθρο 4 της αποφάσεως περί χορηγήσεως αδειάς, η Επιτροπή ανέφερε ειδικότερα ότι η απόφαση αυτή απευθυνόταν στις αιτούσες τη χορήγηση αδειάς.
- 13 Στην αιτιολογική σκέψη 8 της αποφάσεως περί χορηγήσεως αδειάς, η Επιτροπή εξέθεσε ότι ο κανονισμός 1907/2006 «δεν εφαρμόζοταν στα απόβλητα όπως αυτά ορίζονται στην οδηγία 2008/98/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου» και ότι, κατά συνέπεια, η «άδεια προς διάθεση στην αγορά και προς χρήση ενώσεων και ξηρών μειγμάτων ανακυκλωμένου μαλακού PVC περιέχοντος DEHP σύμφωνα με το άρθρο 64 του [κανονισμού 1907/2006] είχε εφαρμογή στον βαθμό που οι ως άνω ενώσεις και τα ξηρά μείγματα έχουν παύσει να αποτελούν απόβλητα, σύμφωνα με άρθρο 6 της οδηγίας αυτής».
- 14 Με έγγραφο της 2ας Αυγούστου 2016 (στο εξής: αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως), η προσφεύγουσα, ClientEarth, που είναι μη κερδοσκοπική οργάνωση με σκοπό ιδίως την προστασία του περιβάλλοντος, ζήτησε από την Επιτροπή να προβεί σε εσωτερική επανεξέταση της αποφάσεως περί χορηγήσεως αδειάς δυνάμει του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Århus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (ΕΕ 2006, L 264, σ. 13).
- 15 Με την απόφαση C(2016) 8454 τελικό της 7ης Δεκεμβρίου 2016 (στο εξής: απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως), η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως, κατ' ουσίαν ως αβάσιμη.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 16 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Φεβρουαρίου 2017, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή.

- 17 Το υπόμνημα αντικρούσεως κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 4 Μαΐου 2017.
- 18 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 29 Μαΐου 2017, ο ECHA ζήτησε να του επιτραπεί να παρέμβει υπέρ της Επιτροπής. Με απόφαση του προέδρου του πέμπτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 2017, έγινε δεκτή η αίτηση παρεμβάσεως.
- 19 Το υπόμνημα απαντήσεως και το υπόμνημα ανταπαντήσεως κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου αντιστοίχως στις 22 Ιουνίου και στις 21 Αυγούστου 2017.
- 20 Στις 21 Αυγούστου 2017 ο ECHA κατέθεσε το υπόμνημα παρεμβάσεως στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου.
- 21 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
  - να ακυρώσει την απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως·
  - να ακυρώσει την απόφαση περί χορηγήσεως αδείας·
  - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα·
  - «να διατάξει κάθε άλλο πρόσφορο μέτρο».
- 22 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
  - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 23 Ο ECHA ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
  - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του αιτήματος ακυρώσεως της αποφάσεως περί χορηγήσεως αδείας

- 24 Χωρίς να προβάλλει ρητώς ένσταση απαραδέκτου βάσει του άρθρου 130 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τον ECHA, υποστηρίζει ότι η υπό κρίση προσφυγή είναι εν μέρει απαραδέκτη καθόσον η προσφεύγουσα ζητεί, με το τρίτο αίτημά της, την ακύρωση της αποφάσεως περί χορηγήσεως αδείας.
- 25 Κατ' ουσίαν, πρώτον, κατά την Επιτροπή, η απόφαση περί χορηγήσεως αδείας δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας προσφυγής ακυρώσεως. Δεύτερον, η προσφεύγουσα δεν νομιμοποιείται ενεργητικώς να βάλει κατά της αποφάσεως περί χορηγήσεως αδείας βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.

- 26 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα διευκρίνισε ότι δεν βάλλει ευθέως κατά της αποφάσεως περί χορηγήσεως αδείας, λόγω του ότι θεωρεί ότι δεν διαθέτει την αναγκαία ενεργητική νομιμοποίηση για να ασκήσει προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ κατά της αποφάσεως αυτής. Επομένως, πρέπει να διαπιστωθεί ότι η απόφαση περί χορηγήσεως αδείας δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας προσφυγής καθόσον η προσφυγή αυτή στηρίζεται στο άρθρο 263 ΣΛΕΕ.
- 27 Εντούτοις, κατά την προσφεύγουσα, πρώτον, μια ενδεχόμενη ακύρωση της αποφάσεως επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως θα πρέπει λογικά να επιφέρει την ακύρωση της αποφάσεως περί χορηγήσεως αδείας.
- 28 Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι το σύστημα δικαιοδοτικού ελέγχου που προβλέπεται από τις Συνθήκες δεν προβλέπει τη δυνατότητα του Γενικού Δικαστηρίου να ακυρώσει απόφαση κατά της οποίας δεν έχει ασκηθεί ευθεία προσφυγή ακυρώσεως στηριζόμενη στο άρθρο 263 ΣΛΕΕ.
- 29 Δεύτερον, η προσφεύγουσα προσθέτει ότι, εν πάση περιπτώσει, κατά το άρθρο 266, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, το Γενικό Δικαστήριο έχει την εξουσία να απαιτήσει από την Επιτροπή, ως αναγκαίο μέτρο για την εκτέλεση της αποφάσεως που θα εκδοθεί στην παρούσα διαδικασία, να «ανακαλέσει» την απόφαση περί χορηγήσεως αδείας. Για τον λόγο αυτό, η προσφεύγουσα επισήμανε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι εμμένει επί του τρίτου αιτήματός της.
- 30 Καθόσον η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο έχει την εξουσία που προβλέπεται, κατ' αυτήν, στο άρθρο 266, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ να ζητήσει από την Επιτροπή να «ανακαλέσει» την απόφαση περί χορηγήσεως αδείας, πρέπει να σημειωθεί ότι η προσφεύγουσα στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της διατάξεως αυτής. Πράγματι, αφενός, η ακύρωση από το Γενικό Δικαστήριο της αποφάσεως περί χορηγήσεως αδείας, όπως ζητείται από την προσφεύγουσα στο πλαίσιο του τρίτου αιτήματός της, δεν έχει καμία σχέση με μια ενδεχόμενη ανάκληση από την Επιτροπή της αποφάσεως αυτής. Αφετέρου, η διάταξη αυτή δεν παρέχει στο Γενικό Δικαστήριο καμία εξουσία που να βαίνει πέραν των δικαιοδοτικών αρμοδιοτήτων οι οποίες ρητώς προβλέπονται στις Συνθήκες. Αντιθέτως προς όσα φαίνεται να διατείνεται η προσφεύγουσα, το άρθρο 266, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ αφορά ρητώς την υποχρέωση του θεσμικού ή άλλου οργάνου ή οργανισμού που έχει εκδώσει την ακυρωθείσα από τον δικαστή της Ευρωπαϊκής Ένωσης πράξη να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της ακυρωτικής αποφάσεως. Κατά τη νομολογία, δεν εναπόκειται στον δικαστή της Ένωσης να απευθύνει διαταγές στα όργανα της Ένωσης ή να τα υποκαθιστά στο πλαίσιο του ελέγχου νομιμότητας τον οποίο ασκεί (βλ. απόφαση της 30ής Μαΐου 2013, *Omnis Group* κατά Επιτροπής, T-74/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:283, σκέψη 26 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Ως εκ τούτου, εν προκειμένω, δεν εναπόκειται στο Γενικό Δικαστήριο ούτε να απευθύνει διαταγές στην Επιτροπή, σε περίπτωση ακυρώσεως της αποφάσεως επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, ούτε να προβεί σε ανάκληση της αποφάσεως περί χορηγήσεως αδείας.
- 31 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το τρίτο από τα προβαλλόμενα αιτήματα είναι προδήλως απαράδεκτο και πρέπει κατά συνέπεια να απορριφθεί.

Επί του αιτήματος ακυρώσεως της αποφάσεως επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως

- 32 Καθόσον, όπως προκύπτει από το δεύτερο αίτημα, η προσφυγή αποσκοπεί στην ακύρωση της αποφάσεως επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.
- 33 Ο πρώτος λόγος στηρίζεται στο ότι η απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως ενέχει νομικό σφάλμα και πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως όσον αφορά το ζήτημα αν η αίτηση χορηγήσεως αδείας είναι σύμφωνη προς το άρθρο 62 και το άρθρο 60, παράγραφος 7, του κανονισμού 1907/2006. Με τον δεύτερο λόγο η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως ενέχει νομικό σφάλμα και πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως όσον αφορά την

κοινωνικοοικονομική εκτίμηση βάσει του άρθρου 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006. Ο τρίτος λόγος στηρίζεται στο ότι η απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως ενέχει πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως όσον αφορά την εξέταση των εναλλακτικών επιλογών στο πλαίσιο του άρθρου 60, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού 1907/2006. Με τον τέταρτο λόγο η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως ενέχει νομικό σφάλμα και πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως όσον αφορά την εφαρμογή της αρχής της προφυλάξεως στο πλαίσιο της διαδικασίας χορηγήσεως αδείας που προβλέπεται στον κανονισμό 1907/2006.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε πλάνη περί το δίκαιο και σε σφάλματα εκτιμήσεως σχετικά με το ζήτημα αν η αίτηση χορηγήσεως αδείας είναι σύμφωνη προς το άρθρο 62 και το άρθρο 60, παράγραφος 7, του κανονισμού 1907/2006

- 34 Ο πρώτος λόγος υποδιαιρείται σε τέσσερα σκέλη, με τα οποία επιχειρείται να αποδειχθεί ότι η απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως ενέχει νομικό σφάλμα και πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως όσον αφορά το ζήτημα αν η αίτηση χορηγήσεως αδείας είναι σύμφωνη προς το άρθρο 62 και το άρθρο 60, παράγραφος 7, του κανονισμού 1907/2006, πρώτον, ως προς την ερμηνεία της έννοιας «χρήση» που περιλαμβάνεται στο άρθρο 62, παράγραφος 4, στοιχείο γ', του κανονισμού 1907/2006, δεύτερον, ως προς την ύπαρξη προβαλλόμενων ανεπαρκειών στην έκθεση χημικής ασφάλειας, τρίτον, ως προς την ύπαρξη προβαλλόμενων ελλείψεων κατά την εκτίμηση των κατάλληλων εναλλακτικών επιλογών και, τέταρτον, ως προς την ερμηνεία του άρθρου 60, παράγραφος 7, και του άρθρου 64, παράγραφος 3, του κανονισμού 1907/2006.

– Επί του πρώτου σκέλους, που στηρίζεται σε νομικό σφάλμα και σε σφάλματα εκτιμήσεως ως προς την ερμηνεία της έννοιας «χρήση» που περιλαμβάνεται στο άρθρο 56, παράγραφος 1, στοιχείο α', και στο άρθρο 62, παράγραφος 4, στοιχείο γ', του κανονισμού 1907/2006

- 35 Κατά πρώτον λόγο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας δεν προσδιόρισαν τη «χρήση ή τις χρήσεις της ουσίας» όπως απαιτεί το άρθρο 56, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1907/2006. Η Επιτροπή, επίσης, ερμήνευσε εσφαλμένα την έννοια «χρήση» κατά το άρθρο 56, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1907/2006 και το άρθρο 62, παράγραφος 4, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού.
- 36 Πρώτον, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η έννοια αυτή αφορά τις περιπτώσεις στις οποίες ζητείται άδεια για την ενεργό χρησιμοποίηση ή για την προσθήκη μιας ουσίας «σε βιομηχανική διαδικασία». Οι έννοιες της ενεργού χρησιμοποίησης και της προσθήκης μιας ουσίας σε βιομηχανική διαδικασία αντιστοιχούν στην έννοια της σκόπιμης χρήσεως. Το αντίθετο της έννοιας αυτής της ενεργού χρησιμοποίησης είναι η περίπτωση στην οποία η ουσία απλώς υφίσταται ως τυχαίο στοιχείο μιας προϋφιστάμενης διαδικασίας. Κατά την προσφεύγουσα, όμως, η διαρκής και τυχαία παρουσία μιας ουσίας σε μια προϋφιστάμενη διαδικασία δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «χρήση» κατά κυριολεξία.
- 37 Εν προκειμένω, η αίτηση χορηγήσεως αδείας υποβλήθηκε για «χρήσεις ανακυκλωμένου PVC περιέχοντος DEHP». Λαμβανομένων υπόψη των ενδείξεων που περιλαμβάνονται στην αίτηση χορηγήσεως αδείας, καθώς και των στοιχείων που περιλαμβάνονται στην ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών στην οποία προέβησαν οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας, κάλλιστα θα μπορούσε να συναχθεί ότι οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας δεν ζήτησαν την άδεια να χρησιμοποιούν ενεργά ή να προσθέτουν DEHP σε μια «βιομηχανική διαδικασία» την οποία ακολουθούν οι ίδιες. Η αίτηση χορηγήσεως αδείας αφορά απλώς τη μη σκόπιμη παρουσία μιας ουσίας σε μια προϋφιστάμενη διαδικασία και όχι τη «χρήση» κατά την έννοια του κανονισμού 1907/2006. Στην πραγματικότητα, οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας αναφέρονταν, κατά την προσφεύγουσα, αποκλειστικά στη διαδικασία συλλογής, επεξεργασίας και διάθεσης στην αγορά αποβλήτων πλαστικών που περιέχουν σε κάποιο ποσοστό DEHP ως

δευτερεύον συστατικό. Με άλλα λόγια, πρόκειται εν προκειμένω για χρήσεις ανακυκλωμένου PVC περιέχοντος DEHP, δηλαδή για «επεξεργασία πλαστικών αποβλήτων», σε αντίθεση με την επεξεργασία του DEHP καθαυτή.

- 38 Ακολουθώντας, στην απόφασή της επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, την ερμηνεία που υποστήριζαν οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας όσον αφορά την έννοια «χρήση», η Επιτροπή υπέπεσε σε «πρόδηλο» νομικό σφάλμα. Ενεργώντας με τον τρόπο αυτό, η Επιτροπή κακώς χορήγησε άδεια, στην πραγματικότητα, για μια «συνολική διαδικασία», ήτοι την «ανακύκλωση υλικών που περιέχουν ουσία που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία», ενώ ο κανονισμός 1907/2006 παρέχει μόνον τη δυνατότητα παροχής αδείας για τη σκόπιμη χρήση μιας ουσίας που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία, κατά την έννοια του άρθρου 57 του κανονισμού 1907/2006, σε βιομηχανική διαδικασία.
- 39 Απαντώντας σε ένα από τα επιχειρήματα της Επιτροπής, κατά το οποίο η άδεια χορηγήθηκε για μια ουσία όπως περιέχεται «σε μείγμα», η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι από τη φράση «σε μείγμα», που χρησιμοποιείται στο άρθρο 56, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1907/2006, προκύπτει ότι η πρόσφορη ερμηνεία θα πρέπει μάλλον να αφορά τη χρήση «της συγκεκριμένης ουσίας εντός του μείγματος» και όχι τη χρήση «του μείγματος στο σύνολό του». Κατά την προσφεύγουσα, μολονότι η χρήση του μείγματος είναι κρίσιμο στοιχείο προκειμένου να γίνει αντιληπτή η προστιθέμενη αξία και η λειτουργία της ουσίας στο μείγμα, η αίτηση χορηγήσεως αδείας έπρεπε να υποβληθεί σε συνάρτηση με τη συγκεκριμένη χρήση της ίδιας της ουσίας στο μείγμα αυτό. Ωστόσο, δεν συνέβη κάτι τέτοιο εν προκειμένω.
- 40 Επιπλέον, ένας από τους λόγους για τους οποίους έχει σημασία, κατά την προσφεύγουσα, να λαμβάνει υπόψη ο αιτών άδεια δυνάμει του κανονισμού 1907/2006 τη χρήση της «ουσίας που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία σε μείγμα», αντί τη «χρήση του μείγματος», είναι ότι η ακρίβεια της αναλύσεως των εναλλακτικών επιλογών και της κοινωνικοοικονομικής εκτιμήσεως εξαρτάται από τον προσδιορισμό της χρήσεως. Εν προκειμένω, στο πλαίσιο της εκ μέρους τους αναλύσεως των εναλλακτικών επιλογών, οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας δεν εξέτασαν τις ουσίες ή τις τεχνολογίες που μπορούν να αντικαταστήσουν τη χρήση του DEHP στο μείγμα. Αντιθέτως, η αίτηση χορηγήσεως αδείας κάλυψε μόνον άλλους τρόπους παρασκευής μείγματος που δεν περιέχει DEHP, ήτοι του PVC χωρίς DEHP, είτε με διαχωρισμό ή αφαίρεση είτε από άλλες πηγές.
- 41 Τέλος, κακώς η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας που παρατίθενται στις σκέψεις 36 έως 38 ανωτέρω δεν προβλήθηκαν με την αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως. Στην αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως, η προσφεύγουσα εξήγησε ότι ο όρος «χρήση» πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι αφορά μια «τεχνική λειτουργία» της σχετικής ουσίας, σε αντίθεση με τη δήλωση στην οποία προέβησαν οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας, που αναφέρει ότι αυτές «δεν χρησιμοποιούν την ίδια την ουσία [DEHP] [και ότι η ουσία αυτή] απλώς υφίσταται ως πρόσμειξη (σε μεγάλο βαθμό ανεπιθύμητη)». Η προσφεύγουσα εκθέτει περαιτέρω ότι, έστω και αν δεν είχε χρησιμοποιήσει το επίθετο «ενεργός» στο πλαίσιο αυτό, στο σημείο 49 της αιτήσεώς της εσωτερικής επανεξετάσεως είχε επισημάνει ότι η απόφαση περί χορηγήσεως αδείας δεν επέτρεπε «τη συνέχιση της χρήσεως του DEHP, μόνου ή σε μείγμα». Με άλλα λόγια, είχε επισημάνει ότι η απόφαση περί χορηγήσεως αδείας δεν παρείχε τη δυνατότητα ενεργού χρήσεως ή αξιοποιήσεως του DEHP.
- 42 Δεύτερον, η Επιτροπή επιχείρησε να προσδιορίσει μια χρήση του DEHP σύμφωνη προς τον κανονισμό 1907/2006, θεωρώντας ότι η αίτηση χορηγήσεως αδείας αφορούσε μια λειτουργία του DEHP που δύσκολα συμβιβάζεται με τον κανονισμό 1907/2006.
- 43 Συγκεκριμένα, στην απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, η Επιτροπή εξήγησε ότι έπρεπε να γίνει διάκριση μεταξύ της «υπάρξεως DEHP στα απόβλητα [...] και της λειτουργίας που έχει η ουσία αυτή στο ανακτηθέν υλικό που έπαυσε να είναι απόβλητο». Κατά την Επιτροπή, η κρίσιμη λειτουργία του DEHP στο ανακτηθέν υλικό είναι η «μείωση της ποσότητας πλαστικοποιητών που πρέπει να προστεθεί για την παρασκευή προϊόντων από μαλακό PVC με βάση υλικά από ανακυκλωμένο μαλακό PVC».

- 44 Αφενός, όμως, η ως άνω λειτουργία αυτή καθεαυτήν δεν αναγραφόταν στην αίτηση χορηγήσεως αδείας. Αντιθέτως, οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας δήλωσαν ρητώς ότι το «DEHP δεν έχει καμία συγκεκριμένη λειτουργική σημασία για [αυτές]». Κατά συνέπεια, η λειτουργία του DEHP την οποία εξέτασε η Επιτροπή δεν ανταποκρίνεται στο περιεχόμενο της αίτησης χορηγήσεως αδείας.
- 45 Αφετέρου, και τούτο αποτελεί ένα ακόμη πιο σημαντικό στοιχείο, το γεγονός ότι η μείωση της ποσότητας μιας προκαλούσας πολύ μεγάλη ανησυχία αμιγούς ουσίας που χρησιμοποιείται ως πλαστικοποιητής μέσω μιας ανακυκλωμένης ουσίας που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «λειτουργία» που θα μπορούσε να επιτραπεί δυνάμει του κανονισμού 1907/2006.
- 46 Ειδικότερα, κατά την προσφεύγουσα, η εφαρμογή της συλλογιστικής αυτής εκτός του πλαισίου της υπό κρίση υποθέσεως θα είχε τότε ως αποτέλεσμα κάθε προκαλούσα πολύ μεγάλη ανησυχία ουσία η οποία περιέχεται σε ένα ανακυκλωμένο υλικό να έχει την εν λόγω λειτουργία, ήτοι τη μείωση της ποσότητας μιας αμιγούς τέτοιας ουσίας στο υλικό αυτό. Η ως άνω συλλογιστική θα είχε ως αποτέλεσμα να χορηγείται άδεια για κάθε χρήση μιας ουσίας που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία, περιεχόμενης σε ανακτηθέν υλικό, απλώς και μόνον λόγω του ότι χρησιμοποιήθηκε ένα ανακυκλωμένο υλικό. Υπό τις συνθήκες αυτές, θα έπρεπε κατ' ανάγκη να γίνονται δεκτές όλες οι αιτήσεις χορηγήσεως αδείας σχετικά με τη χρήση ανακυκλωμένων υλικών. Το να επιτρέπεται όμως η «ανακύκλωση υλικών τα οποία περιέχουν μια ουσία που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία» είναι ευθέως αντίθετο προς τους σκοπούς του κανονισμού 1907/2006. Ειδικότερα, ο κανονισμός αυτός δεν αποσκοπεί στην προώθηση της ανακύκλωσης υλικών που περιέχουν ουσίες που προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία, αλλά αντίθετως στην αντικατάσταση ή ακόμη και στην προοδευτική εξάλειψη των ουσιών αυτών, όπου και αν βρίσκονται και ανεξαρτήτως του αν χρησιμοποιούνται ήδη από καιρό σε ορισμένες εφαρμογές.
- 47 Επιπλέον, αν η μείωση της ποσότητας αμιγών πλαστικοποιητών ήταν μια λειτουργία «σύμφωνη προς το άρθρο 62 [του κανονισμού 1907/2006]», η ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, θα έπρεπε να πραγματοποιείται σε συνάρτηση με την εν λόγω λειτουργία. Κατά συνέπεια, έπρεπε να προσδιοριστεί αν υφίστανται εναλλακτικές επιλογές έναντι της χρησιμοποιήσεως του ανακυκλωμένου DEHP οι οποίες να παρέχουν τη δυνατότητα μείωσης της ποσότητας αμιγούς DEHP που απαιτείται για την παρασκευή προϊόντων από PVC. Με άλλα λόγια, αν ήταν ορθός ο ορισμός των όρων «χρήση» και «λειτουργία» από την Επιτροπή, η ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών στην οποία προέβησαν οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας έπρεπε να περιλαμβάνει άλλους τρόπους για τη μείωση της ποσότητας πλαστικοποιητών στο παρθένο PVC, στοιχεία τα οποία δεν περιλαμβάνονται στην ως άνω ανάλυση.
- 48 Επιπλέον, η Επιτροπή υποπίπτει και σε ένα άλλο σφάλμα υποστηρίζοντας ότι μόλις στο στάδιο της προσφυγής η προσφεύγουσα προέβαλε επιχειρήματα σχετικά με την ύπαρξη αδείας για μια «συνολική διαδικασία», δηλαδή την ανακύκλωση ενός μείγματος αποβλήτων PVC περιέχοντος DEHP, σε αντίθεση με μια άδεια που αφορά συγκεκριμένη χρήση του DEHP στη διαδικασία αυτή ή στο μείγμα αυτό. Αντιθέτως προς όσα διατείνεται η Επιτροπή, η προσφεύγουσα είχε ήδη αναφέρει στο στάδιο του αιτήματός της εσωτερικής επανεξετάσεως ότι στην πραγματικότητα «επικεντρωνόταν στην υποκατάσταση μιας ροής αποβλήτων». Η Επιτροπή εξέτασε, κατά την προσφεύγουσα, τις επιλογές για την υποκατάσταση του ανακυκλωμένου αποβλήτου «στο σύνολό τους», η δε προσφεύγουσα επέκρινε την Επιτροπή επειδή παρέλειψε να εξετάσει τις υφιστάμενες ουσίες υποκατάστασης που θα μπορούσαν να εκπληρώσουν τη λειτουργία του DEHP.
- 49 Κατά δεύτερον λόγο, η εκ μέρους της Επιτροπής ερμηνεία της έννοιας «χρήση» εν προκειμένω μπορεί να επηρεάσει ανεπίτρεπτα το σύστημα που διέπει τα απόβλητα.
- 50 Ελλείπει κριτηρίων που να παρέχουν τη δυνατότητα να διαπιστωθεί πότε μια ουσία παύει να θεωρείται ως απόβλητο («αποχαρακτηρισμός του αποβλήτου»), ευλόγως δημιουργείται ανησυχία ότι, σε περίπτωση χορηγήσεως αδείας δυνάμει του κανονισμού 1907/2006 για απόβλητο, οι επιχειρήσεις θα στηρίζονται στην άδεια αυτή χρησιμοποιώντας την ως απόδειξη της θετικής εκτιμήσεως των

αποτελεσμάτων για το περιβάλλον ή για την ανθρώπινη υγεία όταν επιδιώκουν να αποδείξουν ότι ορισμένα απόβλητα πρέπει να παύσουν να θεωρούνται ως τέτοια. Ειδικότερα, οι επιχειρήσεις ανακυκλώσεως θα μπορούσαν να χρησιμοποιούν τη χορήγηση αδείας δυνάμει του κανονισμού 1907/2006 για πρώην απόβλητο για τον «αποχαρακτηρισμό» του κατά την έννοια της οδηγίας 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών (ΕΕ 2008, L 312, σ. 3, στο εξής: οδηγία-πλαίσιο για τα απόβλητα).

- 51 Τέλος, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας που μνημονεύονται στις σκέψεις 49 και 50 ανωτέρω είχαν ήδη προβληθεί κατ' ουσίαν στην αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως. Ειδικότερα, στα σημεία 117 και 118 της αιτήσεως αυτής, η προσφεύγουσα ανέφερε σαφώς ότι η σχέση μεταξύ του κανονισμού 1907/2006 και της οδηγίας-πλαισίου για τα απόβλητα δεν έπρεπε να διαταραχθεί.
- 52 Η Επιτροπή αμφισβητεί την επιχειρηματολογία αυτή.
- 53 Εισαγωγικώς, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, σε αντίθεση με όσα φαίνεται να υποστηρίζει η προσφεύγουσα σε ορισμένα σημεία του δικογράφου της προσφυγής, η παρούσα προσφυγή μπορεί να αφορά μόνο το κύρος της αποφάσεως επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως και όχι τον επαρκή ή μη χαρακτήρα της αιτήσεως χορηγήσεως αδείας. Οι λόγοι ακυρώσεως που προβάλλονται με το δικόγραφο της προσφυγής θα πρέπει, επομένως, να αφορούν την απόδειξη ενδεχόμενων νομικών σφαλμάτων ή σφαλμάτων εκτιμήσεως εκ μέρους της Επιτροπής στην απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως και όχι ενδεχόμενα σφάλματα εκ μέρους των αιτουσών τη χορήγηση αδείας.
- 54 Επομένως, η επιχειρηματολογία με την οποία προβάλλεται ότι, πρώτον, οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας δεν προσδιόρισαν ορθώς οι ίδιες «τη χρήση ή τις χρήσεις της εν λόγω ουσίας» κατά την έννοια του άρθρου 56, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1907/2006 (βλ. σκέψη 35 ανωτέρω), ότι, δεύτερον, σύμφωνα με τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην αίτηση χορηγήσεως αδείας, οι αιτούσες δεν ζήτησαν την άδεια να χρησιμοποιούν ενεργά ή να προσθέτουν DEHP σε μια «βιομηχανική διαδικασία», αλλά ότι η αίτηση χορηγήσεως αδείας αφορούσε απλώς τη μη σκόπιμη ύπαρξη μιας ουσίας σε μείγμα (βλ. σκέψη 37 ανωτέρω) και ότι, τρίτον, οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας αναφέρονταν αποκλειστικά σε μια διαδικασία συλλογής, επεξεργασίας και διαθέσεως στην αγορά πλαστικών αποβλήτων που περιέχουν DEHP (βλ. σκέψη 37 ανωτέρω) θα μπορούσε να ασκήσει κάποια επιρροή στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής μόνον αν η Επιτροπή είχε δεχθεί και υιοθετήσει, στην απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην αίτηση χορηγήσεως αδείας. Το ίδιο ισχύει όσον αφορά το επιχειρήμα ότι η αίτηση χορηγήσεως αδείας δεν ανέφερε ποια λειτουργία του DEHP έλαβε υπόψη της η Επιτροπή στην απόφασή της επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως (βλ. σκέψη 44 ανωτέρω).
- 55 Στη συνέχεια, πάντοτε ως προκαταρκτική παρατήρηση, πρέπει να σημειωθεί ότι οι λόγοι και τα επιχειρήματα που προβάλλονται ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στο πλαίσιο προσφυγής με αίτημα την ακύρωση αποφάσεως αφορώσας απόρριψη αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως μπορούν να κριθούν παραδεκτά μόνον εφόσον οι λόγοι και τα επιχειρήματα αυτά είχαν ήδη προβληθεί από τον προσφεύγοντα στην αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως, τούτο δε με τέτοιο τρόπο ώστε η Επιτροπή να μπορεί να δώσει σχετική απάντηση (πρβλ. απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 2016, TestBioTech κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-177/13, μη δημοσιευθείσα, κατά της οποίας εκκρεμεί αναίρεση, EU:T:2016:736, σκέψη 68).
- 56 Το συμπέρασμα αυτό επιβάλλεται λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2006. Πράγματι, από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι μια αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως διοικητικής πράξεως εκδοθείσας από θεσμικό όργανο της Ένωσης στο πλαίσιο του δικαίου του περιβάλλοντος πρέπει να αναφέρει ρητώς την πράξη την οποία αφορά και να διευκρινίζει τους λόγους επανεξετάσεως. Από την εν λόγω υποχρέωση προκύπτει ότι ο αιτών εσωτερική

επανεξέταση έχει μόνον το δικαίωμα να καλέσει την Επιτροπή να λάβει θέση επί των λόγων που προβάλλει με την αίτησή του. Αντιθέτως, δεν έχει κανένα δικαίωμα να ζητήσει από την Επιτροπή να λάβει θέση επί ζητημάτων τα οποία δεν έθεσε με την άνω αίτηση, τουλάχιστον με τρόπο ευλόγως κατανοητό.

- 57 Συναφώς, πρέπει να υπογραμμιστεί επίσης ότι, προκειμένου να διευκρινιστούν προσηκόντως οι λόγοι επανεξετάσεως, ο αιτών εσωτερική επανεξέταση διοικητικής πράξεως εκδοθείσας στο πλαίσιο του δικαίου του περιβάλλοντος πρέπει να προσδιορίσει κάθε πραγματικό και αποδεικτικό στοιχείο και να προβάλει κάθε νομικό επιχείρημα που δημιουργεί σοβαρές αμφιβολίες όσον αφορά την εκ μέρους του θεσμικού ή άλλου οργάνου της Ένωσης εκτίμηση η οποία περιλαμβάνεται στη βαλλόμενη πράξη. Επομένως, ο τρίτος ο οποίος βάλλει κατά της άδειας διαθέσεως στην αγορά πρέπει να προσκομίσει ουσιώδη αποδεικτικά στοιχεία, ικανά να θεμελιώσουν σοβαρές αμφιβολίες όσον αφορά τη νομιμότητα της χορηγήσεως της ως άνω άδειας (βλ., επ' αυτού και κατ' αναλογία, αποφάσεις της 21ης Μαΐου 2015, Schröder κατά OCVV, C-546/12 P, EU:C:2015:332, σκέψη 57, και της 15ης Δεκεμβρίου 2016, TestBioTech κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-177/13, μη δημοσιευθείσα, κατά της οποίας εκκρεμεί αναίρεση, EU:T:2016:736, σκέψεις 66 και 67).
- 58 Το συμπέρασμα που εκτίθεται στη σκέψη 55 ανωτέρω επιβάλλεται επίσης λόγω του γράμματος του άρθρου 10, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 1367/2006. Κατά τη διάταξη αυτή, το όργανο της Ένωσης στο οποίο υποβάλλεται αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως εξετάζει όλες τις σχετικές αιτήσεις, εκτός αν είναι προδήλως αβάσιμες. Επομένως, κατά τη διάταξη αυτή, η Επιτροπή οφείλει να εξετάζει, με προσοχή και αμεροληψία, κάθε στοιχείο που προβάλλεται με αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως εκτός αν είναι προδήλως αβάσιμο. Αφενός, δεν εναπόκειται στην Επιτροπή να εξετάζει άλλους λόγους πέραν εκείνων που προβάλλει ο αιτών την εσωτερική επανεξέταση. Αφετέρου, προκειμένου να μπορεί να απαντήσει η Επιτροπή ικανοποιητικά στον αιτούντα εσωτερική επανεξέταση, ο τελευταίος πρέπει να της παράσχει τη δυνατότητα να λάβει επαρκώς ακριβή γνώση των επικρίσεων που διατυπώνονται κατά της βαλλόμενης διοικητικής πράξεως (πρβλ. απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 2016, TestBioTech κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-177/13, μη δημοσιευθείσα, κατά της οποίας εκκρεμεί αναίρεση, EU:T:2016:736, σκέψεις 262 έως 264).
- 59 Εν προκειμένω, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η έννοια της «χρήσης» συνεπάγεται την προσθήκη ή την «ενεργό» αξιοποίηση ορισμένης ουσίας σε βιομηχανική διαδικασία είναι νέο επιχείρημα, υπό την έννοια ότι δεν περιλαμβανόταν στην αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως.
- 60 Από το σημείο 49 της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως προκύπτει ότι, κατά την προσφεύγουσα, πρώτον, η επίμαχη εν προκειμένω άδεια συνδέεται με τη χρήση ενός «υλικού περιέχοντος DEHP το οποίο προστίθεται ως μέρος μιας ροής αποβλήτων πλαστικών στην οποία το DEHP δεν επιτελεί τεχνική λειτουργία». Δεύτερον, από το σημείο της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως προκύπτει επίσης ότι, επομένως, κατά την προσφεύγουσα, «η [επίμαχη εν προκειμένω] άδεια δεν παρέχει τη δυνατότητα στον αιτούντα να χρησιμοποιεί DEHP καθαυτό σε παρασκεύασμα ούτε να προσθέτει [την εν λόγω ουσία] σε προϊόν».
- 61 Επιβάλλεται όμως η διαπίστωση ότι, όταν, στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η έννοια της «χρήσης» συνεπάγεται την προσθήκη ή την «ενεργό» αξιοποίηση μιας συγκεκριμένης ουσίας σε «βιομηχανική διαδικασία», διατυπώνει αιτίαση η οποία δεν είχε προβληθεί ούτε σαφώς και συγκεκριμένα ούτε με ευλόγως πρόδηλο για την Επιτροπή τρόπο στην αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως. Το να επιμένει κανείς, όπως πράττει η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, ότι το DEHP χρησιμοποιείται «ως μέρος μιας ροής αποβλήτων» ή το να ζητεί να χρησιμοποιείται η εν λόγω ουσία «σε παρασκεύασμα» ή ακόμη και να προστίθεται «σε προϊόν», αφενός, και να θεωρεί ότι μόνον η ενεργός προσθήκη ή η ενεργός αξιοποίηση μιας ουσίας «σε βιομηχανική διαδικασία» αντιστοιχεί στην έννοια της «χρήσης», αφετέρου, είναι δύο διαφορετικά πράγματα.

- 62 Κατόπιν τούτου, συνάγεται το συμπέρασμα ότι το επιχείρημα της προσφεύγουσας, κατά το οποίο η έννοια της «χρήσης» προϋποθέτει την προσθήκη ή την «ενεργό» αξιοποίηση μιας συγκεκριμένης ουσίας σε «βιομηχανική διαδικασία» δεν είχε προβληθεί ενώπιον της Επιτροπής στο πλαίσιο της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως και είναι, ως εκ τούτου, απαράδεκτο.
- 63 Επικουρικώς, όσον αφορά την ουσία του επιχειρήματος αυτού, δηλαδή όσον αφορά το ζήτημα ποια ερμηνεία πρέπει να δοθεί στην έννοια της «χρήσης» που περιλαμβάνεται στο άρθρο 56, παράγραφος 1, στοιχείο α', και στο άρθρο 62, παράγραφος 4, στοιχείο γ', του κανονισμού 1907/2006, πρέπει να σημειωθεί ότι η έννοια αυτή ορίζεται στο άρθρο 3, σημείο 24, του ίδιου κανονισμού. Κατά τη διάταξη αυτή, πρέπει να λογίζεται ως χρήση «οποιαδήποτε μεταποίηση, ενσωμάτωση σε μείγμα (τυποποίηση), κατανάλωση, αποθήκευση, διατήρηση, κατεργασία, πλήρωση περιεκτών, μεταφορά μεταξύ περιεκτών, ανάμειξη, παρασκευή προϊόντος ή οποιαδήποτε άλλη χρησιμοποίηση».
- 64 Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, η προσφεύγουσα (βλ. σκέψη 36 ανωτέρω), η έννοια της «χρήσης» που περιλαμβάνεται στο άρθρο 3, σημείο 24, του κανονισμού 1907/2006 δεν περιορίζεται στην ενεργό προσθήκη μιας ουσίας «σε βιομηχανική διαδικασία». Επιπλέον, κανένα στοιχείο της διάταξης αυτής δεν συνηγορεί υπέρ του ότι, για να συναχθεί ότι μια ουσία «χρησιμοποιείται», η εν λόγω ουσία πρέπει να προστίθεται σκόπιμα σε μια τέτοια διαδικασία.
- 65 Αντιθέτως, από το γράμμα του άρθρου 3, σημείο 24, του κανονισμού 1907/2006 μπορεί να συναχθεί ότι είναι δυνατόν να γίνει λόγος για «χρήση» μιας ουσίας και στην περίπτωση που η ουσία αυτή περιλαμβάνεται στη σύνθεση διαφόρων ουσιών, σύνθεση η οποία, με τη σειρά της, έχει υποβληθεί σε μια από τις εργασίες που προβλέπει το άρθρο 3, σημείο 24, του κανονισμού 1907/2006. Με άλλα λόγια, για παράδειγμα, όταν μια σύνθεση ουσιών μεταποιείται, ενσωματώνεται σε μείγμα, καταναλώνεται ή αποθηκεύεται, όλες οι ουσίες που περιλαμβάνονται στην εν λόγω σύνθεση «χρησιμοποιούνται» κατά την έννοια του κανονισμού 1907/2006.
- 66 Υπέρ της ερμηνείας αυτής συνηγορεί, κατά πρώτον, η χρήση της φράσης «οποιαδήποτε άλλη χρησιμοποίηση» που περιλαμβάνεται στο άρθρο 3, σημείο 24, του κανονισμού 1907/2006. Η ως άνω φράση αποτελεί, αφενός, έκφραση του γεγονότος ότι στην έννοια της «χρήσης» εμπίπτουν και άλλες πράξεις πέραν εκείνων που προβλέπονται ρητώς στη διάταξη αυτή. Αφετέρου, η ως άνω φράση εκφράζει επίσης το γεγονός ότι ο νομοθέτης υιοθέτησε μια ευρεία ερμηνεία, κατά την οποία η ενεργός χρησιμοποίηση μιας συνθέσεως ουσιών συνιστά ταυτοχρόνως ενεργό χρησιμοποίηση των ουσιών που αποτελούν τη σύνθεση αυτή.
- 67 Υπέρ μιας τέτοιας ερμηνείας συνηγορεί, κατά δεύτερον, το γράμμα του άρθρου 56, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1907/2006. Κατά τη διάταξη αυτή, απαιτείται άδεια όχι μόνο για τη χρήση μιας ουσίας αυτοτελώς, αλλά και για τη χρήση μιας ουσίας που περιλαμβάνεται σε «μείγμα». Από το άρθρο 3, σημείο 2, του ίδιου κανονισμού προκύπτει ότι το «μείγμα» κατά την έννοια του κανονισμού αυτού είναι ένα «μείγμα ή διάλυμα που αποτελείται από δύο ή περισσότερες ουσίες».
- 68 Τέλος, όπως ορθώς υποστήριξε η Επιτροπή, από το άρθρο 56, παράγραφος 6, του κανονισμού 1907/2006, που απαλλάσσει από την υποχρέωση αδειάς τη «χρήση ουσιών σε μείγματα» όταν οι συγκεντρώσεις τους δεν υπερβαίνουν ορισμένα επίπεδα που ορίζονται εκεί, συνάγεται επίσης σιωπηρώς ότι απαιτείται άδεια για τη χρήση των ουσιών οι οποίες παρατίθενται στο παράρτημα XIV του κανονισμού αυτού και οι οποίες υπάρχουν «σε μείγματα». Η διάταξη αυτή στηρίζεται, και πάλι, στη σκέψη ότι μια ουσία που περιλαμβάνεται σε μια σύνθεση χρησιμοποιείται κάθε φορά που γίνεται χρήση της συνθέσεως αυτής.
- 69 Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα (βλ. σκέψη 39 ανωτέρω), δεν πρέπει να γίνεται δεκτό ότι μια ουσία περιλαμβανόμενη σε μείγμα χρησιμοποιείται μόνον όταν αποδεικνύεται ότι η οικεία ουσία επιτελεί μια ειδική λειτουργία «εντός του μείγματος» –σε αντίθεση με τη χρήση του «μείγματος στο σύνολό του».

- 70 Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι ένα μείγμα μπορεί να αποτελείται ιδίως από ουσίες που επιτελούν μια ειδική λειτουργία εντός του μείγματος και ουσίες των οποίων η λειτουργία προκύπτει μόνον όταν χρησιμοποιείται το ίδιο το μείγμα. Περαιτέρω, μπορεί να υπάρχουν επίσης μείγματα στα οποία όλα τα συστατικά επιτελούν κάποια λειτουργία μόνο στο πλαίσιο της χρήσεως του μείγματος καθαυτό. Οι όροι όμως «οποιαδήποτε άλλη χρησιμοποίηση» στο άρθρο 3, σημείο 24, του κανονισμού 1907/2006 επιτρέπουν να συναχθεί το συμπέρασμα ότι, και στις δύο περιπτώσεις, η χρήση ενός μείγματος συνεπάγεται τη χρήση του συνόλου των ουσιών που αυτό περιέχει.
- 71 Εν προκειμένω, για να δικαιολογήσει το συμπέρασμά της ότι η απόφαση περί χορηγήσεως αδείας αφορούσε μια «χρήση» του DEHP, η Επιτροπή ανέφερε, στην απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, πρώτον, ότι η άδεια είχε ζητηθεί για το DEHP ως ουσία «που υφίσταται ως πρόσμειξη (σε μεγάλο βαθμό ανεπιθύμητη) στα απόβλητα που συλλέγονται, διαχωρίζονται, υφίστανται επεξεργασία, στη συνέχεια δε διατίθενται στην αγορά με τη μορφή ανακυκλωμένου υλικού». Δεύτερον, στο ίδιο πνεύμα με τον ως άνω τρόπο προσεγγίσεως και σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 1907/2006, η Επιτροπή ανέφερε ότι, δεδομένου ότι τα απόβλητα δεν αποτελούν ουσία, οι απαιτήσεις που προβλέπονται στον κανονισμό 1907/2006 έχουν εν προκειμένω εφαρμογή μόνο σε περίπτωση που τα περιέχοντα DEHP απόβλητα παύουν να είναι απόβλητα. Συναφώς, πρόκειται για συμπληρωματική διευκρίνιση προκειμένου να καταστεί εναργέστερη η διάκριση μεταξύ, αφενός, των αποβλήτων από PVC και, αφετέρου, του ανακυκλωμένου υλικού PVC, δηλαδή των αποβλήτων από PVC που δεν έχουν πλέον την ιδιότητα του αποβλήτου και μπορούν, επομένως, να διατίθενται στην αγορά. Από την απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως προκύπτει ότι η άδεια καλύπτει μόνο την τελευταία αυτή περίπτωση. Τρίτον, από την τελευταία αυτή απόφαση προκύπτει ρητώς ότι, όταν το DEHP περιλαμβάνεται σε ανακυκλωμένο υλικό, επιτελεί μια συγκεκριμένη «τεχνική» λειτουργία, ήτοι αυτή της «μειώσεως της ποσότητας πλαστικοποιητών που πρέπει να προστεθεί για την παρασκευή προϊόντων από μαλακό PVC με βάση υλικά από ανακυκλωμένο μαλακό PVC». Τέταρτον, διαπιστώνεται ότι, σε όλες τις περιγραφές των λειτουργιών του DEHP, η Επιτροπή στηρίχθηκε στην παραδοχή, που μνημονευόταν ήδη στην αίτηση χορηγήσεως αδείας, ότι το DEHP επιτελεί γενικά μια λειτουργία πλαστικοποιητή (βλ. σκέψη 3 ανωτέρω). Εν ολίγοις, σύμφωνα με την απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, η άδεια χορηγήθηκε για το DEHP ως πλαστικοποιητή περιλαμβανόμενο στο ανακυκλωμένο υλικό από PVC που διατίθεται στην αγορά αφού το PVC παύσει να έχει την ιδιότητα του αποβλήτου. Με άλλα λόγια, η Επιτροπή εντόπισε ορισμένες λειτουργίες του DEHP που ενεργοποιούνται το αργότερο όταν χρησιμοποιείται το ανακυκλωμένο υλικό από PVC που περιέχει την εν λόγω ουσία.
- 72 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε νομικό σφάλμα εκτιμώντας, κατ' ουσίαν, στην απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, ότι η απόφαση περί χορηγήσεως αδείας είχε χορηγηθεί για «χρήση» του DEHP κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 24, του άρθρου 56, παράγραφος 1, στοιχείο α', του άρθρου 60 και του άρθρου 62, παράγραφος 4, στοιχείο γ', του κανονισμού 1907/2006.
- 73 Τα λοιπά επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν είναι ικανά να κλονίσουν το ως άνω συμπέρασμα.
- 74 Κατά πρώτο λόγο, το επιχειρήμα της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή χορήγησε άδεια στην πραγματικότητα για μια «συνολική διαδικασία», ήτοι για την «ανακύκλωση υλικών που περιέχουν ουσία που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία» (βλ. σκέψεις 38 και 48 ανωτέρω), είναι απορριπτέο.
- 75 Αφενός, όπως ορθώς υποστηρίζει η Επιτροπή, το επιχειρήμα αυτό ουδόλως περιλαμβανόταν στην αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως και είναι, επομένως, απαράδεκτο.
- 76 Αφετέρου και εν πάση περιπτώσει, επί της ουσίας, όπως σημειώθηκε στη σκέψη 71 ανωτέρω, η Επιτροπή εξήγησε στην απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως ότι η άδεια εχορηγείτο για τη χρήση της ουσίας DEHP όπως αυτή περιλαμβανόταν σε μείγμα, ήτοι για το DEHP όπως αυτό περιέχεται στο ανακυκλωμένο PVC, και όχι για την «ανακύκλωση υλικών που περιέχουν ουσία που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία» ή ακόμη για μια «συνολική διαδικασία». Εξάλλου, η χρήση

μείγματος περιέχοντος DEHP ρητώς περιγράφεται στην αίτηση χορηγήσεως αδειάς. Όπως ορθώς υποστήριξε η Επιτροπή, τούτο δεν σημαίνει ωστόσο ότι η άδεια αφορά μείγμα, αλλά ουσία που περιλαμβάνεται σε μείγμα.

- 77 Κατά δεύτερο λόγο, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας κατά το οποίο, αφενός, το στοιχείο ότι η λειτουργία του DEHP που συνίσταται στη «μείωση της ποσότητας πλαστικοποιητών που πρέπει να προστεθεί για την παρασκευή προϊόντων από μαλακό PVC με βάση υλικά από ανακυκλωμένο μαλακό PVC», όπως προσδιορίζεται από την Επιτροπή στην απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, περιλαμβανόταν στην αίτηση χορηγήσεως αδειάς δόθηκε για πρώτη φορά με την απόφαση αυτή και κατά το οποίο, αφετέρου, η εν λόγω λειτουργία είναι αντίθετη προς τον επιδιωκόμενο με τον κανονισμό 1907/2006 σκοπό που συνίσταται στην προοδευτική αντικατάσταση των ουσιών που προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία (βλ. σκέψεις 44 και 46 ανωτέρω), πρέπει να σημειωθούν τα ακόλουθα.
- 78 Πρώτον, στην απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, η Επιτροπή δεν ανέφερε ότι το DEHP επιτελεί την ως άνω λειτουργία. Συναφώς, στο πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως η προσφεύγουσα ερμηνεύει εσφαλμένως τα έγγραφα τα οποία είχαν υποβάλει στην Επιτροπή οι αιτούσες τη χορήγηση αδειάς. Πράγματι, ήδη στο στάδιο της αιτήσεως χορηγήσεως αδειάς, αυτές είχαν αναφέρει ότι η λειτουργία του DEHP ως πλαστικοποιητή έχει ουσιώδη σημασία για το ανακυκλωμένο μαλακό PVC, υπό την έννοια ότι, όταν υπάρχει η εν λόγω ουσία στο υλικό αυτό, το καθιστά πιο μαλακό, πράγμα το οποίο μειώνει την ποσότητα πλαστικοποιητών που πρέπει να προστεθεί κατά τη μεταποίησή του σε προϊόν από μαλακό PVC (βλ. σκέψεις 3 και 4 ανωτέρω). Επιπλέον, από το σημείο 51 της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως προκύπτει ότι η προσφεύγουσα όντως γνώριζε ότι οι αιτούσες τη χορήγηση αδειάς είχαν αναφερθεί, με την αίτησή τους, στη λειτουργία του DEHP.
- 79 Δεύτερον, η λειτουργία του DEHP την οποία μνημονεύει η Επιτροπή στην απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως δεν αντιβαίνει προς τον σκοπό της προοδευτικής αντικαταστάσεως των ουσιών που προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία ο οποίος διαλαμβάνεται ιδίως στην αιτιολογική σκέψη 70 και στο άρθρο 55 του κανονισμού 1907/2006. Συναφώς, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι ο σκοπός τον οποίο επιδιώκουν οι εν λόγω διατάξεις είναι η «προοδευτικ[ή]» αντικατάσταση των ουσιών που προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία με άλλες κατάλληλες ουσίες. Ο όρος «προοδευτικά» έχει ιδιαίτερη σημασία στο πλαίσιο αυτό. Η χρησιμοποίηση του DEHP που υπάρχει ήδη εντός του ανακυκλωμένου PVC παρέχει τη δυνατότητα να αποφεύγεται η παραγωγή νέων ποσοτήτων DEHP. Κατά συνέπεια, ένα μέτρο που αποσκοπεί ιδίως στην προοδευτική μείωση της παραγωγής αμιγούς DEHP δεν μπορεί να είναι αντίθετο προς τον σκοπό της «προοδευτικ[ής]» αντικαταστάσεως των ουσιών που προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία με άλλες.
- 80 Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ποια «κατάλληλη» ουσία ή τεχνολογία κατά την έννοια του άρθρου 60, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού 1907/2006, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 73 του κανονισμού αυτού, θα μπορούσε να αντικαταστήσει το DEHP στο PVC που χρησιμοποιείται στο πλαίσιο των χρήσεων που παρατίθενται στη σκέψη 9 ανωτέρω.
- 81 Κατά τρίτο λόγο, δεν πείθει το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η συλλογιστική της Επιτροπής σχετικά με λειτουργία όπως αυτή την οποία εξέτασε το θεσμικό αυτό όργανο στην απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως έχει ως αποτέλεσμα ότι κάθε χρήση ουσίας που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία, η οποία περιλαμβάνεται σε ένα επαναχρησιμοποιούμενο υλικό, θα επιτρέπεται απλώς και μόνον επειδή χρησιμοποιήθηκε ανακυκλωμένο υλικό και ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, θα πρέπει να γίνεται δεκτή κατ' ανάγκη κάθε αίτηση χορηγήσεως αδειάς για τη χρήση ανακυκλωμένων υλικών (βλ. σκέψη 46 ανωτέρω).

- 82 Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως ορθώς υποστήριξε η Επιτροπή, η ερμηνεία αυτή της έννοιας της «χρήσης», που περιλαμβάνεται στον κανονισμό 1907/2006, δεν συνεπάγεται ότι πρέπει οπωσδήποτε να γίνονται δεκτές όλες οι αιτήσεις χορηγήσεως αδείας για τη χρήση ανακυκλωμένων υλικών. Πράγματι, για να χορηγηθεί μια άδεια χρειάζεται ακόμη να πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 60, παράγραφος 2 ή 4, του κανονισμού 1907/2007.
- 83 Κατά τέταρτο λόγο, ως προς το σύνολο των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας που αφορούν τη χορήγηση της επίμαχης εν προκειμένω αδείας για την προβαλλόμενη «επεξεργασία αποβλήτων» και μια προβαλλόμενη διαφορά μεταξύ της ως άνω αδείας και του συστήματος της νομοθεσίας της Ένωσης περί αποβλήτων (βλ. σκέψεις 37 και 50 ανωτέρω), πρέπει να σημειωθούν τα ακόλουθα.
- 84 Πρώτον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι, κατ' ουσίαν, η άδεια χορηγήθηκε για «επεξεργασία πλαστικών αποβλήτων», πράγμα το οποίο δεν είναι σύμφωνο προς τη νομοθεσία (βλ. σκέψη 37 ανωτέρω), πρέπει κατ' ανάγκην να απορριφθεί.
- 85 Ασφαλώς, στα σημεία 117 και 118 της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως η προσφεύγουσα προέβαλε με σχετικά ασαφή τρόπο την υποτιθέμενη ασυμφωνία μεταξύ της αποφάσεως περί χορηγήσεως αδείας και της νομοθεσίας στον τομέα των αποβλήτων και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το επιχείρημα αυτό προβλήθηκε για πρώτη φορά στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής και ότι είναι απαράδεκτο.
- 86 Ωστόσο, το επιχείρημα αυτό είναι αβάσιμο. Πράγματι, αφενός, πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως υπογράμμισε η Επιτροπή κατ' ουσίαν στο σημείο 1.1. της αποφάσεως επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, από το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 1907/2006 προκύπτει ότι τα απόβλητα όπως καθορίζονται στην οδηγία-πλαίσιο για τα απόβλητα δεν συνιστούν ουσία, μείγμα ή αντικείμενο κατά την έννοια του κανονισμού αυτού. Αφετέρου, όπως προκύπτει κατ' ουσίαν από το ίδιο σημείο της εν λόγω αποφάσεως, όταν ένα μείγμα PVC περιέχον DEHP χρησιμοποιείται χωρίς το μείγμα αυτό να έχει αποβάλει την ιδιότητα του αποβλήτου, η επίμαχη εν προκειμένω άδεια δεν έχει εφαρμογή στο μείγμα αυτό. Κατά συνέπεια, δεν υπάρχει καμία ασυμφωνία μεταξύ της αποφάσεως περί χορηγήσεως αδείας και της νομοθεσίας στον τομέα των αποβλήτων.
- 87 Δεύτερον, καθόσον η προσφεύγουσα αναφέρεται στον «αποχαρακτηρισμό του αποβλήτου» (βλ. σκέψη 50 ανωτέρω), επιβάλλεται αντιθέτως η διαπίστωση ότι η αιτίαση αυτή δεν προβλήθηκε ούτε συγκεκριμένα ούτε κατά τρόπο ευλόγως πρόδηλο με την αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως. Το επιχείρημα αυτό, επομένως, προβλήθηκε μόνο με το δικόγραφο της προσφυγής. Συνεπώς, λαμβανομένων υπόψη των παρατηρήσεων που περιλαμβάνονται στις σκέψεις 55 έως 58 ανωτέρω, το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.
- 88 Εν πάση περιπτώσει, επί της ουσίας, όπως ορθώς υποστηρίζει η Επιτροπή, είναι αβάσιμες οι ανησυχίες της προσφεύγουσας που αφορούν το ότι, όπως προβάλλει η ίδια, ελλείπει κριτηρίων τα οποία απορρέουν από το δίκαιο ή από πρακτική σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα οποία να παρέχουν τη δυνατότητα να διαπιστωθεί τότε μια ουσία παύει να θεωρείται ως απόβλητο, η χορήγηση αδείας «για απόβλητο» συνεπάγεται ότι δεν είναι δυνατόν να θεωρείται ότι το ανακυκλωμένο μαλακό PVC που περιέχει DEHP παύει να «είναι απόβλητο».
- 89 Συναφώς, και χωρίς να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι το επιχείρημα αυτό είναι υποθετικό, καθόσον στηρίζεται σε υποθετικά περιστατικά τα οποία δεν είναι βέβαιο ότι έχουν ήδη επέλθει στην πράξη ή ότι μπορούν ακόμη να επέλθουν εντός των κρατών μελών, πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 6, παράγραφος 4, της οδηγίας-πλαισίου για τα απόβλητα, εναπόκειται στα κράτη μέλη να αποφασίζουν αν κάποιο απόβλητο παύει να είναι απόβλητο. Η σχετική απόφαση πρέπει να λαμβάνεται κατά περίπτωση, με γνώμονα τη νομολογία της Ένωσης στον τομέα αυτό. Ακόμη και αν ένα κράτος μέλος αποφάσιζε, για να λάβει μια τέτοια απόφαση, εκδιδόμενη στο πλαίσιο της εφαρμογής της έννοιας του «αποχαρακτηρισμού αποβλήτου», να στηριχθεί σε μια απόφαση περί χορηγήσεως αδείας εκδοθείσα δυνάμει του κανονισμού 1907/2006, όπως η επίμαχη εν προκειμένω,

τούτο δεν θα μπορούσε να συνιστά λόγο για να αρνηθεί η αρμόδια αρχή τη χορήγηση αδείας. Πράγματι, μια απόφαση περί «αποχαρακτηρισμού αποβλήτου» δεν εμπίπτει στον κανονισμό 1907/2006, όπως δεν εμπίπτει σε αυτόν ούτε μια απόφαση περί χορηγήσεως αδείας.

- 90 Κατά πέμπτο λόγο, δεν πείθει το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι, αν η μείωση της ποσότητας αμιγών πλαστικοποιητών ήταν μια λειτουργία «σύμφωνη προς το άρθρο 62 του κανονισμού 1907/2006», η ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών στην οποία προέβη η Επιτροπή θα έπρεπε να γίνει σε συνάρτηση με την εν λόγω λειτουργία (βλ. σκέψη 47 ανωτέρω).
- 91 Είναι ακριβές ότι το ζήτημα ποια ερμηνεία πρέπει να δοθεί στην έννοια της «χρήσης» μπορεί να επηρεάσει το περιεχόμενο της εξετάσεως των διαφόρων προϋποθέσεων που τίθενται στο άρθρο 60, παράγραφοι 2 και 4, του κανονισμού 1907/2006. Όπως και αν έχουν τα πράγματα, όπως προκύπτει από τις προηγούμενες παρατηρήσεις, είναι δυνατόν να γίνει λόγος για «χρήση» και όταν, όπως εν προκειμένω, πρόκειται για ουσία που περιέχεται σε μείγμα και τα χαρακτηριστικά της ουσίας αυτής επιτελούν μια συγκεκριμένη λειτουργία στο πλαίσιο του μείγματος, εν προκειμένω αυτή του πλαστικοποιητή, καθώς και μια λειτουργία που προκύπτει μόνον κατά τη χρήση του μείγματος, όπως, εν προκειμένω, η λειτουργία που συνδέεται με την προοδευτική μείωση της παραγωγής αμιγούς DEHP. Σε ένα τέτοιο πλαίσιο, δεν είναι εσφαλμένο να θεωρηθεί ως ενδεχόμενη εναλλακτική επιλογή η χρήση άλλων μειγμάτων που δεν περιέχουν καθόλου την ως άνω ουσία ή η χρησιμοποίηση άλλων μεθόδων με τις οποίες η λειτουργία της επίμαχης ουσίας μπορεί να εξασφαλίζεται με άλλους τρόπους. Ειδικότερα και εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να εξακριβώσει σε ποιο βαθμό συγκεκριμένα η επιτρεπόμενη χρήση παρέχει τη δυνατότητα να μειωθεί η ύπαρξη, στην αγορά, της ουσίας που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία.
- 92 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να απορριφθεί το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ως απαράδεκτο και, εν πάση περιπτώσει, ως αβάσιμο.
- *Επί του δευτέρου σκέλους, που στηρίζεται στην ύπαρξη νομικών σφαλμάτων και σφαλμάτων εκτιμήσεως σε σχέση με ελλείψεις στην έκθεση χημικής ασφάλειας*
- 93 Κατά την προσφεύγουσα, οι σχετικές με την έκθεση χημικής ασφάλειας εκτιμήσεις που ανέπτυξε η Επιτροπή στην απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως ενέχουν νομικά σφάλματα και πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως.
- 94 Κατά πρώτο λόγο, η αίτηση χορηγήσεως αδείας δεν είναι σύμφωνη προς το άρθρο 62, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του κανονισμού 1907/2006. Η έλλειψη συμφωνίας προς τη διάταξη αυτή συνιστά σφάλμα το οποίο βαρύνει όχι μόνον την εφαρμογή του άρθρου 60, παράγραφος 7, του κανονισμού αυτού στο πλαίσιο της αποφάσεως περί χορηγήσεως αδείας, αλλά και τις εκτιμήσεις της Επιτροπής όσον αφορά την εφαρμογή της τελευταίας αυτής διατάξεως, όπως περιλαμβάνονται στην απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως.
- 95 Ειδικότερα, η έκθεση χημικής ασφάλειας που επισυνάπτεται στην αίτηση χορηγήσεως αδείας δεν εξέτασε με τον κατάλληλο τρόπο τους κινδύνους για την υγεία κάθε κατηγορίας ενδιαφερομένων ατόμων, ήτοι των εργαζομένων που εκτίθενται στο DEHP. Τα στοιχεία που παρασχέθηκαν στο πλαίσιο της αιτήσεως χορηγήσεως αδείας σχετικά με την έκθεση των εργαζομένων περιλαμβάνουν μόνο μια στοιχειώδη βιοπαρακολούθηση και μετρήσεις του αέρα. Τα στοιχεία αυτά, όμως, είναι ανεπαρκή για την ορθή εκτίμηση των κινδύνων για την υγεία των εργαζομένων. Συναφώς, κατά την προσφεύγουσα, η επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων και η επιτροπή κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης επιβεβαίωσαν και οι δύο την ανεπάρκεια της εκθέσεως χημικής ασφάλειας. Ειδικότερα, η επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων θεώρησε ότι οι πληροφορίες που δόθηκαν με την έκθεση αυτή είχαν «περιορισμένη ενημερωτική αξία» και ότι η παρατιθέμενη εκτίμηση της εκθέσεως των εργαζομένων δεν ήταν αντιπροσωπευτική για την αίτηση χορηγήσεως αδείας. Στην απόφαση περί χορηγήσεως αδείας, η Επιτροπή ανέφερε επίσης ότι η επιτροπή κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης «είχε αναγνωρίσει

τις ελλείψεις όσον αφορά την εκτίμηση της εκθέσεως στην επίμαχη ουσία στον τόπο εργασίας, όπως αυτές είχαν εντοπιστεί από την επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων, και την έλλειψη εκτιμήσεως των αποτελεσμάτων επί της υγείας στην κοινωνικοοικονομική εξέταση».

- 96 Απαντώντας στις αιτιάσεις της προσφεύγουσας στο πλαίσιο της αιτήσεώς της εσωτερικής επανεξετάσεως που στηρίζονται, αφενός, στο ότι η αίτηση χορηγήσεως αδειάς δεν περιλαμβάνει έκθεση χημικής ασφάλειας που να εξετάζει δεόντως τους κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία ή το περιβάλλον και, αφετέρου, κατά συνέπεια, στο ότι η απόφαση περί χορηγήσεως αδειάς είναι εσφαλμένη, η Επιτροπή απλώς ανέφερε, κατά την προσφεύγουσα, στην απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως ότι η επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων είχε διαπιστώσει ελλείψεις στην εκτίμηση των κινδύνων που απορρέουν από το DEHP, χωρίς ωστόσο να διατυπώσει η ίδια, μετά από εις βάθος επανεξέταση των αντιφατικών αποδεικτικών στοιχείων, αιτιολογημένη θέση σχετικά με το ζήτημα αν η έκθεση χημικής ασφάλειας ήταν σύμφωνη προς τον κανονισμό.
- 97 Η Επιτροπή δεν επισήμανε καν την ανακολουθία που περιλαμβάνεται στη γνωμοδότηση της επιτροπής αξιολόγησης κινδύνων, η οποία είχε δεχθεί, αφενός, ότι η αίτηση χορηγήσεως αδειάς ήταν σύμφωνη προς τις απαιτήσεις του κανονισμού 1907/2006, αναγνωρίζοντας όμως σαφώς συγχρόνως, αφετέρου, την ύπαρξη ελλείψεων στις κατατεθείσες πληροφορίες.
- 98 Η Επιτροπή όχι μόνο δεν θεράπευσε την πρόδηλη ανεπάρκεια της εκθέσεως χημικής ασφάλειας, αλλά και διαπίστωσε στο σημείο 1.2 της αποφάσεως επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως ότι, εν τέλει, «μολονότι η [επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων] όντως κατέληξε στο πλαίσιο της γνωμοδοτήσεώς της ότι η περιλαμβανόμενη στην έκθεση εκτίμηση παρουσίαζε ορισμένες ελλείψεις, η επιτροπή αυτή έκρινε ότι η αίτηση περιελάμβανε τις αναγκαίες πληροφορίες [...] και η Επιτροπή θεώρησε ότι η αίτηση ήταν σύμφωνη προς το άρθρο 62 [του κανονισμού 1907/2006]».
- 99 Η συλλογιστική αυτή όμως είναι, κατά την προσφεύγουσα, προδήλως εσφαλμένη. Συγκεκριμένα, κατά την προσφεύγουσα, η απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως στηρίζεται στη γνωμοδότηση της επιτροπής αξιολόγησης κινδύνων ως εάν επρόκειτο για κάποιο πειστικό αποδεικτικό στοιχείο. Ωστόσο, απλώς και μόνο το γεγονός ότι η επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων δέχθηκε στη γνωμοδότηση που εξέδωσε ότι η αίτηση χορηγήσεως αδειάς ήταν σύμφωνη προς τον ως άνω κανονισμό δεν δεσμεύει την Επιτροπή. Είναι προδήλως ανεπαρκής η συλλογιστική του θεσμικού αυτού οργάνου που επικαλείται, ως πειστική απόδειξη, απλώς και μόνον το συμπέρασμα της επιτροπής αξιολόγησης κινδύνων σχετικά με το αν η ως άνω αίτηση χορηγήσεως αδειάς ήταν σύμφωνη προς τον ως άνω κανονισμό ή ακόμη και σχετικά με το αν η αίτηση αυτή ήταν νόμιμη. Επιπλέον, παραθέτοντας την ίδια συλλογιστική στην απόφασή της επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, η Επιτροπή καθιστά σαφές ότι στηρίχθηκε στο γεγονός ότι η απόφαση περί χορηγήσεως αδειάς είχε δεχθεί ότι η αίτηση χορηγήσεως αδειάς ήταν σύμφωνη προς τον κανονισμό 1907/2006. Με άλλα λόγια, η Επιτροπή στηρίχθηκε στην απόφαση περί χορηγήσεως αδειάς λαμβάνοντάς την ως απόδειξη της ουσιαστικής της συμφωνίας προς τον ως άνω κανονισμό. Η απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως προδικάζει, επομένως, ότι έχει αποδειχθεί το στοιχείο ακριβώς εκείνο, εν προκειμένω το ότι η διαδικασία λήψεως αποφάσεων στο στάδιο της χορηγήσεως αδειάς είναι σύμφωνη προς τον ως άνω κανονισμό, το οποίο η Επιτροπή έπρεπε να εξακριβώσει στο στάδιο της εσωτερικής επανεξετάσεως.
- 100 Κατά δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι διαπράχθηκαν «πρόδηλα» νομικά σφάλματα κατά την ερμηνεία του άρθρου 61 του κανονισμού 1907/2006, το οποίο αφορά την αναθεώρηση της αδειάς, σε συνδυασμό με το άρθρο 60, παράγραφος 7, του κανονισμού αυτού. Συγκεκριμένα, στην απόφασή της επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, η Επιτροπή ανέφερε ότι έλαβε υπόψη το συμπέρασμα της επιτροπής αξιολόγησης κινδύνων σχετικά με τις ελλείψεις της αιτήσεως χορηγήσεως αδειάς, αφενός, καθορίζοντας μια πολύ βραχεία περίοδο αναθεωρήσεως για την άδεια, η οποία έληγε στις 21 Φεβρουαρίου 2019, και, αφετέρου, επιβάλλοντας στους δικαιούχους της αδειάς ρυθμίσεις παρακολουθήσεως. Η ως άνω αιτιολογία συνεπάγεται ότι ελλείψεις σε μια αίτηση χορηγήσεως αδειάς, ακόμη και αν είναι τόσο σοβαρές όπως αυτές που εντόπισε η επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων,

μπορούν να διορθωθούν με τον προσδιορισμό μια «πολύ βραχείας περιόδου αναθεωρήσεως». Κατά την άποψη της προσφεύγουσας όμως, το άρθρο 60, παράγραφος 7, του κανονισμού 1907/2006 δεν παρέχει στην Επιτροπή «εξουσία θεραπείας» η οποία να της επιτρέπει να δέχεται αίτηση που δεν πληροί ορισμένες αυστηρές προϋποθέσεις, είτε προσδιορίζοντας μια πολύ βραχεία περίοδο αναθεωρήσεως ή με άλλο τρόπο. Ο σκοπός της αναθεωρήσεως δεν είναι να δοθεί σε μια επιχείρηση η δυνατότητα καλύψεως των ελλείψεων που μπορεί να παρουσιάζει μια προηγουμένως υποβληθείσα αίτηση χορηγήσεως αδειας, αλλά να παράσχει σε μια επιχείρηση τη δυνατότητα να «επικαιροποιήσει» την αρχική αίτησή της χορηγήσεως αδειας λαμβάνοντας υπόψη τη μεταβολή των περιστάσεων και, ειδικότερα, τις πληροφορίες σχετικά με τις διαθέσιμες εναλλακτικές επιλογές.

- 101 Τέλος, συνεχίζοντας την ίδια συλλογιστική, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, όταν επισήμανε ότι η απόφαση περί χορηγήσεως αδειας έληγε στις 21 Φεβρουαρίου 2019, η Επιτροπή ερμήνευσε εσφαλμένα τις νομικές συνέπειες του προσδιορισμού μιας βραχείας περιόδου αναθεωρήσεως. Ειδικότερα, το άρθρο 61 του κανονισμού 1907/2006 ορίζει ότι οι άδειες «θεωρούνται έγκυρες έως ότου η Επιτροπή αποφασίσει να τροποποιήσει ή να αποσύρει την άδεια στο πλαίσιο αναθεώρησης». Θεωρώντας ότι οι ελλείψεις της αιτήσεως χορηγήσεως αδειας είχαν δεόντως ληφθεί υπόψη με τον προσδιορισμό μιας πολύ βραχείας περιόδου αναθεωρήσεως, η Επιτροπή υπέπεσε σε «πρόδηλο» νομικό σφάλμα, το οποίο καθιστά μη πειστικό το συμπέρασμά της.
- 102 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ως άνω επιχειρηματολογία.
- 103 Εισαγωγικώς, πρέπει να σημειωθεί ότι τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως αφορούν την ύπαρξη νομικών σφαλμάτων και προδηλών σφαλμάτων εκτιμήσεως τα οποία ενέχει, κατ' αυτήν, η εκ μέρους της Επιτροπής εφαρμογή του άρθρου 60, παράγραφος 7, του κανονισμού 1907/2006 για λόγους που αφορούν την ερμηνεία του άρθρου αυτού σε συνδυασμό με δύο διαφορετικές διατάξεις. Ειδικότερα, με την πρώτη αιτίαση του ως άνω σκέλους επιχειρείται να αποδειχθεί η εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 60, παράγραφος 7, του κανονισμού 1907/2006 σε συνδυασμό με το άρθρο 62, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του κανονισμού 1907/2006, ενώ η δεύτερη αιτίαση του εν λόγω σκέλους αφορά την ερμηνεία του άρθρου 60, παράγραφος 7, του κανονισμού 1907/2006 σε συνδυασμό με το άρθρο 61 του κανονισμού αυτού.
- 104 Όσον αφορά την πρώτη αιτίαση που μνημονεύεται στη σκέψη 103 ανωτέρω, πρέπει να σημειωθεί ότι σκοπός του άρθρου 60, παράγραφος 7, του κανονισμού 1907/2006 είναι να παράσχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να εξακριβώσει αν μια αίτηση χορηγήσεως αδειας είναι σύμφωνη προς τις επιταγές του άρθρου 62 του ίδιου κανονισμού από τυπικής απόψεως. Πιο συγκεκριμένα, η Επιτροπή υποχρεούται να εξακριβώσει αν τα στοιχεία που μνημονεύονται στο άρθρο 62, παράγραφος 4, στοιχεία α' έως στ', του κανονισμού 1907/2006 όντως περιλαμβάνονται ή όχι στην αίτηση χορηγήσεως αδειας. Ασφαλώς, τα έγγραφα τα οποία υποβάλλουν οι αιτούντες τη χορήγηση αδειας, συμμορφούμενοι προς το άρθρο 62, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006, πρέπει να είναι δυνατόν να ελεγχθούν. Ειδικότερα, η έκθεση χημικής ασφάλειας πρέπει να συντάσσεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο παράρτημα I του ίδιου κανονισμού. Εντούτοις, το άρθρο 60, παράγραφος 7, του κανονισμού 1907/2006 επιβάλλει στην Επιτροπή μια τυπικής και διαδικαστικής φύσεως υποχρέωση και όχι μίαν υποχρέωση να εξετάσει το βάσιμο των στοιχείων που παρατίθενται στο άρθρο 62, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006.
- 105 Ομοίως, το άρθρο 62, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006 παραθέτει τις πληροφορίες τις οποίες ο αιτών άδεια πρέπει να καταθέσει όταν υποβάλει την αίτησή του. Κατά τη διάταξη αυτή, οι αιτήσεις χορηγήσεως αδειας, οι οποίες, εξάλλου, όπως προκύπτει από το άρθρο 62, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, υποβάλλονται στον ECHA, συνοδεύονται, ιδίως, από έκθεση χημικής ασφάλειας και από ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών. Το άρθρο 62, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006 έχει επίσης τυπικό και διαδικαστικό χαρακτήρα.

- 106 Αντιθέτως, ούτε το άρθρο 60, παράγραφος 7, του κανονισμού 1907/2006 ούτε το άρθρο 62 του ίδιου κανονισμού αφορούν τις ουσιαστικές προϋποθέσεις χορηγήσεως αδείας ή τις υποχρεώσεις της Επιτροπής κατά την εκτίμηση των πραγματικών στοιχείων και των αποδείξεων που δικαιολογούν τη χορήγηση αδείας. Ειδικότερα, δεν στηρίζεται στις εν λόγω διατάξεις η υποχρέωση της Επιτροπής να εξετάσει ιδίως αν η έκθεση χημικής ασφάλειας όσον αφορά μια ουσία καταλήγει σε ορθά συμπεράσματα όσον αφορά τις ιδιότητες μιας χημικής ουσίας ή ακόμη αν η επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων έσφαλε όταν εξέτασε την έκθεση αυτή στο πλαίσιο της κατάρτισης της γνωμοδότησεως η οποία προβλέπεται στο άρθρο 60, παράγραφος 4, και στο άρθρο 64, παράγραφος 4, στοιχείο α', του κανονισμού 1907/2006.
- 107 Στην πραγματικότητα, η Επιτροπή υπέχει τις υποχρεώσεις αυτές από το άρθρο 60, παράγραφοι 2, 4 και 5, του κανονισμού 1907/2006.
- 108 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι διάδικοι εξέθεσαν τις απόψεις τους σχετικά με τις εκτιμήσεις του Γενικού Δικαστηρίου που παρατίθενται στις σκέψεις 104 έως 107 ανωτέρω. Απαντώντας σε ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, η προσφεύγουσα δήλωσε ότι, κατ' αυτήν, στην «αρχιτεκτονική του κανονισμού [1907/2006]», ασφαλώς, υπάρχει, αφενός, ένα στάδιο που αφορά την εκ μέρους της Επιτροπής εξέταση του ζητήματος αν η αίτηση χορηγήσεως αδείας ήταν σύμφωνη προς τις επιταγές του κανονισμού αυτού και, αφετέρου, ένα στάδιο που αφορά την επί της ουσίας εξέταση των προϋποθέσεων χορηγήσεως αδείας. Ωστόσο, κατά την προσφεύγουσα, το πρώτο στάδιο δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι περιορίζεται απλώς σε σημείωση τετραγωνιδίων, διότι στο πλαίσιο του σταδίου αυτού υφίστανται πραγματικές απαιτήσεις αφορώσες την ουσία των υποβαλλομένων εγγράφων, όπως, για παράδειγμα, οι απορρέουσες από το παράρτημα I του κανονισμού 1907/2006. Τούτο προβλέπει, για παράδειγμα, τι πρέπει να περιλαμβάνεται στην έκθεση χημικής ασφάλειας.
- 109 Ωστόσο, το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο. Πράγματι, το παράρτημα I του κανονισμού 1907/2006 περιγράφει τα στοιχεία που πρέπει οπωσδήποτε να περιλαμβάνονται σε ορισμένα έγγραφα τα οποία υποβάλλει ο αιτών άδεια, όπως η έκθεση χημικής ασφάλειας. Εντούτοις, μολονότι προβλέπει την υποχρέωση του αιτούντος άδεια να αναφερθεί σε ορισμένα συγκεκριμένα στοιχεία στην αίτηση χορηγήσεως αδείας και στα σχετικά έγγραφα, το ως άνω παράρτημα, όπως έχει διατυπωθεί, δεν επιβάλλει στην Επιτροπή, στο πλαίσιο της εξετάσεως στην οποία οφείλει να προβεί το θεσμικό αυτό όργανο δυνάμει του άρθρου 60, παράγραφος 7, του κανονισμού 1907/2006, σε συνδυασμό με το άρθρο 62 του τελευταίου, να εξετάσει τα στοιχεία αυτά επί της ουσίας.
- 110 Τέλος, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα υπογράμμισε, κατ' ουσίαν, ότι, κατ' αυτήν, εν πάση περιπτώσει, η αίτηση χορηγήσεως αδείας ενείχε ελλείψεις αφορώσες όχι μόνον τη μη τήρηση της υποχρεώσεως εκτίμησεως που υπέχει Επιτροπή από το άρθρο 60, παράγραφοι 2 έως 5, του κανονισμού 1907/2006, αλλά και της υποχρεώσεως εξετάσεως του ζητήματος αν η αίτηση είναι σύμφωνη προς τον κανονισμό βάσει του άρθρου 62 του κανονισμού αυτού. Με το επιχείρημα αυτό, η προσφεύγουσα φαίνεται να παραδέχεται ότι το άρθρο 62, παράγραφος 4, του ίδιου κανονισμού προβλέπει τυπικές προϋποθέσεις χορηγήσεως αδείας.
- 111 Το επιχείρημα αυτό, ωστόσο, δεν μπορεί παρά να απορριφθεί επίσης ως αβάσιμο. Πράγματι, αφενός, η προσφεύγουσα στηρίζεται, όπως φαίνεται, στην παραδοχή ότι πρέπει να γίνεται μια προκαταρκτική εκτίμηση του αν μια αίτηση χορηγήσεως αδείας η οποία περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία που απαριθμούνται στο άρθρο 62, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006 και στο παράρτημα I του εν λόγω κανονισμού ενέχει επί της ουσίας ελλείψεις τέτοιας σοβαρότητας ώστε να μπορεί να συναχθεί ότι η αίτηση αυτή δεν είναι σύμφωνη προς τον κανονισμό 1907/2006 ήδη από τυπικής απόψεως. Μια τέτοια προκαταρκτική εκτίμηση, όμως, δεν προβλέπεται στον κανονισμό 1907/2006. Αφετέρου, σε περίπτωση που η προσφεύγουσα δεν στηρίζεται στην ως άνω παραδοχή, αλλά μάλλον λαμβάνει ως βάση το ότι πρόκειται για την εξέταση που προβλέπεται στο άρθρο 62, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι δεν προσδιορίζει ποιο θα μπορούσε να είναι το αντικειμενικό κριτήριο που παρέχει τη δυνατότητα να προσδιοριστεί συγκεκριμένα, ή τουλάχιστον με

- λυσιτελή και πειστικό τρόπο, το όριο ελλείψεων μιας αιτήσεως χορηγήσεως αδείας το οποίο μπορεί να συνεπάγεται την παράβαση των τυπικών προϋποθέσεων που προβλέπονται στην τελευταία αυτή διάταξη.
- 112 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι η αίτηση χορηγήσεως αδείας συνοδευόταν από όλα τα στοιχεία που παρατίθενται στο άρθρο 62 του κανονισμού 1907/2006 και ότι πληρούνταν η τυπική προϋπόθεση, που προβλέπεται στο άρθρο 60, παράγραφος 7, του κανονισμού 1907/2006, σχετικά με την υποβολή εκθέσεως χημικής ασφάλειας. Επίσης πληρούνταν εν προκειμένω και η προϋπόθεση ότι τα έγγραφα περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 62, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006 πρέπει να είναι δυνατόν να ελεγχθούν. Πράγματι, ούτε οι επιτροπές του ECHA ούτε η Επιτροπή υποστήριξαν ότι τα έγγραφα που προσκόμισαν οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας δεν ήταν δυνατόν να ελεγχθούν. Η προσφεύγουσα επίσης δεν ισχυρίστηκε συγκεκριμένα και με αποδείξεις ότι τα έγγραφα που συνόδευαν την αίτηση χορηγήσεως αδείας δεν ήταν δυνατόν να ελεγχθούν. Επιπλέον, δεν αμφισβητείται μεταξύ των διαδίκων ότι, όσον αφορά την έκθεση χημικής ασφάλειας, οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας συμμορφώθηκαν προς τις απαιτήσεις του παραρτήματος I του κανονισμού 1907/2006. Κανείς από τους μετέχοντες στη διαδικασία δεν υποστήριξε ότι η εν λόγω έκθεση δεν ήταν σύμφωνη προς τις απαιτήσεις του παραρτήματος I του κανονισμού 1907/2006. Ακόμη, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία με την αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως με βάση τα οποία να μπορεί να συναχθεί κάποιο άλλο συμπέρασμα συναφώς.
- 113 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας που αφορούν την ύπαρξη ανεπαρκειών στις γνωμοδοτήσεις της επιτροπής αξιολόγησης κινδύνων και τις συνέπειές τους για τη χορήγηση της επίμαχης αδείας, αφενός, και το ότι η Επιτροπή δεν θεράπευσε τις εν λόγω ανεπάρκειες, αλλά απλώς περιορίστηκε στο να επικαλεστεί τη γνωμοδότηση της εν λόγω επιτροπής και την απόφαση περί χορηγήσεως αδείας ως πειστικά αποδεικτικά στοιχεία, αφετέρου, ουδόλως επηρεάζουν την απάντηση στο ερώτημα αν η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 60, παράγραφος 7, του κανονισμού 1907/2006, σε συνδυασμό με το άρθρο 62 του κανονισμού αυτού. Πράγματι, τα επιχειρήματα αυτά αφορούν ζητήματα σχετικά με την εκτίμηση περίπλοκων πραγματικών στοιχείων τα οποία αποτέλεσαν το έρεισμα για την κατάρτιση της γνωμοδοτήσεως της επιτροπής αξιολόγησης κινδύνων, καθώς και με την εξουσία της Επιτροπής να εκτιμά τα περιστατικά αυτά, και, επομένως, αφορούν την ουσιαστική νομιμότητα της αποφάσεως περί χορηγήσεως αδείας.
- 114 Επομένως, καθόσον η προσφεύγουσα αμφισβητεί την τυπική νομιμότητα της αποφάσεως περί χορηγήσεως αδείας, προβάλλοντας επιχειρήματα που αφορούν τις ουσιαστικές προϋποθέσεις για την έκδοσή της, διαπιστώνεται, ως πρώτο ενδιάμεσο συμπέρασμα, ότι τα επιχειρήματα αυτά είναι αλυσιτελή.
- 115 Όσον αφορά τη δεύτερη αιτίαση που προβάλλεται στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως (βλ. σκέψη 103 ανωτέρω), πρέπει να σημειωθεί ότι το άρθρο 60, παράγραφος 7, του κανονισμού 1907/2006 δεν παραπέμπει στο άρθρο 61 του κανονισμού αυτού και δεν έχει σχέση με αυτό.
- 116 Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση, ως ένα δεύτερο ενδιάμεσο συμπέρασμα, ότι το επιχείρημα της προσφεύγουσας που στηρίζεται σε συνδυασμό των δύο αυτών διατάξεων για να αποδείξει παράβαση του άρθρου 60, παράγραφος 7, του κανονισμού 1907/2006 είναι επίσης αλυσιτελές.
- 117 Επιπλέον, το επιχείρημα που συνδέεται με τον καθορισμό «βραχείας περιόδου επανεξετάσεως» και με τον σκοπό μιας «αναθεωρήσεως» βάσει του άρθρου 61 του κανονισμού 1907/2006 (βλ. σκέψη 100 ανωτέρω) θα μπορούσε όπως φαίνεται να προβληθεί κυρίως προς απόδειξη μιας ανεπάρκειας όσον αφορά την ουσιαστική νομιμότητα της αποφάσεως περί χορηγήσεως αδείας. Το ίδιο ισχύει και σχετικά με το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αφορά την προβαλλόμενη έλλειψη «εξουσίας θεραπείας» της Επιτροπής προς διόρθωση του περιεχομένου της αιτήσεως χορηγήσεως αδείας

προσδιορίζοντας βραχεία περίοδο αναθεώρησης. Ωστόσο, όπως σημειώθηκε ήδη στις σκέψεις 104 και 106 ανωτέρω, το άρθρο 60, παράγραφος 7, του κανονισμού 1907/2006 δεν αφορά την ουσιαστική νομιμότητα μιας απόφασης περί χορηγήσεως αδείας.

- 118 Ως τρίτο ενδιάμεσο συμπέρασμα, επομένως, διαπιστώνεται ότι το επιχείρημα που στηρίζεται στον προσδιορισμό μιας «βραχείας περιόδου επανεξετάσεως», που προβάλλεται ως αντίθετος προς τον σκοπό μιας «αναθεώρησης» στο πλαίσιο του άρθρου 61 του κανονισμού 1907/2006, δεν ασκεί επιρροή επί του ζητήματος αν η Επιτροπή παρέβη ή όχι τις τυπικές επιταγές του άρθρου 60, παράγραφος 7, του κανονισμού αυτού. Το επιχείρημα αυτό είναι, επομένως, αλυσιτελές.
- 119 Τα τρία ενδιάμεσα συμπεράσματα που παρατίθενται στις σκέψεις 114, 116 και 118 ανωτέρω αρκούν, καταρχήν, για να απορριφθεί το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου.
- 120 Εντούτοις, ανακύπτει το ζήτημα αν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας που μνημονεύονται στις σκέψεις 94 έως 101, 113 και 117 ανωτέρω μπορούν να στηρίξουν τις αιτιάσεις που αντλούνται από παράβαση άλλων διατάξεων πλην του άρθρου 60, παράγραφος 7, του κανονισμού 1907/2006, ήτοι του άρθρου 60, παράγραφος 4, του κανονισμού αυτού, αφενός, και του άρθρου 60, παράγραφοι 8 και 9, του ίδιου κανονισμού, σε συνδυασμό με το άρθρο 61, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού αυτού, αφετέρου.
- 121 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι άδεια δυνάμει του κανονισμού 1907/2006 μπορεί να χορηγηθεί με βάση αυτό που συνήθως καλείται διαδικασία «κατάλληλου ελέγχου», όπως η προβλεπόμενη στο άρθρο 60, παράγραφος 2, του κανονισμού 1907/2006, ή, εναλλακτικά, με βάση μια καλούμενη «κοινωνικοοικονομική» διαδικασία, όπως η προβλεπόμενη στο άρθρο 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006. Η διαδικασία «προσέκοντος ελέγχου» διακρίνεται από την «κοινωνικοοικονομική» διαδικασία, καθόσον η τελευταία προορίζεται να έχει εφαρμογή μόνον όταν δεν έχει αποδειχθεί ότι ο κίνδυνος που αποτελεί για την ανθρώπινη υγεία ή για το περιβάλλον η χρήση μιας ουσίας λόγω των εγγενών ιδιοτήτων της, οι οποίες παρατίθενται στο παράρτημα XIV του κανονισμού 1907/2006, τελεί επαρκώς υπό έλεγχο σύμφωνα με το άρθρο 60, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού.
- 122 Στη συνέχεια, πρέπει να σημειωθεί ότι, λαμβανομένου υπόψη του δικαιώματος αποτελεσματικής προσφυγής, όπως αυτό προβλέπεται στο άρθρο 47, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν ένας προσφεύγων προβάλλει πραγματικά στοιχεία και επιχειρήματα για να αποδείξει παράβαση νομοθετικής διατάξεως η οποία δεν έχει εφαρμογή στη συγκεκριμένη περίπτωση, αλλά τα εν λόγω στοιχεία και επιχειρήματα μπορούν να στηρίξουν παράβαση άλλης διατάξεως, τίποτα δεν εμποδίζει το Γενικό Δικαστήριο να λάβει υπόψη τα ως άνω πραγματικά στοιχεία και επιχειρήματα εντός του κρίσιμου νομικού πλαισίου. Με άλλα λόγια, το Γενικό Δικαστήριο δεν εμποδίζεται να θεωρήσει τα επίμαχα πραγματικά στοιχεία και επιχειρήματα ως αφορώντα την κρίσιμη διάταξη. Πράγματι, δεν απαιτείται ο διάδικος να επικαλείται ρητώς τις διατάξεις σύμφωνα με τις οποίες μπορεί να προσφύγει στη δικαιοσύνη ή, γενικότερα, στις οποίες στηρίζονται οι αιτιάσεις που προβάλλει [βλ. απόφαση της 13ης Ιουνίου 2012, XXXLutz Marken κατά ΓΕΕΑ – Meyer Manufacturing (CIRCON), T-542/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:294, σκέψη 21 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 123 Εντούτοις, στο πλαίσιο προσφυγής που αφορά πράξη όπως η απόφαση επί αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως δυνάμει του άρθρου 10 του κανονισμού 1367/2006, η ερμηνεία με σκοπό να ληφθούν υπόψη ορισμένα πραγματικά στοιχεία και επιχειρήματα του προσφεύγοντος στο κατάλληλο νομικό πλαίσιο μπορεί να γίνει δεκτή μόνον εφόσον δεν συντρέχει υπέρβαση των ορίων που επιβάλλονται στο Γενικό Δικαστήριο με το ως άνω άρθρο 10, όπως αυτά περιγράφονται στις σκέψεις 55 έως 58 ανωτέρω.
- 124 Τέλος, μια τέτοια ερμηνεία δεν επιτρέπεται να γίνεται χωρίς τη –σιωπηρή έστω– συναίνεση του προσφεύγοντος.

- 125 Εν προκειμένω, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι διάδικοι εξέφρασαν την άποψή τους ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με τον αλυσιτελή χαρακτήρα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας που παρατίθενται στις σκέψεις 94 έως 101, 113 και 117 ανωτέρω. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο ρώτησε την προσφεύγουσα αν τα επιχειρήματά της θα μπορούσαν να αφορούν κάποιον άλλο λόγο του δικογράφου της προσφυγής.
- 126 Απαντώντας στην ως άνω ερώτηση, η προσφεύγουσα υπενθύμισε ότι, στο πλαίσιο του δευτέρου και του τρίτου λόγου ακυρώσεως, προέβαλε την ύπαρξη σφαλμάτων εκτιμήσεως, πράγμα το οποίο ισοδυναμεί με παραβίαση του ουσιαστικού δικαίου, ήτοι, ειδικότερα, του άρθρου 60, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού 1907/2006. Επιπλέον, η προσφεύγουσα ανέφερε, κατ' ουσίαν, ότι, σε περίπτωση που τα επιχειρήματα που προβάλλονται στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους του πρώτου λόγου δεν γίνουν δεκτά στο πλαίσιο του ως άνω σκέλους, τα επιχειρήματα αυτά θα πρέπει να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο του δευτέρου και του τρίτου λόγου.
- 127 Υπό τις συνθήκες αυτές, μπορεί να ερμηνευθεί ως αιτίαση που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006 το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι, κατ' ουσίαν, πρώτον, η Επιτροπή, με την απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, παρέλειψε να καταλήξει η ίδια, μετά από εις βάθος επανεξέταση των αντιφατικών αποδεικτικών στοιχείων, σε αιτιολογημένη θέση σχετικά με το ζήτημα αν είναι σύμφωνη προς τον κανονισμό η έκθεση χημικής ασφάλειας, της οποίας τα στοιχεία όσον αφορά την έκθεση των εργαζομένων στο DEHP είχαν κριθεί ανεπαρκή από την επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων (βλ. σκέψεις 94 έως 97 ανωτέρω), και ότι, δεύτερον, η Επιτροπή απλώς ανέφερε στην απόφαση αυτή, ως πειστική απόδειξη, ότι η ως άνω επιτροπή είχε διαπιστώσει «ελλείψεις» κατά την εκτίμηση των κινδύνων που απορρέουν από το DEHP (βλ. σκέψεις 98 και 99 ανωτέρω).
- 128 Ομοίως, μπορεί να ερμηνευθεί ως αιτίαση που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 60, παράγραφοι 8 και 9, του κανονισμού 1907/2006, σε συνδυασμό με το άρθρο 61, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού αυτού, το επιχείρημα σχετικά με τον προσδιορισμό μιας «βραχείας περιόδου αναθεωρήσεως» (βλ. σκέψεις 100 και 101 ανωτέρω).
- 129 Κατά πρώτο λόγο, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας που εκτίθενται στις σκέψεις 94 έως 99 ανωτέρω πρέπει να απορριφθούν, ακόμη και μετά τη νέα ερμηνεία τους υπό την έννοια ότι αφορούν το άρθρο 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006.
- 130 Πράγματι, όταν η περιλαμβανόμενη σε έκθεση χημικής ασφάλειας εκτίμηση του κινδύνου τον οποίο συνεπάγεται η χρήση μιας ουσίας για την ανθρώπινη υγεία ή για το περιβάλλον ενέχει αμφιβολίες ή ελλείψεις, μπορεί να συναχθεί ότι δεν αποδείχθηκε ότι ο κίνδυνος αυτός τελεί επαρκώς υπό έλεγχο. Όταν συμβαίνει κάτι τέτοιο, η άδεια δεν μπορεί να χορηγηθεί με τη «διαδικασία προσήκοντος ελέγχου» την οποία προβλέπει το άρθρο 60, παράγραφος 2, του κανονισμού 1907/2006.
- 131 Αντιθέτως, η κατάσταση αυτή μπορεί να αποτελεί την αφορμή να τεθεί το ερώτημα αν, βάσει των πραγματικών στοιχείων και των αποδείξεων που διαθέτει η Επιτροπή, είναι δυνατή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006 η χορήγηση της αδείας με την «κοινωνικοοικονομική διαδικασία».
- 132 Εν προκειμένω η προσφεύγουσα, διατεινόμενη, κατ' ουσίαν, ότι, στην απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, η Επιτροπή παρέλειψε να καταλήξει η ίδια, μετά από επανεξέταση σε βάθος των αντιφατικών αποδεικτικών στοιχείων, σε αιτιολογημένη θέση σχετικά με το ζήτημα αν η έκθεση χημικής ασφάλειας είναι σύμφωνη προς τις διατάξεις του κανονισμού 1907/2006 (βλ. σκέψεις 94 έως 97 ανωτέρω), αμφισβητεί ένα στοιχείο που θα μπορούσε να ασκεί επιρροή επί της εφαρμογής του άρθρου 60, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού και όχι επί της εφαρμογής του άρθρου 60, παράγραφος 4, του ίδιου κανονισμού.

- 133 Τούτο συμβαίνει και όσον αφορά το επιχείρημα ότι η Επιτροπή περιορίστηκε να παραθέσει στις αποφάσεις της, ως πειστική απόδειξη, το γεγονός ότι η επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων είχε διαπιστώσει ελλείψεις στην εκτίμηση των κινδύνων που απορρέουν από το DEHP (βλ. σκέψεις 98 και 99 ανωτέρω).
- 134 Τα επιχειρήματα που μνημονεύονται στις σκέψεις 94 έως 99 ανωτέρω είναι αλυσιτελή καθόσον στηρίζονται, κατ' ουσίαν, στην παραδοχή ότι αυτή καθαυτή η ύπαρξη αμφιβολιών όσον αφορά τη θέση υπό έλεγχο των κινδύνων που απορρέουν από τη χρήση του DEHP εμπόδιζε την εφαρμογή του άρθρου 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006.
- 135 Επιπλέον, πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως προέβλεπε η Επιτροπή χωρίς να αντικρουστεί επί του σημείου αυτού από την προσφεύγουσα, η έκθεση χημικής ασφάλειας περιείχε πληροφορίες περί της διενεργηθείσας εντός δύο κρατών μελών βιολογικής εποπτείας και περί των μετρήσεων στον αέρα, που αντιστοιχούν σε μελέτες σχετικά με την έκθεση των εργαζομένων του τομέα του PVC που χρησιμοποιεί παρθένο PVC και DEHP, αντί για ανακυκλωμένο PVC. Οι ως άνω μελέτες περιελάμβαναν στοιχεία σχετικά με τους εργαζομένους σε δύο κράτη μέλη, τα οποία περιείχαν πληροφορίες περί της βιολογικής εποπτείας, καθώς και στοιχεία προερχόμενα από τη Γερμανία, τη Γαλλία, τις Κάτω Χώρες και τη Φινλανδία σχετικά με τον έλεγχο της ρυπάνσεως του αέρα. Οι επιχειρήσεις τις οποίες αφορούν τα στοιχεία αυτά δραστηριοποιούνται στην παραγωγή και τη μεταποίηση του PVC. Μολονότι οι παρεχόμενες πληροφορίες δεν συνδέονται ειδικά με τη χρήση ανακυκλωμένου PVC περιέχοντος DEHP, αφορούν δραστηριότητες που απαιτούν τη χρήση παρθένου PVC στο οποίο προστίθεται αμιγές DEHP και τη μεταγενέστερη μεταποίηση της εν λόγω ουσίας. Επιπλέον, οι αιτούσες τη χορήγηση αδειας είχαν δημιουργήσει μοντέλο σχετικό με την έκθεση των εργαζομένων που ασχολούνταν με τη μεταφορά ανακυκλωμένου μαλακού PVC από μικρούς ή μεγάλους σάκους, πράγμα το οποίο συνιστά ειδική δραστηριότητα της χρήσεως ανακυκλωμένου PVC που δεν καλυπτόταν από τις μετρήσεις που προέρχονταν σε μελέτες σχετικές με το παρθένο PVC.
- 136 Όπως όμως ορθώς υποστηρίζει η Επιτροπή, το γεγονός ότι η επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων είχε συναγάγει ότι υπήρχαν αμφιβολίες ως προς την εκτίμηση της εκθέσεως των εργαζομένων και ότι οι παρασχεθείσες πληροφορίες δεν ήταν αντιπροσωπευτικές για όλες τις χρήσεις που καλύπτονταν από την αίτηση χορηγήσεως αδειας δεν σημαίνει ότι δεν είχε προσκομιστεί καμία πληροφορία σχετικά με την έκθεση των εργαζομένων ούτε ότι δεν μπορούσε να συναχθεί από τις πληροφορίες αυτές κανένα συμπέρασμα.
- 137 Η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε τεκμηριωμένα την ως άνω διαπίστωση της Επιτροπής. Πέραν της γενικής αμφισβήτησεως της εκθέσεως χημικής ασφάλειας, δεν αποδεικνύει ότι δεν μπορούσε να συναχθεί κανένα χρήσιμο συμπέρασμα από την έκθεση αυτή.
- 138 Ελλείψει τέτοιας αμφισβήτησεως, το επιχείρημα της προσφεύγουσας με το οποίο προσάπτει στην Επιτροπή ότι παρέλειψε να καταλήξει, μετά από εις βάθος εξέταση των διαφόρων αποδεικτικών στοιχείων, σε αιτιολογημένη θέση σχετικά με την έκθεση χημικής ασφάλειας δεν αρκεί για να αποδείξει την ύπαρξη παραβάσεως του άρθρου 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006. Κατά συνέπεια, το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί ευδοκιμήσει. Το ίδιο ισχύει και για τα λοιπά επιχειρήματα που μνημονεύονται στις σκέψεις 97 έως 99 ανωτέρω.
- 139 Κατά δεύτερο λόγο, το επιχείρημα σχετικά με τον καθορισμό μιας «βραχείας περιόδου αναθεωρήσεως», καθορισμός ο οποίος συνιστά, κατά την προσφεύγουσα, μια προσπάθεια της Επιτροπής να καλύψει τις ελλείψεις της εκθέσεως χημικής ασφάλειας (βλ. σκέψεις 100 και 101 ανωτέρω), είναι ικανό να στηρίξει παράβαση του άρθρου 60, παράγραφοι 8 και 9, του κανονισμού 1907/2006, σε συνδυασμό με το άρθρο 61, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού αυτού. Προκειμένου να εξακριβωθεί το βάσιμο του επιχειρήματος αυτού, πρέπει να σημειωθούν τα ακόλουθα.

- 140 Κατά το άρθρο 60, παράγραφος 8, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 1907/2006, οι άδειες υπόκεινται σε «χρονικά περιορισμένη αναθεώρηση με την επιφύλαξη τυχόν αποφάσεων για μελλοντική περίοδο αναθεώρησης». Κατά το άρθρο 60, παράγραφος 9, στοιχείο ε', του κανονισμού 1907/2006, η άδεια προσδιορίζει «την περίοδο της χρονικά περιορισμένης αναθεώρησης». Τέλος, κατά το άρθρο 61, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 1907/2006, οι άδειες που χορηγούνται σύμφωνα με το άρθρο 60 θεωρούνται έγκυρες «έως ότου η Επιτροπή αποφασίσει να τροποποιήσει ή να αποσύρει την άδεια στο πλαίσιο αναθεώρησης, εφόσον ο κάτοχος της άδειας υποβάλει έκθεση αναθεώρησης τουλάχιστον 18 μήνες πριν από τη λήξη της περιόδου της χρονικά περιορισμένης αναθεώρησης».
- 141 Συναφώς, πρέπει να υπογραμμιστεί εξ αρχής ότι, όπως προκύπτει, για παράδειγμα, από το αγγλικό και το γερμανικό κείμενο του κανονισμού 1907/2006, καθώς και από τα συμφραζόμενα των ως άνω διατάξεων, οι όροι «réexamen» («επανεξέταση») και «révision» («αναθεώρηση») που χρησιμοποιούνται στο γαλλικό κείμενο των τριών διατάξεων που μνημονεύονται στη σκέψη 140 ανωτέρω είναι συνώνυμοι.
- 142 Στη συνέχεια, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, καταρχήν, ανεξαρτήτως του περιεχομένου τους, οι προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 60, παράγραφος 8 και παράγραφος 9, στοιχεία δ' και ε', του κανονισμού 1907/2006 δεν μπορούν, ασφαλώς, να έχουν ως σκοπό την κάλυψη ενδεχόμενων ελλείψεων μιας αιτήσεως χορηγήσεως αδειάς ή της αναλύσεως των εναλλακτικών επιλογών που υποβάλλεται από τον αιτούντα την άδεια ή ακόμη των ενδεχόμενων ανεπαρκειών της εκ μέρους της Επιτροπής εξετάσεως των προϋποθέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006.
- 143 Με άλλα λόγια, η δυνατότητα χορηγήσεως αδειάς υπό όρους, όπως προβλέπεται στο άρθρο 60, παράγραφος 8 και παράγραφος 9, στοιχείο δ', του κανονισμού 1907/2006, δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η Επιτροπή μπορεί να αφήσει ανοικτό το ζήτημα αν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 60 του κανονισμού 1907/2006 και να αντιδράσει σε μια τέτοια κατάσταση θέτοντας όρους, παράλληλα με τη χορήγηση της αδειάς, αποσκοπούντες στην κάλυψη των ενδεχόμενων ανεπαρκειών ή κενών της εκτιμήσεως στην οποία οφείλει να προβεί δυνάμει της τελευταίας αυτής διατάξεως.
- 144 Πράγματι, στο πλαίσιο της εξετάσεως των προϋποθέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 60 του κανονισμού 1907/2006, η Επιτροπή πρέπει να διαπιστώσει αν από το σύνολο των κρίσιμων πραγματικών στοιχείων και των σχετικών τεχνικών και οικονομικών εκτιμήσεων μπορεί να συναχθεί ότι όντως πληρούνται οι προβλεπόμενες στη διάταξη αυτή προϋποθέσεις. Αν δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο, η Επιτροπή δεν μπορεί να χορηγήσει άδεια, ακόμη και υπό όρους.
- 145 Εντούτοις, εν προκειμένω, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, η προσφεύγουσα, δεν μπορεί να διαπιστωθεί ότι η περίοδος αναθεωρήσεως που καθορίστηκε στην απόφαση περί χορηγήσεως αδειάς χρησίμευσε ως μέσο για την κάλυψη, βάσει μιας χορηγούμενης στην Επιτροπή «εξουσίας θεραπείας», των ελλείψεων που περιλαμβάνονταν στην έκθεση χημικής ασφάλειας η οποία υποβλήθηκε από τις αιτούσες τη χορήγηση αδειάς.
- 146 Πράγματι, όταν η Επιτροπή καθόρισε περίοδο αναθεωρήσεως, βραχεία εν προκειμένω, δεν υπήρχε ανάγκη καλύψεως των ελλείψεων που επισήμανε η επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων.
- 147 Αφενός, η μόνη συνέπεια των αμφιβολιών που αφορούν την έκθεση χημικής ασφάλειας ήταν ότι η νομική βάση της αποφάσεως περί χορηγήσεως αδειάς δεν ήταν η προβλεπόμενη στο άρθρο 60, παράγραφος 2, του κανονισμού 1907/2006, αλλά η προβλεπόμενη στο άρθρο 60, παράγραφος 4, του ίδιου κανονισμού. Κατά συνέπεια, δεν υπήρχε λόγος για κάλυψη ελλείψεων της εκθέσεως χημικής ασφάλειας υπό το πρίσμα του άρθρου 60, παράγραφος 2, του κανονισμού 1907/2006.

- 148 Αφετέρου, πρέπει να υπομνησθεί ότι, στο πλαίσιο της ποιοτικής εξετάσεως, που περιελάμβανε τις αμφιβολίες τις οποίες είχε διατυπώσει η επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων, η επιτροπή κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης εξέθεσε ότι, κατά τη γνώμη της, η άδεια μπορούσε να χορηγηθεί εν προκειμένω, πράγμα το οποίο αποτελεί ένδειξη ότι εν τέλει είχαν διαλυθεί οι αμφιβολίες που αφορούσαν την έκθεση χημικής ασφάλειας.
- 149 Η προσφεύγουσα δεν μπορεί να προβάλλει μεμονωμένα τις ανεπάρκειες της εκθέσεως χημικής ασφάλειας χωρίς να αμφισβητεί τεκμηριωμένα την εκτίμηση της επιτροπής κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης.
- 150 Με τα επιχειρήματα που προβάλλονται στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους του πρώτου λόγου, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι οι ελλείψεις που ενείχε η έκθεση χημικής ασφάλειας είχαν συνέπειες επί της εφαρμογής των προϋποθέσεων του άρθρου 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006 και, ως εκ τούτου, δεν συντρέχει λόγος να κριθεί ότι η Επιτροπή επιχείρησε να καλύψει τις ελλείψεις αυτές προσδιορίζοντας περίοδο επανεξετάσεως. Επομένως, δεν μπορεί να γίνει δεκτή η ύπαρξη καμίας παραβάσεως του άρθρου 60, παράγραφος 8 και παράγραφος 9, στοιχείο ε', του κανονισμού 1907/2006.
- 151 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, το δεύτερο σκέλος πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.
- Επί του τρίτου σκέλους, που στηρίζεται σε πρόδηλα νομικά σφάλματα και σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως όσον αφορά τη σχέση με τις ελλείψεις στην εκτίμηση κατάλληλων εναλλακτικών επιλογών*
- 152 Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο νομικό σφάλμα κατά την ερμηνεία της έννοιας των «εναλλακτικών επιλογών» του άρθρου 62, παράγραφος 4, στοιχείο ε', του κανονισμού 1907/2006 και, κατά συνέπεια, σε «πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως του ζητήματος αν η αίτηση χορηγήσεως αδειας είναι σύμφωνη προς το άρθρο 60, παράγραφος 7, του ίδιου». Τα ως άνω σφάλματα στερούν «κάθε ερείσματος» τα συμπεράσματα της Επιτροπής στην απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως.
- 153 Ειδικότερα, λαμβανομένου υπόψη του γράμματος της αιτιολογικής σκέψης 74 του κανονισμού 1907/2006 και του ρόλου που έχει η εκτίμηση των εναλλακτικών επιλογών, καθώς και της συνήθους εννοίας της εκφράσεως «εναλλακτική επιλογή», έπρεπε να γίνει δεκτό ότι μια αίτηση χορηγήσεως αδειας πρέπει να περιλαμβάνει εξέταση των ουσιών ή των τεχνολογιών που μπορούν να χρησιμοποιηθούν αντί της ουσίας που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία «στη διαδικασία [...] ή τη χρήση» για την οποία ζητείται η άδεια. Κατά την προσφεύγουσα, στην πραγματικότητα, η ανάλυση των «εναλλακτικών επιλογών» έχει ως προορισμό να παράσχει τη δυνατότητα να εξεταστεί αν, αντί της ουσίας που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία μπορεί να χρησιμοποιηθεί μια άλλη ουσία ή μια άλλη τεχνολογία «στη σχεδιαζόμενη διαδικασία». Επιπλέον, οι εναλλακτικές επιλογές θα πρέπει να εκτιμώνται σε συνάρτηση με τον σκοπό για τον οποίο ζητείται η άδεια. Ειδικότερα, η εναλλακτική επιλογή θα πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με τη λειτουργία της ουσίας «στη διαδικασία» και επίσης σε σύγκριση με μια λιγότερο επικίνδυνη ουσία ή τεχνολογία.
- 154 Εν προκειμένω, η προτεινόμενη στην αίτηση χορηγήσεως αδειας ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών ήταν ανεπαρκής. Επειδή, κατά την προσφεύγουσα, η αίτηση αυτή δεν διευκρίνισε τη λειτουργία του DEHP, δεν εξέθεσε λύσεις για την αντικατάσταση της εν λόγω ουσίας στη λειτουργία που επιτελεί.
- 155 Ασφαλώς, η Επιτροπή εξέθεσε στην απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως ότι η λειτουργία του DEHP ήταν η «μείωση της ποσότητας πλαστικοποιητών που πρέπει να προστεθεί για την παρασκευή προϊόντων από PVC». Ακόμη, η Επιτροπή ανέφερε στην απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως ότι η αίτηση χορηγήσεως αδειας περιείχε στην πραγματικότητα μια εκτίμηση των εναλλακτικών επιλογών «από την οπτική γωνία των αιτουσών [τη χορήγηση αδειας]», ιδίως της λύσης που συνίσταται στη χρησιμοποίηση παρθένου PVC.

- 156 Ωστόσο, το ότι θεωρήθηκε ότι το παρθένο PVC μπορεί να χαρακτηριστεί ως «εναλλακτική επιλογή» ενώ για την παραγωγή παρθένου PVC χρησιμοποιείται επίσης μια ουσία που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία, συνιστά «πρόδηλο» νομικό σφάλμα κατά την ερμηνεία της έννοιας της «εναλλακτικής επιλογής».
- 157 Εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι, αν, όπως επισήμανε η Επιτροπή στην απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, η λειτουργία του DEHP ήταν η «μείωση της ποσότητας πλαστικοποιητών που πρέπει να προστεθεί για την παρασκευή προϊόντων από PVC» και αν μια τέτοια λειτουργία ήταν σύμφωνη προς τον κανονισμό 1907/2006, το θεσμικό αυτό όργανο έπρεπε να εξετάσει την ύπαρξη εναλλακτικών επιλογών που να παρέχουν τη δυνατότητα μείωσης της ποσότητας DEHP που χρησιμοποιείται στην παρασκευή προϊόντων από PVC. Η ως άνω εξέταση έπρεπε να λάβει υπόψη έναν πολύ μεγαλύτερο αριθμό λύσεων προς αντικατάσταση του DEHP στη διαδικασία παραγωγής προϊόντων από PVC, ιδίως, για παράδειγμα, τη χρησιμοποίηση πλαστικοποιητών που να μην κατατάσσονται στις ουσίες που προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία.
- 158 Εν προκειμένω, αντιθέτως, η ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών που επισυνάφθηκε στην αίτηση χορηγήσεως αδειάς δεν αντιστοιχεί καν στη «λειτουργία» του DEHP την οποία είχε δεχθεί η Επιτροπή στην απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως. Αντί να αναφέρει μια λύση που να παρέχει τη δυνατότητα «μείωσης της ποσότητας πλαστικοποιητών που πρέπει να προστεθεί για την παρασκευή προϊόντων από PVC», η αίτηση χορηγήσεως αδειάς περιελάμβανε πληροφορίες σχετικά με τρεις άλλες διαδικασίες που παρέχουν τη δυνατότητα ανακυκλώσεως του PVC, ήτοι μια λύση συνιστάμενη στον διαχωρισμό και την κατάργηση της διαδικασίας ανακυκλώσεως αποβλήτων που δημιουργούνται μετά την κατανάλωση και περιέχουν ποσότητες DEHP υπερβαίνουσες μια συγκεκριμένη συγκέντρωση (0,3 % κατά βάρος), μια λύση συνιστάμενη στην αφαίρεση του DEHP από τα απόβλητα PVC και μια λύση που απαιτεί τη χρήση άλλου είδους αποβλήτων από βιομηχανικό PVC.
- 159 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ως άνω επιχειρηματολογία.
- 160 Εισαγωγικώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως σημειώθηκε στις σκέψεις 104 έως 106 ανωτέρω, το άρθρο 60, παράγραφος 7, και το άρθρο 62, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006 αφορούν το ζήτημα αν τα σχετικά έγγραφα υποβλήθηκαν προς στήριξη της αιτήσεως χορηγήσεως αδειάς. Οι διατάξεις αυτές αφορούν τυπικές πτυχές της διαδικασίας χορηγήσεως αδειάς.
- 161 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι η αίτηση χορηγήσεως αδειάς συνοδευόταν από έκθεση εναλλακτικών επιλογών. Καθόσον είναι επίσης αναγκαίο να είναι δυνατόν να ελεγχθούν τα έγγραφα που οφείλουν να υποβάλλουν οι αιτούντες τη χορήγηση αδειάς προκειμένου να συμμορφωθούν προς το άρθρο 62, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε συγκεκριμένα και με αποδείξεις ότι τα έγγραφα που κατέθεσαν οι αιτούσες τη χορήγηση αδειάς δεν ικανοποιούσαν το ως άνω κριτήριο (βλ. σκέψη 111 ανωτέρω).
- 162 Από μια προσεκτικότερη εξέταση προκύπτει ότι τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας με τα οποία προβάλλει ανεπάρκειες των εναλλακτικών επιλογών αφορούν το βάσιμο της αποφάσεως επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως. Τα επιχειρήματα αυτά είναι, επομένως, αλυσιτελή, καθόσον προβλήθηκαν προκειμένου να αποδειχθούν νομικά σφάλματα ή σφάλματα εκτιμήσεως όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 60, παράγραφος 7, και του άρθρου 62, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006.
- 163 Ασφαλώς, για τους ίδιους λόγους με εκείνους που εκτίθενται στις σκέψεις 122 έως 124 ανωτέρω, τα επιχειρήματα αυτά μπορούν να ερμηνευθούν ως επιχειρήματα προβαλλόμενα προς στήριξη του λόγου που αφορά παράβαση του άρθρου 60, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού 1907/2006 λόγω εσφαλμένης εκτιμήσεως, από την Επιτροπή, των εναλλακτικών επιλογών.

164 Πράγματι, στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλεται με το δικόγραφο της προσφυγής, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ακριβώς ότι διαπράχθηκε παράβαση του άρθρου 60, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού 1907/2006, προβάλλοντας επιχειρήματα που στηρίζονται σε εσφαλμένη εκτίμηση των εναλλακτικών επιλογών. Τόσο το παρόν σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως όσο και ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αφορούν κατ' ουσίαν ένα προβαλλόμενο νομικό σφάλμα όσον αφορά την ερμηνεία της έννοιας των «εναλλακτικών επιλογών». Ακόμη, τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του παρόντος σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως και εκείνα που προβάλλονται στο πλαίσιο της πρώτης αιτιάσεως του τρίτου λόγου ακυρώσεως αλληλοεπικαλύπτονται εν μέρει.

165 Συναφώς, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, με την πρώτη αιτίαση του τρίτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 60, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού 1907/2006 όσον αφορά την ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών σε σχέση με τα δύο ακόλουθα στοιχεία. Αφενός, με την απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, η Επιτροπή επικεντρώθηκε, όπως και οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας με την αίτηση χορηγήσεως αδείας, σε ένα εσφαλμένο «πλαίσιο αναφοράς», ήτοι στην «αντικατάσταση μιας ροής αποβλήτων, σε αντίθεση με την αντικατάσταση της [προκαλούσας πολύ μεγάλη ανησυχία ουσίας] στη διαδικασία (παραγωγής προϊόντων από PVC)». Αφετέρου, η Επιτροπή επανέλαβε ότι η λειτουργία του DEHP ήταν να μειώνει την ποσότητα πλαστικοποιητών που πρέπει να προστεθεί για την παρασκευή προϊόντων από PVC (βλ. σκέψη 226 κατωτέρω). Το ζήτημα όμως που συνδέεται με το εσφαλμένο «πλαίσιο αναφοράς» και το ζήτημα αν η ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών πρέπει να επικεντρώνεται σε μια ουσία που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία «στο πλαίσιο διαδικασίας», όπως μνημονεύεται από την προσφεύγουσα στο πλαίσιο του παρόντος σκέλους του πρώτου λόγου, αλληλοεπικαλύπτονται. Αλληλοεπικαλύπτονται επίσης η αιτίαση σχετικά με την ύπαρξη σφαλμάτων στην εκτίμηση των εναλλακτικών επιλογών τα οποία απορρέουν από εσφαλμένη ερμηνεία της λειτουργίας του DEHP (βλ. σκέψη 234 κατωτέρω), αφενός, και οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας που περιλαμβάνονται στην επιχειρηματολογία που παρατίθεται στις σκέψεις 155 έως 158 ανωτέρω, αφετέρου.

166 Επιπλέον, πληρούνται οι προϋποθέσεις που παρέχουν τη δυνατότητα στο Γενικό Δικαστήριο να ερμηνεύει τα επιχειρήματα προκειμένου να εξασφαλίσει την πρακτική τους αποτελεσματικότητα (βλ. σκέψεις 122 έως 124 ανωτέρω). Ειδικότερα, πρέπει να υπογραμμιστεί ιδίως ότι οι διευκρινίσεις που έδωσε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση όσον αφορά τη λυσιτέλεια των επιχειρημάτων της υπό το πρίσμα του άρθρου 60, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού 1907/2006 –σε αντίθεση με τη λυσιτέλειά τους υπό το πρίσμα του άρθρου 60, παράγραφος 7, και του άρθρου 62, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006– περιελάμβαναν επίσης επιχειρήματα προβαλλόμενα προς στήριξη του παρόντος σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως. Τέλος, η Επιτροπή επίσης ανέπτυξε τις απόψεις της επ' αυτού.

167 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να εξεταστούν τα επιχειρήματα που παρατίθενται στις σκέψεις 152 έως 158 ανωτέρω ως επιχειρήματα που συμπληρώνουν τα προβληθέντα στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως.

– Επί του τετάρτου σκέλους, που στηρίζεται σε νομικό σφάλμα κατά την ερμηνεία του άρθρου 60, παράγραφος 7, και του άρθρου 64, παράγραφος 3, του κανονισμού 1907/2006

168 Προς στήριξη του τετάρτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων του ECHA είχε ζητήσει από τις αιτούσες τη χορήγηση αδείας συμπληρωματικές πληροφορίες σε χρόνο κατά τον οποίο, κατά την εν λόγω επιτροπή, η αίτηση χορηγήσεως αδείας ήταν ήδη σύμφωνη προς τις επιταγές του άρθρου 62 του κανονισμού 1907/2006. Ένεργώντας όμως με τον τρόπο αυτόν, η επιτροπή υπέπεσε σε «πρόδηλο» νομικό σφάλμα, ήτοι παρέβη τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 64, παράγραφος 3, του κανονισμού 1907/2006. Καθόσον η Επιτροπή, στην απόφασή της επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, υιοθέτησε τον

ως άνω τρόπο προσεγγίσεως, η εν λόγω απόφαση ενέχει και αυτή «πρόδηλο» νομικό σφάλμα. Τέλος, πάντα κατά την προσφεύγουσα, και η Επιτροπή παρέβη όχι μόνον το άρθρο 64, παράγραφος 3, του κανονισμού 1907/2006, αλλά και το άρθρο 60, παράγραφος 7, του ίδιου κανονισμού.

- 169 Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, δυνάμει του άρθρου 64, παράγραφος 3, του κανονισμού 1907/2006, όταν μια αίτηση κρίνεται σύμφωνη προς τις επιταγές του άρθρου 62 του κανονισμού 1907/2006, μόνον η επιτροπή κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης μπορεί να ζητήσει συμπληρωματικές πληροφορίες, τούτο δε αποκλειστικά σε σχέση με τις εναλλακτικές επιλογές. Αντιθέτως, από τη διάταξη αυτή απορρέει ότι η επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων δεν έχει την εξουσία να ζητεί συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με αίτηση που έχει κριθεί σύμφωνη προς τις επιταγές του άρθρου 62 του κανονισμού 1907/2006.
- 170 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ως άνω επιχειρηματολογία.
- 171 Εισαγωγικώς, πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 64, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 1907/2006, τα αιτήματα τα οποία η επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων και η επιτροπή κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης μπορούν να απευθύνουν σε αιτούντα τη χορήγηση αδείας βάσει της διατάξεως αυτής αφορούν το ζήτημα αν η αίτηση χορηγήσεως αδείας περιλαμβάνει το σύνολο των κρίσιμων πληροφοριών οι οποίες παρατίθενται στο άρθρο 62 του κανονισμού 1907/2006 και τις οποίες πρέπει να διαθέτουν οι επιτροπές αυτές προκειμένου να επιτελέσουν το έργο τους σχετικά με την κατάρτιση των γνωμοδοτήσεων που μνημονεύονται στο άρθρο 64, παράγραφος 1, του κανονισμού 1907/2006. Κατά το άρθρο 64, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 1907/2006, οι επιτροπές αυτές απευθύνουν ενδεχομένως, αφού διαβουλευτούν μεταξύ τους, κοινό αίτημα στον αιτούντα, καλώντας τον να παράσχει συμπληρωματικές πληροφορίες προκειμένου η αίτησή του να καταστεί σύμφωνη προς τις επιταγές του άρθρου 62 του κανονισμού 1907/2006. Ως εκ τούτου, από τις δύο πρώτες περιόδους του άρθρου 64, παράγραφος 3, του κανονισμού 1907/2006 προκύπτει ότι το κοινό αίτημα των επιτροπών αυτών πρέπει να αφορά το ζήτημα αν η αίτηση χορηγήσεως αδείας είναι σύμφωνη προς το άρθρο 62 του κανονισμού 1907/2006 από τυπικής απόψεως, δηλαδή αν συνοδεύεται από το σύνολο των εγγράφων και των πληροφοριών περί των οποίων γίνεται λόγος στην τελευταία αυτή διάταξη. Επιπλέον, με το κοινό αίτημα των εν λόγω επιτροπών μπορεί να ζητείται από τον αιτούντα την άδεια να προσκομίσει έγγραφα που είναι δυνατόν να ελεγχθούν.
- 172 Επιπλέον της αρμοδιότητας που παρέχεται από το άρθρο 64, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 1907/2006, η επιτροπή κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης μπορεί να ζητήσει από τον αιτούντα τη χορήγηση αδείας ή από τρίτους, δυνάμει του άρθρου 64, παράγραφος 3, τρίτη περίοδος, του κανονισμού αυτού, αν το κρίνει αναγκαίο, να υποβάλλουν εντός συγκεκριμένης προθεσμίας συμπληρωματικές πληροφορίες για ενδεχόμενες εναλλακτικές ουσίες ή τεχνολογίες.
- 173 Σε αντίθεση με το αίτημα που μνημονεύεται στο άρθρο 64, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 1907/2006, το αίτημα που μνημονεύεται στο άρθρο 64, παράγραφος 3, τρίτη περίοδος, του ίδιου κανονισμού δεν αφορά το αν οι πληροφορίες οι οποίες παρατίθενται στο άρθρο 62 του κανονισμού 1907/2006, όπως υποβλήθηκαν από τον αιτούντα τη χορήγηση αδείας, είναι πλήρεις ή είναι δυνατόν να ελεγχθούν. Κατά συνέπεια, το αίτημα που μνημονεύεται στο άρθρο 64, παράγραφος 3, τρίτη περίοδος, του κανονισμού 1907/2006 δεν αφορά μια τυπική πτυχή της σχετικής αιτήσεως χορηγήσεως αδείας. Αντιθέτως, έχει ως σκοπό την παροχή συμπληρωματικών πληροφοριών οι οποίες απαιτούνται για τις επί της ουσίας εκτιμήσεις της επιτροπής κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης όσον αφορά την ουσία αυτή και όσον αφορά την αξιολόγηση των εναλλακτικών επιλογών. Ένα τέτοιο αίτημα μπορεί να είναι χρήσιμο κατά την κατάρτιση, από την επιτροπή κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης, της γνωμοδότησης η οποία περιλαμβάνει τα στοιχεία που ορίζονται λεπτομερώς στο άρθρο 64, παράγραφος 4, στοιχείο β', του κανονισμού 1907/2006. Ειδικότερα, όταν, για παράδειγμα, η ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών την οποία υποβάλλει ο αιτών τη χορήγηση αδείας ενέχει ανεπάρκειες ή ελλείψεις που μπορούν να καλυφθούν από τον ίδιο, ένα αίτημα απευθυνόμενο δυνάμει του άρθρου 64, παράγραφος 3, τρίτη περίοδος, του κανονισμού 1907/2006

μπορεί να αποτρέψει το ενδεχόμενο να υποχρεωθεί η επιτροπή κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης, σε περίπτωση που ο αιτών τη χορήγηση αδειάς θα ήθελε να υποβάλει σχόλια κατά το άρθρο 64, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, να αναμείνει την εκ μέρους του αιτούντος αυτού υποβολή τους, σύμφωνα με άρθρο 64, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του ίδιου κανονισμού.

- 174 Στον κανονισμό 1907/2006 δεν υπάρχει ανάλογη διάταξη που να παρέχει τη δυνατότητα στην επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων να θέτει συμπληρωματικές ερωτήσεις στον αιτούντα τη χορήγηση αδειάς προκειμένου να λάβει τα στοιχεία που απαιτούνται για την επί της ουσίας εκτίμηση των δεδομένων που πρέπει να περιλαμβάνονται στη γνωμοδότησή της, όπως μνημονεύεται στο άρθρο 64, παράγραφος 1, του κανονισμού 1907/2006.
- 175 Εντούτοις, κατά την κατάρτιση της γνωμοδοτήσεως της επιτροπής αξιολόγησης κινδύνων, μπορεί να χρειαστεί επίσης να ζητηθούν από τον αιτούντα τη χορήγηση αδειάς συμπληρωματικές πληροφορίες προκειμένου να καλυφθούν ενδεχόμενες ανεπάρκειες ή ελλείψεις της εκθέσεως χημικής ασφάλειας όσον αφορά κάποια ουσία. Η επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων πρέπει να είναι σε θέση να απευθύνει ερωτήσεις στον αιτούντα τη χορήγηση αδειάς, έστω και μόνο για να επιταχύνει τη διαδικασία κατάρτισης της γνωμοδοτήσεώς της και για να αποφύγει το ενδεχόμενο να πρέπει να αναμείνει την εκ μέρους του αιτούντος τη χορήγηση αδειάς υποβολή σχολίων κατά το άρθρο 64, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 1907/2006.
- 176 Στο πλαίσιο του καθήκοντος επιμέλειας που υπέχει και προς εξασφάλιση της δέουσας εξετάσεως του φακέλου που της έχει υποβληθεί, η επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων μπορεί να ειδοποιήσει οποτεδήποτε τον αιτούντα τη χορήγηση αδειάς για την ύπαρξη ελλείψεων στην έκθεση χημικής ασφάλειας σχετικά με μια ουσία. Ακόμη, η ως άνω επιτροπή μπορεί να επιλέξει επίσης να δώσει στον αιτούντα τη χορήγηση αδειάς την ευκαιρία να υποβάλει κάθε αναγκαία πληροφορία η οποία να της παρέχει τη δυνατότητα να συμπληρώσει ή ακόμη και να διευκρινίσει τις εκτιμήσεις στις οποίες θα πρέπει να προβεί στο πλαίσιο του έργου της σχετικά με την αξιολόγηση των κινδύνων που ενέχει η οικεία ουσία, τούτο δε ακόμη και αν η εν λόγω δυνατότητα δεν προβλέπεται ρητώς από τον κανονισμό 1907/2006.
- 177 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα με το σύνολο των επιχειρημάτων που παρατίθενται στις σκέψεις 168 έως 169 ανωτέρω, δεν μπορεί να συναχθεί ότι η επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων παρέβη το άρθρο 64, παράγραφος 3, του κανονισμού 1907/2006, θέτοντας συμπληρωματικές ερωτήσεις επί της ουσίας της αιτήσεως χορηγήσεως αδειάς, ενώ είχε συναγάγει ότι η αίτηση χορηγήσεως αδειάς ήταν σύμφωνη προς τις επιταγές του άρθρου 62 του ίδιου κανονισμού.
- 178 Επομένως, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή κανένα νομικό σφάλμα κατά την έκδοση της αποφάσεως επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως και, ως εκ τούτου, το τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει κατ' ανάγκην να απορριφθεί. Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως κατά την κοινωνικοοικονομική εκτίμηση την οποία προβλέπει το άρθρο 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006

- 179 Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως τον οποίο προέβαλε η προσφεύγουσα σκοπεί στην απόδειξη της ύπαρξης προδηλών σφαλμάτων εκτιμήσεως στην κοινωνικοοικονομική εκτίμηση, όπως αυτή προβλέπεται στο άρθρο 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006, στην οποία στηρίχθηκε η Επιτροπή για να χορηγήσει την άδεια και, στη συνέχεια, για να απορρίψει την αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως. Ο λόγος αυτός υποδιαιρείται σε τρία σκέλη.

– Επί του πρώτου σκέλους, που στηρίζεται σε νομικά σφάλματα και σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως σχετικά με το πλαίσιο αναφοράς της κοινωνικοοικονομικής εκτιμήσεως

- 180 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η απόφαση περί χορηγήσεως αδείας είχε λάβει υπόψη ως «πλαίσιο αναφοράς» τη χρήση του DEHP, όπως αυτή μνημονεύεται από τις αιτούσες στην αίτηση χορηγήσεως αδείας.
- 181 Εν προκειμένω, το προβαλλόμενο νομικό σφάλμα που αφορά το ως άνω «πλαίσιο αναφοράς», ήτοι το σφάλμα που προκύπτει από την εκ μέρους των αιτουσών τη χορήγηση αδείας ερμηνεία της έννοιας της «χρήσης» κατά το άρθρο 56, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1907/2006, σφάλμα το οποίο προβάλλεται στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, βαρύνει επίσης την εκ μέρους της Επιτροπής εκτίμηση των προβαλλόμενων πλεονεκτημάτων της «χρήσης» που αποτελεί το αντικείμενο της αιτήσεως χορηγήσεως αδείας. Όπως εξήγησε η προσφεύγουσα στην αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως, κανένα κοινωνικοοικονομικό πλεονέκτημα δεν μπορεί να προκύπτει από «χρήση» μιας προκαλούσας πολύ μεγάλη ανησυχία ουσίας η οποία δεν επιτελεί καμία λειτουργία. Απαντώντας στο επιχείρημα αυτό, η Επιτροπή δήλωσε εκ νέου στην απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως ότι η κρίσιμη λειτουργία του DEHP είναι η «μείωση της ποσότητας πλαστικοποιητών που πρέπει να προστεθεί για την παρασκευή προϊόντων από μαλακό PVC». Ωστόσο, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η «μείωση της ποσότητας πλαστικοποιητών που πρέπει να προστεθεί για την παρασκευή προϊόντων από μαλακό PVC» δεν είναι «λειτουργία» σύμφωνη προς τις απαιτήσεις του κανονισμού 1907/2006.
- 182 Επιπλέον, χρησιμοποιώντας τα «ίδια στοιχεία» για να περιγράψει την κατά το άρθρο 56, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1907/2006 «χρήση», αφενός, και για να περιγράψει το «κοινωνικοοικονομικό όφελος» κατά το άρθρο 60, παράγραφος 4, στοιχείο β', του κανονισμού 1907/2006, αφετέρου, η Επιτροπή επίσης υπέπεσε σε νομικό σφάλμα κατά την ερμηνεία της έννοιας του «οφέλους».
- 183 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ως άνω επιχειρηματολογία.
- 184 Εισαγωγικώς, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι το σύνολο των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας που προβλήθηκαν προς στήριξη του πρώτου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως βασίζονται στην παραδοχή την οποία εκθέτει η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, κατά την οποία συνιστά νομικό σφάλμα ο τρόπος με τον οποίο η Επιτροπή ερμήνευσε την έννοια της «χρήσης», που χρησιμοποιείται ιδίως στο άρθρο 3, σημείο 24, στο άρθρο 56, παράγραφος 1, στοιχείο α', και στο άρθρο 60 του κανονισμού 1907/2006.
- 185 Ωστόσο, όπως σημειώθηκε στις σκέψεις 63 έως 91 ανωτέρω, το θεσμικό αυτό όργανο δεν υπέπεσε σε κανένα νομικό σφάλμα συναφώς.
- 186 Επιπλέον, όσον αφορά το επιχείρημα σχετικά με τα «ίδια στοιχεία» τα οποία η Επιτροπή φέρεται ότι χρησιμοποίησε για να περιγράψει την επίμαχη εν προκειμένω χρήση και τα κοινωνικοοικονομικά οφέλη (βλ. σκέψη 182 ανωτέρω), πρέπει να γίνει η ακόλουθη διάκριση.
- 187 Καθόσον, με το επιχείρημα αυτό, η προσφεύγουσα επιδιώκει να επαναλάβει τη συλλογιστική που στηρίζεται στην υπόθεση ότι ο τρόπος με τον οποίο η Επιτροπή ερμήνευσε την έννοια της «χρήσης» οδήγησε σε νομικό σφάλμα και όσον αφορά την έννοια του «οφέλους», το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί, χωρίς καν να απαιτείται να δοθεί ο ορισμός της έννοιας του «οφέλους». Πράγματι, όπως σημειώθηκε στη σκέψη 185 ανωτέρω, το θεσμικό αυτό όργανο δεν υπέπεσε σε κανένα νομικό σφάλμα συναφώς.

188 Αν, αντιθέτως, η αιτίαση σχετικά με τα «ίδια στοιχεία» τα οποία η Επιτροπή φέρεται ότι χρησιμοποίησε για να περιγράψει την επίμαχη εν προκειμένω χρήση και τα κοινωνικοοικονομικά οφέλη (βλ. σκέψη 182 ανωτέρω) πρέπει να νοηθεί ως συμπληρωματικό επιχείρημα, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν διευκρινίζει κατά τεκμηριωμένο τρόπο σε τι συνίστανται αυτά τα «στοιχεία».

189 Υπό τις συνθήκες αυτές, το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει κατ' ανάγκην να απορριφθεί ως αβάσιμο.

– Επί του δευτέρου σκέλους, που στηρίζεται σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κατά την εκτίμηση της ισορροπίας μεταξύ κινδύνων και οφελών

190 Κατά την προσφεύγουσα, η ύπαρξη προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως υπό το πρίσμα του άρθρου 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006, το οποίο βαρύνει την απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, στοιχειοθετείται με βάση τα ακόλουθα στοιχεία.

191 Καταρχάς, λαμβανομένης υπόψη της περιστάσεως ότι, κατά την επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων, ο κίνδυνος για την υγεία των εργαζομένων δεν μπορούσε να ποσοτικοποιηθεί, ούτε η επιτροπή κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης ούτε, κατά συνέπεια, η ίδια η Επιτροπή μπορούσαν να έχουν τις απαιτούμενες πληροφορίες για να αποφανθούν επί της κοινωνικοοικονομικής εκτιμήσεως. Ελλείψει ποσοτικοποιήσεως του κινδύνου για την υγεία των εργαζομένων, η αναγκαία στάθμιση των κινδύνων και των οφελών την οποία προβλέπει το άρθρο 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006 δεν μπορούσε να διενεργηθεί ορθώς. Ως εκ τούτου, είναι παράλογη η άποψη της Επιτροπής που εκφράζεται στην απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, κατά την οποία, αφενός, κατ' ουσίαν, έπρεπε να ακολουθηθεί η προσέγγιση που προέκρινε η επιτροπή κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης, η οποία, από την πλευρά της, «συνεπέρανε, βάσει μιας ποιοτικής αναλύσεως των διαθέσιμων πληροφοριών, ότι τα οφέλη που απέρρεαν από τη συνέχιση της σχετικής χρήσης υπερτερούσαν των κινδύνων» και, αφετέρου, η κοινωνικοοικονομική εκτίμηση ήταν, επομένως, ικανοποιητική. Ασφαλώς, το άρθρο 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006 δεν διευκρινίζει αν ο κίνδυνος πρέπει να ποσοτικοποιηθεί. Εντούτοις, κατά τα σημεία 6.1 έως 6.5 του παραρτήματος I του κανονισμού 1907/2006, η έκθεση χημικής ασφάλειας απαιτεί ποσοτικοποίηση του κινδύνου για την ανθρώπινη υγεία, εκτός αν δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί ένα «παράγωγο επίπεδο χωρίς επιπτώσεις» («Derived no-effect level», στο εξής: DNEL) και μια «προβλεπόμενη συγκέντρωση χωρίς επιπτώσεις» («Predicted no-effect concentration», στο εξής: PNEC). Εν προκειμένω, όμως, στην αίτηση χορηγήσεως αδειας εκτιμάται ότι το DEHP είναι μια «ουσία με κατώτατο όριο», δηλαδή ότι είναι δυνατός ο καθορισμός ενός DNEL και μιας PNEC.

192 Στο ίδιο πνεύμα, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων δεν μπορούσε να ποσοτικοποιήσει τον κίνδυνο όχι διότι θεωρούσε ότι ήταν αδύνατο βάσει των υφιστάμενων επιστημονικών γνώσεων, για παράδειγμα επειδή δεν ήταν δυνατό να προσδιοριστεί ένα DNEL, αλλά επειδή οι πληροφορίες σχετικά με τις πιθανότητες εκθέσεως των εργαζομένων ήταν ανεπαρκείς. «Μια τέτοια κατάσταση», όμως, «είναι αντίθετη προς τη βασική αρχή που διέπει τη χορήγηση αδειας», η οποία επιτάσσει να αποδεικνύει ο αιτών ότι ο κίνδυνος που συνδέεται με τη χρήση της ουσίας τελεί επαρκώς υπό έλεγχο, σύμφωνα με το άρθρο 60, παράγραφος 2, του κανονισμού 1907/2006, ή, αν δεν μπορεί να αποδειχθεί ότι ο κίνδυνος όντως τελεί υπό έλεγχο, ότι ο αιτών αποδεικνύει ότι τα οφέλη που απορρέουν από τη συνέχιση της χρήσης της ουσίας υπερτερούν των κινδύνων, όπως τούτο προβλέπεται στο άρθρο 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006. Εν προκειμένω, εν πάση περιπτώσει, οι αιτούσες τη χορήγηση αδειας δεν προσκόμισαν όλα τα στοιχεία που απαιτούνται για τη σχετική εκτίμηση.

193 Απαντώντας στην Επιτροπή, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι προέβαλε τα επιχειρήματα αυτά για πρώτη φορά όχι στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, αλλά στην αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως. Συγκεκριμένα, τα συμπεράσματα της επιτροπής αξιολόγησης κινδύνων και της

επιτροπής κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης, που επισημαίνουν τις ελλείψεις τις οποίες συνιστούν η ανυπαρξία πλήρους κοινωνικοοικονομικής εξετάσεως και εκτιμήσεως των αποτελεσμάτων για την ανθρώπινη υγεία, μνημονεύονταν ρητώς στην αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως.

- 194 Η Επιτροπή αμφισβητεί την εν λόγω επιχειρηματολογία.
- 195 Εισαγωγικώς, πρέπει να σημειωθεί ότι, αντιθέτως προς όσα διατείνεται η προσφεύγουσα, το επιχείρημα με το οποίο επιδιώκεται να αποδειχθεί η ύπαρξη προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως της Επιτροπής κατά την εφαρμογή του άρθρου 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006, καθόσον το θεσμικό αυτό όργανο αποδέχθηκε, στην απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, την προσέγγιση που είχε ακολουθήσει η επιτροπή κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης, η οποία, από την πλευρά της, «συνεπέρανε, βάσει μιας ποιοτικής αναλύσεως των διαθέσιμων πληροφοριών, ότι τα οφέλη που απέρρεαν από τη συνέχιση της σχετικής χρήσης υπερτερούσαν των κινδύνων», δεν προβλήθηκε με τη μορφή αυτή στην αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως.
- 196 Πράγματι, τα επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα σχετικά με τα οφέλη και τη στάθμισή τους έναντι των κινδύνων που συνεπάγεται το DEHP για την ανθρώπινη υγεία, όπως προβλήθηκαν στα σημεία 93 έως 100 της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, αφορούσαν, ασφαλώς, μερικές πτυχές σχετικές με την εν λόγω προβληματική. Η προσφεύγουσα ανακεφαλαίωσε τα ως άνω στοιχεία στο σημείο 99 της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως. Κατά το σημείο αυτό, «[σ]υνολικά, οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας δεν μπόρεσαν να αποδείξουν ότι τα κοινωνικοοικονομικά οφέλη της συνεχούς χρήσεως του DEHP υπερτερούν των κινδύνων κατά την έννοια του άρθρου 60[, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006], καθόσον 1) η ουσία δεν επιτελούσε καμία λειτουργία· 2) οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας είχαν δηλώσει εσφαλμένως ότι η χρήση του DEHP δεν προκαλεί κινδύνους και 3) η κοινωνικοοικονομική ανάλυση επικεντρωνόταν κυρίως στις συνέπειες που μπορούσε να έχει μια άρνηση χορηγήσεως αδείας».
- 197 Αντιθέτως, ουδόλως μνημονεύεται στην αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως το επιχείρημα που αφορά το ζήτημα ποιες συνέπειες είχε ή μπορούσε να έχει η αδυναμία ποσοτικοποιήσεως του κινδύνου για την υγεία των εργαζομένων, την οποία διαπίστωσε η επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων στη γνωμοδότηση που συνέταξε δυνάμει του άρθρου 60, παράγραφος 4, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 1907/2006, σε συνδυασμό με το άρθρο 64, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, σχετικά με τη στάθμιση των κινδύνων και των κοινωνικοοικονομικών οφελών της χρήσεως του DEHP.
- 198 Συναφώς και χάριν πληρότητας, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι το χωρίο της αποφάσεως επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως το οποίο παραθέτει η προσφεύγουσα για να αποδείξει ότι η Επιτροπή όντως εξέτασε το επιχείρημά της περί των συνεπειών της μη ποσοτικοποιήσεως του κινδύνου για την υγεία των εργαζομένων επί της στάθμισης των κινδύνων και των κοινωνικοοικονομικών οφελών, ήτοι το χωρίο κατά το οποίο η επιτροπή κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης «συνεπέρανε, βάσει μιας ποιοτικής αναλύσεως των διαθέσιμων πληροφοριών, ότι τα οφέλη που απέρρεαν από τη συνέχιση της σχετικής χρήσης υπερτερούσαν των κινδύνων» προβάλλεται μεμονωμένα και χωρίς συσχετισμό με τα συμφραζόμενά του.
- 199 Πράγματι, στο χωρίο αυτό της αποφάσεως επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, η Επιτροπή δεν απάντησε στο επιχείρημα σχετικά με τις ανεπάρκειες της εκθέσεως χημικής ασφάλειας όσον αφορά το DEHP λόγω της μη ποσοτικοποιήσεως των κινδύνων για την υγεία των εργαζομένων που εκτίθενται στην ως άνω ουσία. Στην πραγματικότητα, με τη φράση που μνημονεύεται στη σκέψη 193 ανωτέρω, η Επιτροπή απάντησε στο επιχείρημα της προσφεύγουσας που προβλήθηκε στα σημεία 95 και 99 της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, κατά το οποίο η κοινωνικοοικονομική ανάλυση που υπέβαλαν οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας δεν απέδειξε ότι τα κοινωνικοοικονομικά οφέλη του DEHP υπερέβαιναν τους κινδύνους που ενείχε η εν λόγω ουσία, διότι η ανάλυση αυτή στηριζόταν στην εσφαλμένη παραδοχή ότι η επίμαχη ουσία δεν ενείχε απολύτως κανένα κίνδυνο.

- 200 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να κριθεί ότι το επιχείρημα της προσφεύγουσας που εκτίθεται στις σκέψεις 190 έως 192 ανωτέρω δεν περιλαμβανόταν στην αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως. Για τους ίδιους λόγους με εκείνους που παρατίθενται στις σκέψεις 55 έως 58 ανωτέρω, το επιχείρημα πρέπει επομένως να απορριφθεί ως απαράδεκτο.
- 201 Επιπλέον και εν πάση περιπτώσει, επί της ουσίας, το επιχείρημα αυτό είναι αβάσιμο.
- 202 Πράγματι, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η εκ μέρους της Επιτροπής στάθμιση μεταξύ των κοινωνικοοικονομικών οφελών και των κινδύνων που συνεπάγεται η χρήση του DEHP για την ανθρώπινη υγεία, όπως περιλαμβάνεται στην απόφασή της επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, είναι εσφαλμένη λόγω του ότι ένα από τα σχετικά στοιχεία, ήτοι ο κίνδυνος που ενέχει η χρήση του DEHP για τους εργαζομένους, δεν ήταν δυνατόν να «ποσοτικοποιηθεί», ενώ η Επιτροπή, η οποία, εξάλλου, δεν παρέβλεψε την πτυχή αυτή, υπογραμμίζει ότι υιοθέτησε τη γνώμη της επιτροπής κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης που είχε προβεί σε σχετική «ποιοτική» ανάλυση.
- 203 Στο επιχείρημα αυτό πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η στάθμιση μεταξύ των κοινωνικοοικονομικών οφελών και των κινδύνων που συνεπάγεται η χρήση του DEHP για την ανθρώπινη υγεία δεν έπρεπε να περιοριστεί στην εκτίμηση ποσοτικών στοιχείων. Επιπλέον, όταν δεν υφίστανται αρκετά στοιχεία που να παρέχουν τη δυνατότητα «ποσοτικοποίησης» ενός κινδύνου, ο κίνδυνος αυτός μπορεί παρά ταύτα να εκτιμηθεί με βάση ποιοτικά στοιχεία.
- 204 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο και, εν πάση περιπτώσει, ως αβάσιμο.
- Επί του τρίτου σκέλους, που στηρίζεται σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως επειδή δεν ελήφθησαν υπόψη πληροφορίες στο πλαίσιο της κοινωνικοοικονομικής εκτιμήσεως*
- 205 Κατά την προσφεύγουσα, καθόσον, στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 60, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του κανονισμού 1907/2006, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τις πληροφορίες σχετικά με τις ιδιότητες του DEHP ως ενδοκρινικού διαταράκτη, το θεσμικό αυτό όργανο υπέπεσε σε «πρόδηλο νομικό σφάλμα και σε σφάλμα εκτιμήσεως».
- 206 Συγκεκριμένα, κατά την προσφεύγουσα, η έκφραση «διαθέσιμες πληροφορίες» στη διάταξη αυτή πρέπει να νοηθεί ως αναφερόμενη στο σύνολο των πληροφοριών που είχε όντως στη διάθεσή της η Επιτροπή όταν εκτίμησε την αίτηση χορηγήσεως αδειάς. Επειδή ο ECHA διαπίστωσε τον Δεκέμβριο του 2014 ότι το DEHP συνιστά ουσία που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία κατά την έννοια του άρθρου 57, στοιχείο στ', του κανονισμού 1907/2006 λόγω των ιδιαίτερα ανησυχητικών ιδιοτήτων του ως ενδοκρινικού διαταράκτη (βλ. σκέψη 7 ανωτέρω), η Επιτροπή όφειλε να λάβει υπόψη, εν προκειμένω, τις πληροφορίες σχετικά με τις ιδιότητες της εν λόγω ουσίας αυτής ως ενδοκρινικού διαταράκτη υπό το πρίσμα του άρθρου 60, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του κανονισμού 1907/2006. Εν πάση περιπτώσει, το γράμμα της διατάξεως αυτής δεν ορίζει ότι μπορούν να εξετάζονται μόνον οι πληροφορίες που είναι «διαθέσιμες».
- 207 Κατά την προσφεύγουσα, ασφαλώς η Επιτροπή επιχείρησε να δικαιολογήσει τον τελευταίο αυτόν τρόπο προσεγγίσεως δηλώνοντας, στη σκέψη 3.2. της αποφάσεως επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, ότι «δεν μπορούσε να αναμένεται από τις αιτούσες [τη χορήγηση αδειάς] να έχουν προβλέψει τον εντοπισμό μιας επιπλέον επικίνδυνης ιδιότητας του DEHP όταν συνέταξαν την αίτηση χορηγήσεως αδειάς, τα έτη 2012-2013, [καθόσον] η ως άνω ιδιότητα ανακαλύφθηκε μόλις [τον Δεκέμβριο του 2014, ήτοι] 15 μήνες αργότερα». Εντούτοις, το γράμμα του άρθρου 60, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του κανονισμού 1907/2006 ουδόλως ορίζει ότι μπορούν να εξετάζονται μόνον οι πληροφορίες τις οποίες έχουν στη διάθεσή τους οι αιτούντες. Στην πραγματικότητα, κατά το άρθρο 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006, η υποχρέωση εκτιμήσεως της Επιτροπής δεν

υπόκειται σε κανένα όριο όσον αφορά το είδος του κινδύνου για την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον το οποίο πρέπει να εξετάζεται και δεν υπόκειται στον περιορισμό ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη μόνον οι αποδείξεις που προσκομίζουν οι αιτούντες τη χορήγηση αδείας.

- 208 Εν προκειμένω, κατά την προσφεύγουσα, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι κρίσιμες για την κοινωνικοοικονομική εκτίμηση διατάξεις είναι το άρθρο 62, παράγραφος 5, στοιχείο α', και το παράρτημα XVI του κανονισμού 1907/2006. Το εν λόγω παράρτημα, όμως, δεν περιορίζεται στα «οφέλη για την υγεία των ανθρώπων και το περιβάλλον» της αρνήσεως χορηγήσεως αδείας που στηρίζεται στους κινδύνους που απαριθμούνται στο παράρτημα XIV του ίδιου κανονισμού. Ως εκ τούτου, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι πληροφορίες σχετικά με τις επικίνδυνες ιδιότητες που δεν μνημονεύονται στο παράρτημα XIV του κανονισμού 1907/2006 πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ήδη στο στάδιο της καταρτίσεως της κοινωνικοοικονομικής εκτιμήσεως που υποβάλλεται δυνάμει του άρθρου 60, παράγραφος 4, του ίδιου κανονισμού.
- 209 Κατά την προσφεύγουσα, δεν είναι πειστικό το επιχείρημα της Επιτροπής που προβάλλεται στο υπόμνημα αντικρούσεως, κατά το οποίο το να απαιτείται από τους αιτούντες τη χορήγηση αδείας να προσκομίζουν πληροφορίες επί του κινδύνου που συνδέεται με ιδιότητες που προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία οι οποίες δεν ήταν γνωστές κατά τον χρόνο καταθέσεως της αιτήσεως χορηγήσεως αδείας αντιβαίνει απολύτως προς την αρχή της ασφάλειας δικαίου. Συγκεκριμένα, κατά την προσφεύγουσα, το επιχείρημα αυτό διαψεύδεται από την πάγια νομολογία περί δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, κατά την οποία οι επιχειρηματίες δεν μπορούν να έχουν δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στη διατήρηση μιας υφισταμένης καταστάσεως η οποία μπορεί να μεταβληθεί στο πλαίσιο της διακριτικής ευχέρειας που έχουν τα όργανα της Ένωσης. Κατά συνέπεια, οι αιτούντες τη χορήγηση αδείας δεν μπορούν βασίμως να αναμένουν ότι οι ουσίες που χρησιμοποιούν ή παρασκευάζουν δεν θα δημιουργούν πρόσθετες «πολύ σοβαρές ανησυχίες» πέραν εκείνων που έχουν ήδη δικαιολογήσει την αναγραφή τους στον κατάλογο περί του οποίου γίνεται λόγος στο παράρτημα XIV του κανονισμού 1907/2006.
- 210 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ως άνω επιχειρηματολογία.
- 211 Εισαγωγικώς, πρέπει να σημειωθεί ότι, κατά το άρθρο 60, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του κανονισμού 1907/2006, η απόφαση περί χορηγήσεως αδείας εκδίδεται από την Επιτροπή αφού συνεκτιμηθούν οι «διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους για την υγεία του ανθρώπου ή για το περιβάλλον, τυχόν εναλλακτικών ουσιών ή τεχνολογιών».
- 212 Αντιστρόφως, και αντιθέτως προς όσα φαίνεται να προβάλλει η προσφεύγουσα (βλ. σκέψεις 205 και 206 ανωτέρω), το άρθρο 60, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του κανονισμού 1907/2006 δεν αφορά ούτε ρητώς ούτε σιωπηρώς τις εγγενείς ιδιότητες της οικείας ουσίας που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία.
- 213 Το ίδιο συμπέρασμα μπορεί να συναχθεί όχι μόνον από το γράμμα της διατάξεως αυτής αλλά και από το γενικό πλαίσιο στο οποίο αυτή εντάσσεται. Πράγματι, στο πλαίσιο του άρθρου 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006, στις εγγενείς ιδιότητες των ουσιών που προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία αναφέρεται σιωπηρώς η πρώτη περίοδος, καθώς και η δεύτερη περίοδος, στοιχείο α', της διατάξεως αυτής.
- 214 Επομένως, το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τις εγγενείς ιδιότητες του DEHP ως ενδοκρινικού διαταράκτη θα μπορούσε στη χειρότερη περίπτωση να συνιστά παράβαση του άρθρου 60, παράγραφος 4, πρώτη και δεύτερη περίοδος, στοιχείο α', του κανονισμού 1907/2006.
- 215 Αντιθέτως, δεν μπορεί να γίνει δεκτή καμία παράβαση του άρθρου 60, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του κανονισμού 1907/2006.

- 216 Επιπλέον, επικουρικώς, πρέπει να σημειωθεί ότι, στο πλαίσιο της απαντήσεως που πρέπει να δοθεί στην ερώτηση αν αποδείχθηκε ότι τα κοινωνικοοικονομικά οφέλη υπερτερούν των κινδύνων από τη χρήση της ουσίας που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία για την υγεία του ανθρώπου ή το περιβάλλον, όπως οι κίνδυνοι αυτοί μνημονεύονται ρητώς στο άρθρο 60, παράγραφος 4, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 1907/2006, στους οποίους αναφέρεται σιωπηρώς το άρθρο 60, παράγραφος 4, δεύτερη περίοδος, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού, η Επιτροπή είναι ασφαλώς υποχρεωμένη να εξετάζει αυτεπαγγέλτως το σύνολο των κρίσιμων πληροφοριών που έχει στη διάθεσή της κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως περί χορηγήσεως αδειάς, χωρίς η εκτίμηση των κινδύνων να περιορίζεται στην εξέταση των πληροφοριών που παρέχονται με την αίτηση χορηγήσεως αδειάς. Πράγματι, ο ρόλος της Επιτροπής κατά την εκτίμηση των κινδύνων δεν είναι αυτός του διαιτητή του οποίου η αρμοδιότητα περιορίζεται στο να κρίνει αποκλειστικά με βάση τις πληροφορίες και τα αποδεικτικά στοιχεία που παρέχει ο αιτών τη χορήγηση αδειάς.
- 217 Αληθεύει ότι δεν προκύπτει ευθέως από το γράμμα του άρθρου 60, παράγραφος 4, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 1907/2006 ότι η εκτίμηση των κινδύνων στην οποία πρέπει να προβαίνει η Επιτροπή πρέπει να στηρίζεται αποκλειστικά στις πληροφορίες σχετικά με τις εγγενείς ιδιότητες της υπό εξέταση ουσίας, όπως μνημονεύονται στο παράρτημα XIV του κανονισμού 1907/2006, ή αν, συναφώς, η Επιτροπή υποχρεούται να λάβει υπόψη επίσης τις ιδιότητες μιας ουσίας οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στο εν λόγω παράρτημα, αλλά στον κατάλογο υποψήφιων ουσιών.
- 218 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 60, παράγραφος 2, του κανονισμού 1907/2006, άδεια χορηγείται αν ο κίνδυνος που παρουσιάζει η χρήση μιας ουσίας για την υγεία του ανθρώπου ή για το περιβάλλον «εξαιτίας των εγγενών ιδιοτήτων της που ορίζονται στο παράρτημα XIV [του εν λόγω κανονισμού]» τελεί επαρκώς υπό έλεγχο σύμφωνα με το παράρτημα I, σημείο 6.4, του ίδιου κανονισμού, όπως το αποδεικνύει η έκθεση χημικής ασφάλειας του αιτούντος τη χορήγηση αδειάς.
- 219 Σε συμφωνία με το άρθρο 60, παράγραφος 2, του κανονισμού 1907/2006, το άρθρο 62, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του κανονισμού 1907/2006 ορίζει ότι η αίτηση περιλαμβάνει ιδίως, εκτός αν έχει ήδη υποβληθεί στο πλαίσιο της καταχωρίσεως, έκθεση χημικής ασφάλειας, καταρτιζόμενη σύμφωνα με το παράρτημα I του κανονισμού αυτού, καλύπτουσα τους κινδύνους που συνεπάγεται για την υγεία του ανθρώπου ή το περιβάλλον η χρήση της ουσίας ή των ουσιών «λόγω των εγγενών ιδιοτήτων της ουσίας ή των ουσιών που προσδιορίζονται στο παράρτημα XIV [του ίδιου κανονισμού]».
- 220 Υπό τις συνθήκες αυτές, με γνώμονα το άρθρο 60, παράγραφος 2, και το άρθρο 62, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του κανονισμού 1907/2006, πρέπει να συναχθεί ότι μόνο τα στοιχεία που αφορούν τις εγγενείς ιδιότητες μιας ουσίας που περιλαμβάνονται στο παράρτημα XIV του κανονισμού 1907/2006 είναι κρίσιμα για την εκτίμηση των κινδύνων περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 60, παράγραφος 4, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 1907/2006.
- 221 Αντιθέτως, ενδεχόμενες πληροφορίες περί των εγγενών ιδιοτήτων μιας ουσίας οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στο ως άνω παράρτημα XIV δεν πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τη σχετική εκτίμηση, τούτο δε ακόμη και αν οι εγγενείς αυτές ιδιότητες έχουν ήδη περιληφθεί στον κατάλογο υποψήφιων ουσιών ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 59, παράγραφος 1, του κανονισμού 1907/2006.
- 222 Πράγματι, η αναγραφή μιας ουσίας στον κατάλογο υποψήφιων ουσιών, αφενός, και η αναγραφή της στο παράρτημα XIV του κανονισμού 1907/2006, αφετέρου, αποτελούν δύο διαφορετικά στάδια της διαδικασίας χορηγήσεως αδειάς στην οποία αναφέρεται ο κανονισμός 1907/2006, τα οποία διέπονται από τους δικούς τους κανόνες, έχουν σκοπούς που αλληλοεπικαλύπτονται μόνον εν μέρει και έχουν, εν μέρει, διαφορετικά κριτήρια εκτιμήσεως.
- 223 Επιπλέον, όπως προκύπτει από τη λέξη «μπορούν» που χρησιμοποιείται στο άρθρο 57 του κανονισμού 1907/2006, η απλή εγγραφή ορισμένων εγγενών ιδιοτήτων μιας ουσίας στον κατάλογο υποψήφιων ουσιών δεν συνεπάγεται οπωσδήποτε ή αυτομάτως την εγγραφή των ιδιοτήτων αυτών στο παράρτημα XIV του κανονισμού 1907/2006. Αντιθέτως, όπως προκύπτει από το άρθρο 58 του

κανονισμού 1907/2006, πρέπει να ληφθεί επίσης σχετική απόφαση τηρουμένων όλων των προϋποθέσεων που προβλέπει η τελευταία αυτή διάταξη. Η απόφαση περί εγγραφής μιας ουσίας στο παράρτημα XIV του κανονισμού 1907/2006 εκδίδεται από την Επιτροπή επί τη βάσει συστάσεως που εκπονεί ο ECHA λαμβάνοντας υπόψη την προηγούμενη γνωμοδότηση της επιτροπής των κρατών μελών και τα σχόλια, ιδίως όσον αφορά χρήσεις που θα πρέπει να εξαιρεθούν από την απαίτηση αδειοδοτήσεως δυνάμει του άρθρου 58, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, τα οποία υποβάλλουν οι ενδιαφερόμενοι στο πλαίσιο δημόσιας διαβουλεύσεως που προβλέπεται στο άρθρο 58, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού (απόφαση της 25ης Σεπτεμβρίου 2015, VECCO κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-360/13, EU:T:2015:695, σκέψη 30).

- 224 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, τα επιχειρήματα τα οποία προβάλλει η προσφεύγουσα προς στήριξη του τρίτου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως και τα οποία εκτίθενται στις σκέψεις 205 έως 209 ανωτέρω πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα. Κατά συνέπεια, αφού απορρίφθηκαν και τα τρία σκέλη του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε νομικά σφάλματα και σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως υπό το πρίσμα του άρθρου 60, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού 1907/2006 σχετικά με την εξέταση των εναλλακτικών επιλογών

- 225 Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως που προβλήθηκε από την προσφεύγουσα υποδιαιρείται σε δύο αιτιάσεις με τις οποίες επιζητείται να αποδειχθεί η ύπαρξη νομικών σφαλμάτων και προδηλών σφαλμάτων εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή, από την Επιτροπή, του άρθρου 60, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού 1907/2006 στην υπό κρίση περίπτωση, τούτο δε, ειδικότερα, όσον αφορά την εκτίμηση, από την Επιτροπή, της «οικονομικής σκοπιμότητας», για τις αιτούσες τη χορήγηση αδείας, των εναλλακτικών επιλογών σχετικά με το DEHP.
- 226 Κατά πρώτο λόγο, η ανάλυση που κατέθεσαν οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας επικεντρώθηκε, κατά την προσφεύγουσα, σε ένα εσφαλμένο «πλαίσιο αναφοράς», ήτοι στην αντικατάσταση μιας ροής αποβλήτων, σε αντίθεση με την αντικατάσταση του DEHP σε βιομηχανική διαδικασία, και οδήγησε σε εσφαλμένη ερμηνεία, από τις αιτούσες τη χορήγηση αδείας, των εννοιών της «χρήσης» και της «εναλλακτικής επιλογής», ερμηνεία η οποία επαναλαμβάνεται στην απόφαση περί χορηγήσεως αδείας. Απαντώντας στο επιχειρήμα αυτό το οποίο προέβαλε η προσφεύγουσα με την αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως, η Επιτροπή επανέλαβε, στην απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, την εκτίμηση όσον αφορά τη λειτουργία του DEHP ως ουσίας που παρέχει τη δυνατότητα «μειώσεως της ποσότητας πλαστικοποιητών που πρέπει να προστεθεί για την παρασκευή προϊόντων από PVC». Τα ως άνω νομικά σφάλματα είχαν, κατά την προσφεύγουσα, αντίκτυπο στην απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως όσον αφορά την ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών και είχαν ως αποτέλεσμα το ότι η τελευταία αυτή απόφαση ενέχει νομικό σφάλμα.
- 227 Κατά δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως υιοθέτησε μια ερμηνεία της έννοιας της «εκτιμήσεως» των εναλλακτικών επιλογών αντίθετη προς το άρθρο 60, παράγραφος 5, του κανονισμού 1907/2006.
- 228 Πρώτον, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι, λαμβανομένου υπόψη του ότι οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας προσκόμισαν ένα συνοπτικό υπολογισμό περιλαμβάνοντα εμπιστευτικές πληροφορίες περί του κόστους και δεδομένου ότι η επιτροπή κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης δεν ήταν σε θέση να συλλέξει πρόσφορες πληροφορίες δημοσίως γνωστές, η ως άνω επιτροπή δεν είχε τη δυνατότητα να εξακριβώσει την «κλίμακα τιμών της εν λόγω ροής αποβλήτων». Η Επιτροπή, από την πλευρά της, επισήμανε το στοιχείο αυτό στην απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως. Συναφώς, προσέθεσε ότι «δεδομένου ότι από τη δημόσια διαβούλευση δεν προέκυψαν αντιφατικές πληροφορίες σχετικά με τα αριθμητικά στοιχεία που κατέθεσαν οι [αιτούσες τη χορήγηση αδείας], η επιτροπή κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης συνεπέρανε ότι τα στοιχεία αυτά ήταν ρεαλιστικά».

- 229 Ενεργώντας όμως με τον τρόπο αυτό, η Επιτροπή θεώρησε, στην πραγματικότητα, ότι νομίμως η επιτροπή κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης συνήγαγε την αξιοπιστία των πληροφοριών που κατέθεσαν οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας μέχρις ότου οι πληροφορίες αυτές διαψευστούν άμεσα από παρατηρήσεις τρίτων. Εντούτοις, η ως άνω προσέγγιση αντιβαίνει προς την υποχρέωση της Επιτροπής να εκτιμά όλες τις κρίσιμες πτυχές των εναλλακτικών επιλογών, περιλαμβανομένης της οικονομικής τους σκοπιμότητας, υποχρέωση την οποία υπέχει το θεσμικό αυτό όργανο από το άρθρο 60, παράγραφος 4, και του άρθρου 60, παράγραφος 5, στοιχείο β', του κανονισμού 1907/2006. Συναφώς, πρόκειται, κατά την προσφεύγουσα, για πρόδηλο σφάλμα για το οποίο δεν υπάρχει καμία υποστηρίξιμη δικαιολογία. Συγκεκριμένα, κατά την προσφεύγουσα, η υποχρέωση εκτιμήσεως «όλων των κρίσιμων πτυχών» των εναλλακτικών επιλογών, περιλαμβανομένης της «οικονομικής σκοπιμότητας», έχει νόημα μόνον αν αποτελεί πραγματικό έλεγχο πληροφοριών δυνάμενων να ελεγχθούν κατά τρόπο ανεξάρτητο. Η εφαρμογή «διαδικαστικού κανόνα» που τεκμαίρει την αξιοπιστία τους σημαίνει ότι παραλείπεται συνειδητά κάποιο στάδιο προκειμένου να αποφευχθεί η εν λόγω εκτίμηση. Κατά συνέπεια, σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί οικονομική εκτίμηση.
- 230 Δεύτερον, κατά την προσφεύγουσα, η προσέγγιση που συνίσταται στο να τεκμαίρονται ως αξιόπιστες οι πληροφορίες που παρέχουν οι αιτούντες, εκτός αν τρίτοι αποδεικνύουν το αντίθετο, υπονομεύει την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας χορηγήσεως αδείας, διότι αποτελεί κίνητρο για την εκ μέρους των αιτούντων απόκρυψη των πληροφοριών που είναι αντίθετες προς τα συμφέροντά τους. Επιπλέον, δεδομένου ότι οι οικονομικές πληροφορίες μπορούν επίσης να υπόκεινται σε περιορισμούς λόγω του εμπορικού απορρήτου, δεν είναι εύλογο να αναμένεται ότι οι πληροφορίες αυτές θα εντοπιστούν και θα γνωστοποιηθούν από τρίτους κατά τη διάρκεια της διαδικασίας διαβουλεύσεως.
- 231 Τρίτον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή, στο σημείο 5.2. της αποφάσεως επί της αιτήσεως επανεξετάσεως, επιχείρησε να δικαιολογήσει την ως άνω προσέγγιση δηλώνοντας ότι «το να απαιτείται να προβαίνει η επιτροπή [κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης] σε ανεξάρτητη έρευνα σχετικά με τα στοιχεία αυτά αποτελεί υπέρμετρη επιβάρυνση της διαδικασίας». Εντούτοις, η αιτιολογία αυτή είναι προδήλως εσφαλμένη. Σε περίπτωση όπως η υπό κρίση, η «πρόδηλη λύση» είναι απλώς να απαιτείται από τους αιτούντες τη χορήγηση αδείας να παρέχουν ένα επαρκές σύνολο αποδείξεων, αξιόπιστων και δυνάμενων να ελεγχθούν.
- 232 Η Επιτροπή αμφισβητεί την επιχειρηματολογία αυτή.
- 233 Εισαγωγικώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως σημειώθηκε στη σκέψη 167 ανωτέρω, τα επιχειρήματα που αναπτύσσει η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως (βλ. σκέψεις 152 έως 158 ανωτέρω) πρέπει να θεωρηθεί ότι προβάλλονται προς στήριξη του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως και θα εξεταστούν στο πλαίσιο της εξετάσεως του λόγου αυτού. Πράγματι, καθόσον με τα σχετικά επιχειρήματα επιδιώκεται να αποδειχθεί η ύπαρξη νομικού σφάλματος της Επιτροπής κατά την ερμηνεία της έννοιας της «εναλλακτικής επιλογής» (βλ. σκέψεις 153 έως 156 ανωτέρω), τα επιχειρήματα αυτά αποτελούν κατ' ουσίαν συμπλήρωμα της πρώτης αιτιάσεως που προβλήθηκε στο πλαίσιο του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως. Αντιθέτως, τα λοιπά επιχειρήματα της προσφεύγουσας προς στήριξη του τρίτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως λογίζεται ότι προβάλλονται προς στήριξη της υπάρξεως προδηλών σφαλμάτων εκτιμήσεως (βλ. σκέψεις 157 και 158 ανωτέρω).
- 234 Κατά πρώτο λόγο, πρέπει να απορριφθεί εξ αρχής ως απαράδεκτο το επιχειρήμα της προσφεύγουσας κατά το οποίο η προτεινόμενη ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών στην αίτηση χορηγήσεως αδείας ήταν ανεπαρκής διότι, κατ' αυτήν, η ως άνω αίτηση δεν διευκρίνιζε τη λειτουργία του DEHP (βλ. σκέψη 154 ανωτέρω).

- 235 Πράγματι, η παρούσα προσφυγή μπορεί να αφορά μόνον τη νομιμότητα της απόφασης επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως και όχι τον επαρκή ή μη επαρκή χαρακτήρα της αιτήσεως χορηγήσεως αδειάς. Επομένως, ο γενικός σκοπός του τρίτου λόγου ακυρώσεως θα έπρεπε να είναι η απόδειξη της υπάρξεως ενδεχόμενων σφαλμάτων εκ μέρους της Επιτροπής και όχι σφαλμάτων των αιτουσών τη χορήγηση αδειάς στην αίτηση χορηγήσεως αδειάς.
- 236 Αντιθέτως, καθόσον το επιχείρημα που μνημονεύεται στη σκέψη 234 ανωτέρω επιδιώκει να καταδείξει την ύπαρξη σφαλμάτων της απόφασης επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, ήτοι στην περίπτωση που θα πρέπει να συναχθεί ότι η απόφαση αυτή επαναλαμβάνει και υιοθετεί τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην αίτηση χορηγήσεως αδειάς, το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο. Πράγματι, ανεξάρτητα από το τι ανέφεραν ή παρέλειψαν να αναφέρουν οι αιτούσες στην αίτηση χορηγήσεως αδειάς, η Επιτροπή εντόπισε ρητώς μια λειτουργία του DEHP για τους σκοπούς της χορηγήσεως της επίμαχης εν προκειμένω αδειάς.
- 237 Κατά δεύτερο λόγο, όσον αφορά τη συλλογιστική που αναπτύσσει η προσφεύγουσα για να αποδείξει ότι η ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών πρέπει να αποτελεί εκτίμηση των ουσιών ή των τεχνολογιών οι οποίες μπορούν να υποκαταστήσουν την ουσία που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία «στο πλαίσιο διαδικασίας» για την οποία ζητείται η άδεια (βλ. σκέψη 165 ανωτέρω), επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η συλλογιστική αυτή σχετίζεται με το επιχείρημα που προβάλλεται στο πλαίσιο του υπό κρίση λόγου, κατά το οποίο η ανάλυση που προσκόμισαν οι αιτούσες τη χορήγηση αδειάς επικεντρώθηκε σε ένα εσφαλμένο «πλαίσιο αναφοράς», ήτοι στην «αντικατάσταση μιας ροής αποβλήτων, σε αντίθεση με την αντικατάσταση του DEHP σε βιομηχανική διαδικασία», πράγμα το οποίο οδήγησε σε εσφαλμένη ερμηνεία, από τις αιτούσες τη χορήγηση αδειάς, των εννοιών της «χρήσης» και της «εναλλακτικής επιλογής» στην αίτηση χορηγήσεως αδειάς (βλ. σκέψη 226 ανωτέρω). Επιπλέον, η συλλογιστική αυτή σχετίζεται με το επιχείρημα με το οποίο προβάλλεται ότι η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι το DEHP επιτελεί λειτουργία η οποία είναι ανεπίτρεπτη υπό το πρίσμα του κανονισμού 1907/2006, έτσι ώστε, τελικά, η εσφαλμένη ερμηνεία των εννοιών της «χρήσης» και της «εναλλακτικής επιλογής» που προκύπτει εμφανώς τόσο από την αίτηση χορηγήσεως αδειάς όσο και από την απόφαση περί χορηγήσεως αδειάς να έχει αντίκτυπο στην απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, συνεπαγόμενη νομικό σφάλμα της απόφασης αυτής (βλ. σκέψη 226 ανωτέρω).
- 238 Όπως όμως σημειώθηκε στο πλαίσιο των εκτιμήσεων σχετικά με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, για τους λόγους που εκτίθενται στις σκέψεις 63 έως 91 ανωτέρω, είναι δυνατόν να γίνει λόγος για «χρήση» μιας ουσίας ακόμη και αν αυτή δεν προστίθεται ενεργά «σε βιομηχανική διαδικασία». Η Επιτροπή, επομένως, δεν υπέπεσε σε σφάλμα συμπεραίνοντας ότι, εν προκειμένω, επρόκειτο για «χρήση» της επίμαχης ουσίας, όπως αυτή περιλαμβάνεται «σε μείγμα». Στο πλαίσιο αυτό, δεν ενέχει νομικό σφάλμα το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι μία από τις λειτουργίες του DEHP ήταν η «μείωση της ποσότητας πλαστικοποιητών που πρέπει να προστεθεί για την παρασκευή προϊόντων από μαλακό PVC με βάση υλικά από ανακυκλωμένο μαλακό PVC». Επίσης ορθώς η Επιτροπή στηρίχθηκε στην παραδοχή, που περιλαμβάνεται ήδη στην αίτηση χορηγήσεως αδειάς, ότι το DEHP επιτελεί γενικά λειτουργία πλαστικοποιητή. Λόγω των ως άνω λειτουργιών, που ενεργοποιούνται το αργότερο όταν χρησιμοποιείται το ανακυκλωμένο υλικό από PVC που περιλαμβάνει την ως άνω ουσία (βλ. σκέψη 71 ανωτέρω), ήταν δυνατό να συναχθεί ότι η απόφαση περί χορηγήσεως αδειάς μπορούσε να χορηγηθεί για μια «χρήση» κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 24, του άρθρου 56, παράγραφος 1, στοιχείο α', και του άρθρου 60 του κανονισμού 1907/2006.
- 239 Υπό τις συνθήκες αυτές, όπως ορθώς υποστήριξε η Επιτροπή, η εκτίμηση των εναλλακτικών επιλογών μπορούσε να επικεντρωθεί, εν προκειμένω, στο μείγμα αντί της ουσίας που περιέχεται σε αυτό. Αντιστρόφως, αντιθέτως προς όσα διατείνεται η προσφεύγουσα, η ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών δεν έπρεπε να αποτελεί εκτίμηση των ουσιών ή των τεχνολογιών που μπορούν να αντικαταστήσουν το DEHP «σε βιομηχανική διαδικασία».

- 240 Επομένως, το επιχείρημα που αφορά την ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών σχετικά με ουσίες ή τεχνολογίες οι οποίες μπορούν να υποκαταστήσουν την ουσία που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία «σε βιομηχανική διαδικασία» είναι απορριπτέο, όπως και οι αιτιάσεις που συνδέονται με τη λειτουργία του DEHP την οποία εντόπισε η Επιτροπή.
- 241 Κατά τρίτο λόγο, πρέπει επίσης να απορριφθεί το επιχείρημα κατά το οποίο είναι εσφαλμένο να θεωρηθεί ότι η χρησιμοποίηση παρθένου PVC μπορεί να χαρακτηριστεί ως «εναλλακτική επιλογή», δεδομένου ότι στην παραγωγή παρθένου PVC χρησιμοποιείται επίσης μια ουσία που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία (βλ. σκέψη 156 ανωτέρω).
- 242 Αφενός, συνάγεται, κατ' ουσίαν, από την απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως ότι, κατά την Επιτροπή, η μείωση της ποσότητας μιας προκαλούσας πολύ μεγάλη ανησυχία αμιγούς ουσίας που χρησιμοποιείται ως πλαστικοποιητής με τη χρησιμοποίηση μιας ανακυκλωμένης, επίσης προκαλούσας πολύ μεγάλη ανησυχία ουσίας μπορεί να αποτελεί λειτουργία σύμφωνη προς τον κανονισμό 1907/2006. Η Επιτροπή εξέτασε τις εναλλακτικές επιλογές υπό το πρίσμα της ως άνω λειτουργίας. Αντιστρόφως, αντιθέτως προς όσα φαίνεται να διατείνεται η προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν δέχθηκε, στην απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, ούτε ρητώς ούτε σιωπηρώς ότι η χρήση παρθένου PVC αντιστοιχούσε σε μια εναλλακτική επιλογή καθαυτή.
- 243 Αφετέρου, χρήση που παρέχει τη δυνατότητα μείωσης της ποσότητας του DEHP, καθαρού ή αμιγούς, που πρέπει να προστίθεται σε συστατικά για την παραγωγή νέων προϊόντων από μαλακό PVC δεν είναι αντίθετη ούτε προς τις ρητές απαιτήσεις ούτε προς τους σκοπούς του κανονισμού 1907/2006.
- 244 Πράγματι, ο σκοπός του άρθρου 55 του κανονισμού 1907/2006 δεν αντιτίθεται σε κάτι τέτοιο. Ο σκοπός της διάταξης αυτής δεν είναι να αντικατασταθούν ανεπιφύλακτα, μονομερώς και απευθείας οι ουσίες που προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία με άλλες κατάλληλες ουσίες ή τεχνολογίες. Αντιθέτως, όπως προκύπτει από το γράμμα του άρθρου αυτού, ο επιδιωκόμενος σκοπός είναι να αντικαθίστανται «προοδευτικά» οι ουσίες που προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία με κατάλληλες εναλλακτικές ουσίες ή τεχνολογίες «οικονομικώς και τεχνικώς βιώσιμες». Εξάλλου, ο ως άνω σκοπός επαναλαμβάνεται σχεδόν αυτολεξεί στην αιτιολογική σκέψη 70 του κανονισμού 1907/2006.
- 245 Κατά τέταρτο λόγο, όσον αφορά τα επιχειρήματα σχετικά με την ύπαρξη προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως για τον λόγο ότι, ακόμη και αν γινόταν δεκτή η λειτουργία που υποστηρίζει η Επιτροπή, το θεσμικό αυτό όργανο, εν πάση περιπτώσει, δεν εξέτασε την ύπαρξη εναλλακτικών επιλογών που να παρέχουν τη δυνατότητα μείωσης της ποσότητας DEHP στην παρασκευή προϊόντων από PVC, λαμβάνοντας υπόψη έναν μεγάλο αριθμό λύσεων, περιλαμβανομένης ιδίως της χρήσεως πλαστικοποιητών που δεν αποτελούν ουσίες που προκαλούν μεγάλη ανησυχία (βλ. σκέψη 157 ανωτέρω), πρέπει να σημειωθούν τα ακόλουθα.
- 246 Κατά τη νομολογία, προκειμένου να αποδειχθεί ότι, κατά την εκτίμηση περίπλοκων πραγματικών στοιχείων, ένα θεσμικό όργανο υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα ικανό να δικαιολογήσει την ακύρωση πράξεως, πρέπει τα προσκομισθέντα από τον προσφεύγοντα αποδεικτικά στοιχεία να επαρκούν για να ανατρέψουν τις σχετικές με τα πραγματικά στοιχεία εκτιμήσεις που περιλαμβάνονται στην εν λόγω πράξη. Με την επιφύλαξη του ως άνω ελέγχου αξιοπιστίας, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να υποκαταστήσει τον συντάκτη της αποφάσεως αυτής στην εκτίμηση περίπλοκων πραγματικών στοιχείων (βλ. απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2011, Γαλλία κατά Επιτροπής, T-257/07, EU:T:2011:444, σκέψη 86 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Κατά συνέπεια, ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από την ύπαρξη προδήλου σφάλματος πρέπει να απορρίπτεται εάν μπορεί να γίνει δεκτό, παρά τα στοιχεία που προβάλλει ο προσφεύγων, ότι η προσβαλλόμενη εκτίμηση εξακολουθεί να είναι αληθής ή ορθή. Αυτό ισχύει κατά μείζονα λόγο όταν στην επίμαχη απόφαση έχουν εμφιλοχωρήσει σφάλματα που, ακόμη και θεωρούμενα στο σύνολό τους, είναι ήσσονος σημασίας και δεν μπορεί να ήταν καθοριστικά για την απόφαση της διοικήσεως (βλ. απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2011, Γαλλία κατά Επιτροπής, T-257/07, EU:T:2011:444, σκέψη 87 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 247 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση, αφενός, ότι οι αιτούσες είχαν υποστηρίξει στην αίτηση χορηγήσεως αδείας ότι δεν υπήρχαν εναλλακτικές επιλογές. Συναφώς, επρόκειτο για εναλλακτικές επιλογές για τις επιχειρήσεις που προβαίνουν σε μεταποίηση ανακυκλωμένου μαλακού PVC σε μεταγενέστερο στάδιο της παραγωγής, όπως η χρήση παρθένου PVC περιέχοντος άλλους πλαστικοποιητές που δεν είναι ουσίες που προκαλούν μεγάλη ανησυχία. Μολονότι η εν λόγω προοπτική δεν είχε προβληθεί ως εναλλακτική επιλογή από τις αιτούσες τη χορήγηση αδείας, η ως άνω λύση κρίθηκε από την επιτροπή κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης ως απρόσφορη, ειδικότερα ως μη οικονομικώς σκόπιμη για τις επιχειρήσεις που χρησιμοποιούν προϊόντα των αιτουσών τη χορήγηση αδείας ή τουλάχιστον για ένα μέρος αυτών.
- 248 Παρά το βάρος αποδείξεως που φέρει ο προσφεύγων διάδικος ο οποίος προβάλλει την ύπαρξη προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως, σύμφωνα με τους κανόνες που έχει διατυπώσει ο δικαστής της Ένωσης, όπως οι κανόνες αυτοί εκτίθενται στη σκέψη 246 ανωτέρω, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο που να ανατρέπει τις εκτιμήσεις των πραγματικών στοιχείων οι οποίες περιλαμβάνονται στην απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως σχετικά με το ότι δεν υφίσταντο εναλλακτικές επιλογές.
- 249 Αφενός, η προσφεύγουσα δεν εξηγεί βάσει ποιων στοιχείων, διαφορετικών από τα παρασχεθέντα εκ μέρους των αιτουσών τη χορήγηση αδείας, εκ μέρους των τρίτων που εξέφρασαν την άποψή τους κατά τη διάρκεια της δημόσιας διαβουλεύσεως περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 64, παράγραφος 2, του κανονισμού 1907/2006 και εκ μέρους των κρατών μελών που εξέφρασαν την άποψή τους επί της αιτήσεως χορηγήσεως αδείας κατά τη διάρκεια των συζητήσεων της επιτροπής που προβλέπεται στο άρθρο 133 του ίδιου κανονισμού, η Επιτροπή θα μπορούσε να καταλήξει, στο στάδιο της εκδόσεως της αποφάσεως επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, σε συμπέρασμα διαφορετικό από εκείνο που περιλαμβάνεται στην γνωμοδότηση της επιτροπής κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης σχετικά με τις εναλλακτικές επιλογές που στηρίζονται σε πλαστικοποιητές που δεν αποτελούν ουσίες που προκαλούν μεγάλη ανησυχία. Πράγματι, η προσφεύγουσα δεν εκθέτει ποια άλλη ουσία, που να μην προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία, θα μπορούσε να λάβει υπόψη η Επιτροπή.
- 250 Αφετέρου και εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε συγκεκριμένα, στην αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως, το συνολικό συμπέρασμα της Επιτροπής όσον αφορά την ανυπαρξία εναλλακτικών επιλογών.
- 251 Εξάλλου, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι το να απαιτείται από την προσφεύγουσα, όπως σημειώθηκε στις σκέψεις 249 και 250 ανωτέρω, να εκθέσει τα συγκεκριμένα στοιχεία που θα μπορούσαν να κλονίσουν το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε η Επιτροπή όσον αφορά την ανυπαρξία εναλλακτικών επιλογών στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής ή ακόμη στο πλαίσιο της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως δεν αίρει το βάρος αποδείξεως που έχει ο αιτών τη χορήγηση αδείας, βάρος περί του οποίου γίνεται λόγος στο άρθρο 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 69 του κανονισμού αυτού. Αντιθέτως, πρόκειται, αφενός, για απαιτήσεις συνδεδεμένες με την ανάγκη, στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως, να εκτίθενται τα επιχειρήματα και οι λόγοι ακυρώσεως με σαφήνεια και με τέτοιο τρόπο ώστε το Γενικό Δικαστήριο να μπορεί να τους εξετάσει προσηκόντως, χωρίς να πρέπει να διατυπώσει υποθέσεις σχετικά με αυτό το οποίο επιθυμεί ο προσφεύγων και χωρίς να πρέπει να υποκαταστήσει τους λόγους ακυρώσεως με τη δική του εκτίμηση. Αφετέρου, πρόκειται για απαιτήσεις ακρίβειας, όπως αυτές που απορρέουν από το άρθρο 10 του κανονισμού 1367/2006 (βλ. σκέψεις 56 και 57 ανωτέρω).
- 252 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο το επιχείρημα που μνημονεύεται στη σκέψη 245 ανωτέρω.
- 253 Κατά πέμπτο λόγο, πρέπει επίσης να απορριφθεί ως αβάσιμο το επιχείρημα της προσφεύγουσας κατά το οποίο, κατ' ουσίαν, η Επιτροπή υπέθεσε ότι ήταν αξιόπιστα τα στοιχεία περί των τιμών, όπως αυτά περιλαμβάνονταν στην εκ μέρους των αιτουσών τη χορήγηση αδείας ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών και όπως αυτά έγιναν δεκτά από την επιτροπή κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης, χωρίς η

επιτροπή αυτή να προβεί η ίδια σε ανεξάρτητη εκτίμηση της αξιοπιστίας τους, πράγμα το οποίο ισοδυναμεί, σε τελική ανάλυση, κατά την προσφεύγουσα, με ερμηνεία της έννοιας της «εκτιμήσεως» των εναλλακτικών επιλογών αντίθετη προς το άρθρο 60, παράγραφος 5, του κανονισμού 1907/2006.

- 254 Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί, πρώτον, ότι, αντιθέτως προς όσα αφήνει να εννοηθούν η προσφεύγουσα, κατά την εξέταση της οικονομικής σκοπιμότητας των εναλλακτικών επιλογών που πρότειναν οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας σύμφωνα με άρθρο 60, παράγραφος 5, στοιχείο β', του κανονισμού 1907/2006, η Επιτροπή δεν «θεώρησε ότι τεκμαίρεται» η ακρίβεια των στοιχείων περί των τιμών που αυτές είχαν καταθέσει.
- 255 Πράγματι, απαντώντας στο ως άνω επιχείρημα της προσφεύγουσας και χωρίς η τελευταία να αντιτείνει κάτι επί του ζητήματος αυτού, η Επιτροπή επισήμανε στο σημείο 5.2. της αποφάσεως επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως ότι οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας είχαν παράσχει τιμές για τα μεταβιομηχανικά απόβλητα που δεν ήταν δημοσίως διαθέσιμες. Η δε επιτροπή κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης εκτίμησε τα στοιχεία περί των τιμών που περιλαμβάνονταν στην αίτηση χορηγήσεως αδείας προσπαθώντας να λάβει συμπληρωματικές πληροφορίες που ήταν δημοσίως διαθέσιμες και ελέγχοντας όλες τις κρίσιμες πληροφορίες που είχαν προσκομιστεί στο πλαίσιο της δημόσιας διαβούλευσης περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 64, παράγραφος 2, του κανονισμού 1907/2006.
- 256 Η εν λόγω προσέγγιση που συνίσταται σε αναζήτηση συμπληρωματικών πληροφοριών αποτελεί ένδειξη περί του ότι η επιτροπή κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης όντως προέβη σε εξέταση των πληροφοριών που είχαν παράσχει οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας.
- 257 Περαιτέρω, όταν η Επιτροπή υιοθέτησε την ως άνω εξέταση της επιτροπής κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης, επίσης δεν θεώρησε ότι τεκμαίρεται η ακρίβεια των εν λόγω πληροφοριών. Ακόμη, ακριβώς επειδή δεν υφίσταντο αποδεικτικά στοιχεία που να διαψεύδουν την ακρίβεια των στοιχείων που είχαν παράσχει οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας υιοθέτησε η Επιτροπή τις εκτιμήσεις της ως άνω επιτροπής σχετικά με τις τιμές για τα μεταβιομηχανικά απόβλητα.
- 258 Δεύτερον, χάριν ακριβείας, πρέπει να σημειωθεί ότι η αιτίαση της προσφεύγουσας κατά την οποία η Επιτροπή «θεώρησε ότι τεκμαίρεται» ότι τα στοιχεία οικονομικής φύσεως τα οποία είχαν παράσχει οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας ήταν ακριβή δεν αφορά νομικό ζήτημα.
- 259 Πράγματι, κατά το άρθρο 60, παράγραφος 5, του κανονισμού 1907/2006, κατά την εκτίμηση του κατά πόσον υπάρχουν κατάλληλες εναλλακτικές ουσίες ή τεχνολογίες, λαμβάνονται υπόψη από την Επιτροπή όλες οι σχετικές πτυχές, ιδίως, κατά το εν λόγω άρθρο 60, παράγραφος 5, στοιχείο β', η τεχνική και οικονομική σκοπιμότητα των εναλλακτικών επιλογών για τον αιτούντα. Ωστόσο, το άρθρο 60, παράγραφος 5, του κανονισμού 1907/2006 δεν προσδιορίζει μια συγκεκριμένη μέθοδο για την «εκτίμηση» που προβλέπεται στη διάταξη αυτή, η οποία μπορεί να θεωρηθεί ως μέθοδος απαιτούμενη εκ του νόμου και η οποία, με άλλα λόγια, αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της νομικής έννοιας της «εκτιμήσεως».
- 260 Αντιθέτως, η εκτίμηση της υπάρξεως κατάλληλων εναλλακτικών ουσιών ή τεχνολογιών που προβλέπεται στο άρθρο 60, παράγραφος 5, του κανονισμού 1907/2006 αφορά μια διαδικασία εκτιμήσεως ζητημάτων τεχνικής, οικονομικής και επιστημονικής φύσεως, καθώς και περίπλοκων πραγματικών περιστατικών, η οποία έχει ως προορισμό την εξακρίβωση όλων των κρίσιμων στον σχετικό τομέα πτυχών, ιδίως των πτυχών τις οποίες αφορά το άρθρο 60, παράγραφος 5, στοιχεία α', και β', τούτο δε, σε συνάρτηση με τα πληροφοριακά στοιχεία τα οποία η Επιτροπή μπορούσε να έχει στη διάθεσή της κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεώς της περί χορηγήσεως αδείας.
- 261 Στο πνεύμα αυτό, η αιτίαση της προσφεύγουσας, κατά την οποία η Επιτροπή «θεώρησε ότι τεκμαίρεται» ότι ορισμένα στοιχεία που προσκόμισαν οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας ήταν ακριβή, αφορά, στην πραγματικότητα, παράβαση του άρθρου 60, παράγραφος 5, στοιχείο β', του

- κανονισμού 1907/2006 από τη σκοπιά της υπάρξεως ενός ενδεχόμενου (πρόδηλου) σφάλματος εκτιμήσεως και όχι εσφαλμένη ερμηνεία της έννοιας της «εκτιμήσεως» ως νομικού στοιχείου, όπως διατείνεται η προσφεύγουσα.
- 262 Συναφώς, ανεξαρτήτως του ότι η Επιτροπή δεν «θεώρησε ότι τεκμαίρονται» ορισμένα στοιχεία εν προκειμένω, αλλά δέχθηκε τα αποτελέσματα της εξετάσεως της επιτροπής κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης, αφού επισήμανε ότι δεν υφίσταντο αποδείξεις οι οποίες να διαψεύδουν τις πληροφορίες που είχαν προσκομίσει οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας (βλ. σκέψη 257 ανωτέρω), πρέπει να σημειωθεί ότι η προσφεύγουσα δεν προβάλλει, εν προκειμένω, κανένα επιχειρήμα ικανό να αποδείξει ποια πραγματικά ή αποδεικτικά στοιχεία έπρεπε να είχαν λάβει υπόψη η επιτροπή κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης ή η Επιτροπή για να εξακριβώσουν την αξιοπιστία των στοιχείων που περιλαμβάνονταν στην αίτηση χορηγήσεως αδείας ή ακόμη και για να τα θεωρήσουν ανακριβή κατόπιν σχετικού ελέγχου. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν εξηγεί ποια θα μπορούσε να είναι η συγκεκριμένη τεχνική, οικονομική ή επιστημονική μέθοδος βάσει της οποίας θα μπορούσαν να διαλυθούν οι ενδεχόμενες αμφιβολίες όσον αφορά την αξιοπιστία των πληροφοριών για τις τιμές των μεταβιομηχανικών αποβλήτων τις οποίες προσκόμισαν οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας.
- 263 Εξάλλου, όπως σημειώθηκε στη σκέψη 251 ανωτέρω όσον αφορά την ανυπαρξία εναλλακτικών επιλογών, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι το να απαιτείται από την προσφεύγουσα να αναφέρει συγκεκριμένα τα στοιχεία που θα μπορούσαν να κλονίσουν τα συμπεράσματα της Επιτροπής σχετικά με την αξιοπιστία των στοιχείων που περιλαμβάνονταν στην αίτηση χορηγήσεως αδείας δεν σημαίνει ότι αντιστρέφεται το βάρος αποδείξεως που φέρει ο αιτών τη σχετική άδεια, σύμφωνα με το άρθρο 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 69 του κανονισμού αυτού. Αντιθέτως, πρόκειται για απαιτήσεις απορρέουσες από τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 246 ανωτέρω.
- 264 Υπό τις συνθήκες αυτές, το γεγονός ότι απλώς προσάπτεται στην Επιτροπή ότι «θεώρησε ότι τεκμαίρεται» η ακρίβεια των στοιχείων τα οποία είχαν περιλάβει οι αιτούσες στην αίτηση χορηγήσεως αδείας και τα οποία δέχθηκε στη συνέχεια η επιτροπή κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης κατά την κατάρτιση της γνωμοδοτήσεως της κατά το άρθρο 64, παράγραφος 4, στοιχείο β', του κανονισμού 1907/2006 δεν αρκεί για να θεμελιώσει την ύπαρξη προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως.
- 265 Κανένα από τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν είναι ικανό να κλονίσει το συμπέρασμα αυτό.
- 266 Πρώτον, πρέπει να απορριφθεί το επιχειρήμα ότι η προσέγγιση που συνίσταται στο να τεκμαίρεται ότι είναι αξιόπιστες οι πληροφορίες που προσκομίζουν οι αιτούντες άδεια «εκτός αν τρίτοι αποδεικνύουν το αντίθετο» θίγει την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας χορηγήσεως αδείας, διότι αποτελεί κίνητρο για την εκ μέρους των αιτούντων να απόκρυψη των πληροφοριών που είναι αντίθετες προς τα συμφέροντά τους. Το ίδιο ισχύει όσον αφορά το επιχειρήμα ότι, δεδομένου ότι οι οικονομικές πληροφορίες μπορούν επίσης να υπόκεινται σε περιορισμούς λόγω εμπορικού απορρήτου, δεν είναι εύλογο να αναμένεται ότι οι πληροφορίες αυτές θα ανακαλυφθούν και θα γνωστοποιηθούν από τρίτους κατά τη διάρκεια της διαδικασίας διαβουλεύσεως (βλ. σκέψη 230 ανωτέρω).
- 267 Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι είναι ασφαλώς ακριβές ότι υπάρχει συμφέρον να μην αποκρύπτουν οι αιτούντες άδεια τις κρίσιμες στο πλαίσιο μιας διαδικασίας χορηγήσεως αδείας πληροφορίες, πράγμα το οποίο θα μπορούσαν να έχουν την τάση να πράξουν όταν οι πληροφορίες αυτές είναι αντίθετες προς τα συμφέροντά τους.
- 268 Εντούτοις, πρέπει να σημειωθεί εκ νέου ότι η προσφεύγουσα δεν εκθέτει με ποιον τρόπο θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί καλύτερα ο κίνδυνος να αποκρύψει ένας αιτών τη χορήγηση αδείας κρίσιμες πληροφορίες τις οποίες γνωρίζει μόνον ο ίδιος. Αφενός, ούτε η Επιτροπή ούτε οι επιτροπές του ECHA που προβλέπονται στο άρθρο 64, παράγραφος 1, του κανονισμού 1907/2006 έχουν εξουσίες παρόμοιες με εκείνες μιας δημόσιας αρχής ανταγωνισμού ή ακόμη και της εισαγγελικής αρχής κράτους μέλους, παρέχουσες τη δυνατότητα ελέγχου της ακρίβειας των πραγματικών στοιχείων μέσω

αναγκαστικών μέτρων, όπως είναι η έρευνα και η κατάσχεση. Αφετέρου, η λύση την οποία η προσφεύγουσα αναφέρει ως «πρόδηλη», κατά την οποία θα μπορούσε απλώς «να απαιτείται από τους αιτούντες τη χορήγηση αδείας να παρέχουν ένα επαρκές σύνολο αποδείξεων, αξιόπιστων και δυνάμενων να ελεγχθούν» (βλ. σκέψη 231 ανωτέρω), κάθε άλλο παρά πρόδηλη είναι. Πράγματι, το πρόβλημα της υπάρξεως εμπιστευτικών πληροφοριών τις οποίες γνωρίζει μόνον ο αιτών ανακύπτει κάθε φορά που πρέπει να του ζητηθεί να συμπληρώσει ή να διευκρινίσει πληροφορίες που μόνον ο ίδιος κατέχει.

- 269 Δεύτερον, πρέπει να απορριφθούν οι επικρίσεις της προσφεύγουσας σχετικά με το επιχείρημα της Επιτροπής που προβάλλεται στο σημείο 5.2 της αποφάσεως επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, κατά το οποίο «το να απαιτείται να προβαίνει η επιτροπή [κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης] σε ανεξάρτητη έρευνα σχετικά με τα στοιχεία αυτά αποτελεί υπέρμετρη επιβάρυνση της διαδικασίας» (βλ. σκέψη 231 ανωτέρω).
- 270 Πράγματι, πέραν της προβληματικής σχετικά με την «επιβάρυνση της διαδικασίας», την οποία προέβαλε η Επιτροπή, η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει, συγκεκριμένα, τι άλλο θα μπορούσε να πράξει η επιτροπή κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης προκειμένου να ανταποκριθεί στις ανησυχίες της προσφεύγουσας.
- 271 Βάσει των προεκτεθέντων, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε πρόδηλα νομικά σφάλματα και σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως λόγω παραβιάσεως της αρχής της προφυλάξεως στο πλαίσιο της διαδικασίας χορηγήσεως αδείας

- 272 Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει παραβίαση της αρχής της προφυλάξεως, περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 191, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.
- 273 Κατά πρώτο λόγο, κατά την προσφεύγουσα, η ορθή εφαρμογή της αρχής της προφυλάξεως επιτάσσει να φέρει ο αιτών τη χορήγηση αδείας το βάρος να αποδείξει ότι μια ουσία πρέπει να λάβει άδεια. Σε περίπτωση που εξακολουθούν να υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία ή το περιβάλλον, ακόμη και αφού ο αιτών προσκομίσει αποδείξεις, η Επιτροπή θα πρέπει να συναγάγει ότι ο ενδιαφερόμενος δεν ανταποκρίθηκε στο βάρος αποδείξεως που έφερε και ότι δεν μπορεί να χορηγηθεί άδεια για τη χρήση της οικείας ουσίας.
- 274 Εν προκειμένω, αφενός, κατά την προσφεύγουσα, η επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων συνήγαγε ότι «δεν μπορούσε να ποσοτικοποιήσει» τους κινδύνους για την υγεία των εργαζομένων. Αφετέρου, κατά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεως δεν ελήφθη υπόψη το γεγονός ότι το DEHP προκαλεί διαταραχές της ενδοκρινικής δραστηριότητας. Επομένως, η Επιτροπή δεν τήρησε την αρχή της προφυλάξεως, αποφασίζοντας παρά ταύτα να χορηγήσει άδεια για τη χρήση του DEHP. Το ως άνω σφάλμα είχε συνέπειες για τη βασιμότητα της αποφάσεως επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως.
- 275 Δεύτερον, λαμβανομένων υπόψη των ιδιοτήτων του DEHP ως ενδοκρινικού διαταράκτη οι οποίες προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία, πράγμα το οποίο συνεπάγεται ότι η ως άνω ουσία προκαλεί ανησυχίες επιπέδου ισοδυνάμου προς εκείνες που οδήγησαν στην εγγραφή της στον κατάλογο του οποίου προβλέπει το παράρτημα XIV του κανονισμού 1907/2006, η Επιτροπή όφειλε, κατά την προσφεύγουσα, να ζητήσει από τις αιτούσες τη χορήγηση αδείας να επικαιροποιήσουν την αίτηση χορηγήσεως αδείας κατ' εφαρμογήν της αρχής της προφυλάξεως.
- 276 Τρίτον, απαντώντας στο επιχείρημα που προέβαλε η Επιτροπή με το υπόμνημα αντικρούσεως, κατά το οποίο το να λαμβάνονται υπόψη, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως των κινδύνων, ιδιότητες οι οποίες δεν είχαν εντοπιστεί κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως χορηγήσεως αδείας αντιβαίνει προς την αρχή της ασφαλείας δικαίου, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι, κατά τη νομολογία της Ένωσης

σχετικά με την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, που αποτελεί απόρροια της αρχής της ασφαλείας δικαίου, οι επιχειρηματίες δεν μπορούν να έχουν δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στη διατήρηση μιας υφισταμένης καταστάσεως η οποία μπορεί να μεταβληθεί στο πλαίσιο της διακριτικής ευχέρειας που έχουν τα όργανα της Ένωσης.

- 277 Κατά δεύτερο λόγο, και ανεξαρτήτως των ανωτέρω σκέψεων, η Επιτροπή δεν παρέσχε, κατά την προσφεύγουσα, καμία εξήγηση σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο εφάρμοσε την αρχή της προφυλάξεως εν προκειμένω.
- 278 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ως άνω επιχειρηματολογία.
- 279 Συναφώς και κατά πρώτο λόγο, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 191, παράγραφοι 1 και 2, ΣΛΕΕ, η πολιτική της Ένωσης στον τομέα του περιβάλλοντος πρέπει να συμβάλλει στην επίτευξη του σκοπού της προστασίας της υγείας των ατόμων και στηρίζεται, ιδίως, στην αρχή της προφυλάξεως. Η αρχή αυτή έχει εφαρμογή όταν τα όργανα της Ένωσης λαμβάνουν μέτρα προστασίας του περιβάλλοντος. Επιπλέον, η αρχή της προφυλάξεως έχει εφαρμογή όταν τα όργανα της Ένωσης λαμβάνουν μέτρα προστασίας της ανθρώπινης υγείας (πρβλ. απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 2010, *Gowan Comércio Internacional e Serviços*, C-77/09, EU:C:2010:803, σκέψη 72).
- 280 Ειδικότερα, από το άρθρο 1, παράγραφος 3, του κανονισμού 1907/2006 προκύπτει ότι οι διατάξεις του εν λόγω κανονισμού στηρίζονται στην αρχή αυτή.
- 281 Από την αρχή της προφυλάξεως προκύπτει ότι, όταν υπάρχει αβεβαιότητα ως προς την ύπαρξη ή την έκταση κινδύνων για την υγεία των ατόμων, μπορούν να ληφθούν μέτρα προστασίας χωρίς να απαιτείται να αναμένεται να αποδειχθεί πλήρως το υποστατό και η σοβαρότητα των κινδύνων αυτών (βλ. απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 2010, *Gowan Comércio Internacional e Serviços*, C-77/09, EU:C:2010:803, σκέψη 73 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Η ορθή εφαρμογή της αρχής αυτής προϋποθέτει, πρώτον, τον προσδιορισμό των δυνητικώς αρνητικών για την υγεία συνεπειών της προτεινόμενης χρήσεως της επίμαχης ουσίας και, δεύτερον, μια συνολική αξιολόγηση του κινδύνου για την υγεία βάσει των πλέον αξιόπιστων διαθέσιμων επιστημονικών δεδομένων και των πλέον πρόσφατων αποτελεσμάτων της διεθνούς έρευνας (βλ. απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 2010, *Gowan Comércio Internacional e Serviços*, C-77/09, EU:C:2010:803, σκέψη 75 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 282 Στο πλαίσιο αυτό, κατά τη νομολογία, η αρχή της προφυλάξεως δικαιολογεί τη λήψη περιοριστικών μέτρων όταν είναι μεν ανέφικτο να αντληθούν βέβαια συμπεράσματα σχετικά με την ύπαρξη ή την έκταση ενός κινδύνου επειδή τα πορίσματα των μελετών που έχουν εκπονηθεί είναι ανεπαρκή, μη οριστικά ή ασαφή, πλην όμως η πιθανότητα πραγματικής βλάβης για τη δημόσια υγεία εξακολουθεί να υφίσταται σε περίπτωση που ο κίνδυνος επέλθει (βλ. απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 2010, *Gowan Comércio Internacional e Serviços*, C-77/09, EU:C:2010:803, σκέψη 76 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Κατά τη λήψη περιοριστικού μέτρου αποσκοπούντος στην προστασία του περιβάλλοντος ή της ανθρώπινης υγείας, το αρμόδιο θεσμικό όργανο υποχρεούται να προβεί σε δίκαιη στάθμιση μεταξύ της αρχής της προφυλάξεως και της αρχής της αναλογικότητας. Τούτο απορρέει από τη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 281 ανωτέρω, υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5, παράγραφος 4, ΣΕΕ και που αποτελεί μέρος των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης. Κατόπιν τούτου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η αρχή της προφυλάξεως δικαιολογεί τη λήψη περιοριστικών μέτρων μόνον υπό την προϋπόθεση ότι τα μέτρα αυτά όχι μόνον είναι αντικειμενικά και δεν εισάγουν δυσμενείς διακρίσεις, αλλά και είναι σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας (προτάσεις του γενικού εισαγγελέα M. Bobek στην υπόθεση *Confédération paysanne* κ.λπ., C-528/16, EU:C:2018:20, σκέψη 51).

- 283 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι, δυνάμει της αρχής της προφυλάξεως, όταν η επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων διαπιστώνει την ύπαρξη αμφιβολιών όσον αφορά τους κινδύνους για τους εργαζομένους η Επιτροπή δεν πρέπει να χορηγεί άδεια στο πλαίσιο του άρθρου 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006. Με άλλα λόγια, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η Επιτροπή όφειλε οπωσδήποτε να αρνηθεί να χορηγήσει την επίμαχη εν προκειμένω άδεια.
- 284 Πρέπει να σημειωθεί, όμως, πρώτον, ότι η αρχή της προφυλάξεως, όπως αυτή προβλέπεται στο άρθρο 191, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, αφορά τη δράση της Ένωσης και δεν μπορεί να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι ένα θεσμικό όργανο της Ένωσης υποχρεούται, δυνάμει της αρχής αυτής, να λάβει συγκεκριμένο μέτρο, όπως είναι η άρνηση χορηγήσεως αδείας στην οποία αναφέρεται η προσφεύγουσα. Πράγματι, η διάταξη αυτή περιορίζεται στο να προσδιορίζει τους γενικούς σκοπούς της Ένωσης στον τομέα του περιβάλλοντος, καθόσον το άρθρο 192 ΣΛΕΕ αναθέτει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που αποφασίζουν με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, να προσδιορίζουν τον ενδεδειγμένο τρόπο δράσεως προς επίτευξη των σκοπών αυτών. Επιπλέον, καίτοι είναι ακριβές ότι η αρχή αυτή μπορεί να δικαιολογήσει τη λήψη περιοριστικού μέτρου εκ μέρους θεσμικού οργάνου, ωστόσο δεν επιβάλλει κάτι τέτοιο.
- 285 Κατά τα λοιπά, πρέπει να σημειωθεί ότι ούτε το άρθρο 1, παράγραφος 3, του κανονισμού 1907/2006 μπορεί να στηρίξει, αυτό και μόνο, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή όφειλε να αρνηθεί να χορηγήσει την επίμαχη άδεια.
- 286 Δεύτερον, εν προκειμένω, σε αντίθεση με όσα διατείνεται η προσφεύγουσα (βλ. σκέψη 273 ανωτέρω), δεν υπήρχαν αμφιβολίες σχετικά με τους κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία. Αντιθέτως, ήταν απολύτως βέβαιο ότι το DEHP ενείχε κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία. Όπως σημειώθηκε στη σκέψη 1 ανωτέρω, η ως άνω ουσία έχει τοξικές ιδιότητες για την αναπαραγωγή κατά την έννοια του άρθρου 57, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού. Εν προκειμένω, η επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων είχε επιστήσει την προσοχή της Επιτροπής στην ύπαρξη αμφιβολιών όσον αφορά τα λεγόμενα των αιτουσών τη χορήγηση αδείας ως προς τον έλεγχο των κινδύνων που απορρέουν από το DEHP όταν οι εργαζόμενοι εκτίθενται στην ως άνω ουσία. Κατά την άποψη της ως άνω επιτροπής, οι αιτούσες τη χορήγηση αδείας δεν είχαν αποδείξει ότι οι κίνδυνοι για την υγεία των εργαζομένων που προκύπτουν από τις δύο ζητούμενες χρήσεις όντως τελούσαν υπό έλεγχο σύμφωνα με το άρθρο 60, παράγραφος 2, του κανονισμού 1907/2006. Αυτός ήταν κατ' ουσίαν ο λόγος για τον οποίο η Επιτροπή επέλεξε την «κοινωνικοοικονομική διαδικασία» που προβλέπεται στο άρθρο 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006.
- 287 Ωστόσο, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η επιλογή της Επιτροπής να ακολουθήσει την «κοινωνικοοικονομική διαδικασία» του άρθρου 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006 συνιστά παραβίαση της αρχής της προφυλάξεως. Ο τρόπος χορηγήσεως αδείας κατά τη διαδικασία αυτή ορθώς προβλέφθηκε για να παράσχει τη δυνατότητα στις επιχειρήσεις να διαθέτουν στο εμπόριο ουσίες που ενέχουν μεν, μεταξύ άλλων, κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία, τα κοινωνικοοικονομικά οφέλη τους όμως υπερτερούν.
- 288 Όπως απορρέει από την αιτιολογική σκέψη 69 του κανονισμού 1907/2006, αφενός, και από το άρθρο 60, παράγραφος 4, του κανονισμού αυτού, αφετέρου, όταν δεν αποδεικνύεται ότι οι κίνδυνοι που συνεπάγεται η χρήση μιας ουσίας για την υγεία του ανθρώπου ή το περιβάλλον σαφώς τελούν υπό έλεγχο, είναι δυνατή η χορήγηση αδείας μόνον αν μπορεί να αποδειχθεί ότι τα κοινωνικοοικονομικά οφέλη από τη χρήση της οικείας ουσίας υπερτερούν των κινδύνων που συνδέονται με τη χρήση της και αν δεν υπάρχουν κατάλληλες εναλλακτικές ουσίες ή τεχνολογίες οικονομικώς και τεχνικώς βιώσιμες.
- 289 Εν προκειμένω, πρέπει να υπομνησθεί, ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 211 έως 223 ανωτέρω, το επιχείρημα της προσφεύγουσας κατά το οποίο οι ιδιότητες του DEHP ως ενδοκρινικού διαταράκτη έπρεπε να είχαν ληφθεί υπόψη κατά την εκτίμηση των κινδύνων που απαριθμούνται στο άρθρο 60,

- παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006 απορρίφθηκε βάσει συστηματικής ερμηνείας των παραγράφων 2 και 4 του άρθρου αυτού. Η αρχή της προφυλάξεως δεν μπορεί να ερμηνεύεται κατά τρόπον ώστε να θίγει τη συνοχή μεταξύ των δύο αυτών παραγράφων του άρθρου 60 του κανονισμού 1907/2006.
- 290 Τρίτον, όταν έλαβε περιοριστικό μέτρο με σκοπό την προστασία του περιβάλλοντος ή της ανθρώπινης υγείας, το αρμόδιο θεσμικό όργανο ήταν υποχρεωμένο να προβεί σε δίκαιη στάθμιση μεταξύ της αρχής της προφυλάξεως και της αρχής της αναλογικότητας (βλ. σκέψη 282 ανωτέρω).
- 291 Κατά πάγια νομολογία, η αρχή της αναλογικότητας, που καταλέγεται μεταξύ των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης, επιτάσσει να είναι οι πράξεις των θεσμικών οργάνων της Ένωσης πρόσφορες για την επίτευξη των επιδιωκόμενων με την οικεία ρύθμιση θεμιτών σκοπών και να μην υπερβαίνουν τα όρια του αναγκαίου για την επίτευξη των εν λόγω σκοπών, εξυπακουομένου ότι, εφόσον υφίσταται επιλογή μεταξύ περισσότερων κατάλληλων μέτρων, πρέπει να επιλέγεται το λιγότερο επαχθές και ότι οι προκαλούμενες δυσχέρειες δεν πρέπει να είναι υπέρμετρες σε σχέση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς (βλ. απόφαση της 4ης Μαΐου 2016, *Pillbox* 38, C-477/14, EU:C:2016:324, σκέψη 48 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 292 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι το άρθρο 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006 συνιστά, αφηρημένα, την έκφραση της σταθμίσεως μεταξύ της αρχής της προφυλάξεως και της αρχής της αναλογικότητας σε περίπτωση κατά την οποία δεν πληρούνται μία από τις προϋποθέσεις του άρθρου 60, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, εν προκειμένω η προϋπόθεση που αφορά την απόδειξη περί της θέσεως υπό έλεγχο του κινδύνου για την υγεία του ανθρώπου ή για το περιβάλλον ο οποίος απορρέει από τη χρήση μιας συγκεκριμένης ουσίας λόγω των εγγενών ιδιοτήτων της, που παρατίθενται στο παράρτημα XIV του κανονισμού 1907/2006.
- 293 Πράγματι, καθόσον επέτρεψε τη χορήγηση αδείας σε μια περίπτωση στην οποία όλοι οι κίνδυνοι που συνδέονται με τη χρήση μιας ουσίας που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία δεν τελούν δεόντως υπό έλεγχο, στην οποία όμως τα κοινωνικοοικονομικά οφέλη που απορρέουν από τη χρήση της ουσίας αυτής υπερτερούν των κινδύνων που συνδέονται με τη χρήση της και δεν υπάρχουν κατάλληλες εναλλακτικές ουσίες ή τεχνολογίες οικονομικώς και τεχνικώς βιώσιμες, ο νομοθέτης της Ένωσης προέβη σε στάθμιση μεταξύ, αφενός, της προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος και, αφετέρου, των συμφερόντων του αιτούντος τη χορήγηση αδείας, καθώς και των κοινωνικοοικονομικών οφελών που προκύπτουν από τη χρήση της σχετικής ουσίας.
- 294 Ασφαλώς, σε περιπτώσεις όπως η υπό κρίση, η συγκεκριμένη στάθμιση των επίμαχων συμφερόντων μπορεί να δικαιολογήσει την ενέργεια της Επιτροπής να επιβάλει συγκεκριμένες ρυθμίσεις παρακολούθησής της χρήσεως της ουσίας και να ορίσει μια σύντομη περίοδο επανεξετάσεως. Ωστόσο, από το άρθρο 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006 προκύπτει ότι, αν οι προϋποθέσεις της διατάξεως αυτής πληρούνται, η Επιτροπή δεν μπορεί να αρνηθεί να χορηγήσει την άδεια, διότι άλλως παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας.
- 295 Υπό τις συνθήκες αυτές, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η αρχή της προφυλάξεως δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει στην Επιτροπή να αρνηθεί να χορηγήσει άδεια η οποία θα μπορούσε να χορηγηθεί δυνάμει του άρθρου 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006.
- 296 Κατά δεύτερο λόγο, όσον αφορά την αιτίαση της προσφεύγουσας που στηρίζεται στην άποψη ότι, λαμβανομένων υπόψη των ιδιοτήτων του DEHP ως ενδοκρινικού διαταράκτη, ήτοι του γεγονότος ότι επρόκειτο για ουσία που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία, η Επιτροπή όφειλε να ζητήσει από τις αιτούσες τη χορήγηση αδείας να επικαιροποιήσουν την αίτησή τους κατ' εφαρμογήν της αρχής της προφυλάξεως (βλ. σκέψη 275 ανωτέρω), πρέπει να σημειωθεί ότι, με το επιχείρημα αυτό, η προσφεύγουσα φαίνεται να εκτιμά ότι η Επιτροπή θα μπορούσε να ζητήσει από τις αιτούσες να της παράσχουν συμπληρωματικές πληροφορίες πριν λάβει την απόφασή της. Το επιχείρημα αυτό, όμως,

δεν είχε προβληθεί καθ'αυτό από την προσφεύγουσα στην αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως. Πράγματι, η προσφεύγουσα δεν ισχυρίστηκε σε κανένα σημείο της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως ότι, δυνάμει της αρχής της προφυλάξεως, η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να ζητήσει από τις αιτούσες τη χορήγηση αδείας να της προσκομίσουν συμπληρωματικές πληροφορίες και, επομένως, να επικαιροποιήσουν την αίτηση χορηγήσεως αδείας. Αντιθέτως, στην αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως, η προσφεύγουσα προέβαλε παραβίαση της εν λόγω αρχής λόγω του ότι η Επιτροπή δεν είχε λάβει υπόψη τις ιδιότητες του DEHP ως ενδοκρινικού διαταράκτη, ήτοι λόγω του γεγονότος ότι πρόκειται για ουσία που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία.

- 297 Για τους ίδιους λόγους με εκείνους που εκτίθενται στη σκέψη 55 ανωτέρω, το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.
- 298 Επιπλέον και ως επαλλήλως, επί της ουσίας, η αιτίαση της προσφεύγουσας που συνδέεται με την ανάγκη των αιτουσών τη χορήγηση αδείας να επικαιροποιήσουν την αίτησή τους, λαμβανομένων υπόψη των ιδιοτήτων του DEHP ως ενδοκρινικού διαταράκτη και του γεγονότος ότι πρόκειται για ουσία που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία, είναι αβάσιμη. Πράγματι, δεδομένου ότι, κατά την ημερομηνία της αποφάσεως περί χορηγήσεως αδείας, οι ιδιότητες του DEHP ως ενδοκρινικού διαταράκτη, ήτοι το γεγονός ότι πρόκειται για ουσία που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία, δεν περιλαμβάνονταν στο παράρτημα XIV του κανονισμού 1907/2006, η Επιτροπή δεν είχε την υποχρέωση να τις λάβει υπόψη. Οι ιδιότητες αυτές δεν αποτελούν μέρος του συνόλου των κρίσιμων στοιχείων τα οποία η Επιτροπή πρέπει να λαμβάνει οπωσδήποτε υπόψη, όπως οι κρίσιμες πληροφορίες που απαριθμούνται στη σκέψη 216 ανωτέρω.
- 299 Υπό τις συνθήκες αυτές, το επιχείρημα της προσφεύγουσας που εκτίθεται στη σκέψη 275 ανωτέρω πρέπει να απορριφθεί.
- 300 Κατά τρίτο λόγο, λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, είναι αλυσιτελής η αιτίαση της προσφεύγουσας ότι, κατ' ουσίαν, σε περίπτωση που η Επιτροπή είχε λάβει υπόψη τις ιδιότητες του DEHP ως ενδοκρινικού διαταράκτη και το γεγονός ότι πρόκειται για ουσία που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία πριν εκδώσει την απόφαση περί χορηγήσεως αδείας, οι αιτούσες δεν μπορούσαν να έχουν δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στο ότι η Επιτροπή δεν θα τους ζητούσε επικαιροποίηση των στοιχείων προκειμένου να συνεκτιμηθούν οι ως άνω ιδιότητες.
- 301 Το ίδιο ισχύει, κατά τέταρτο λόγο, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας, που εκτίθεται στη σκέψη 270 ανωτέρω, με το οποίο σκοπείται να αποδειχθεί ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να στηρίζεται στην αρχή της ασφαλείας δικαίου για να θεραπεύσει το γεγονός ότι, κατά τον χρόνο της καταθέσεως της αιτήσεως χορηγήσεως αδείας, οι αιτούσες δεν είχαν γνώση των ιδιοτήτων του DEHP ως ενδοκρινικού διαταράκτη που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία.
- 302 Τέλος, κατά πέμπτο λόγο, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας, που εκτίθεται στη σκέψη 277 ανωτέρω, κατά το οποίο η Επιτροπή δεν παρέσχε καμία εξήγηση για τον τρόπο με τον οποίο εφάρμοσε την αρχή της προφυλάξεως εν προκειμένω.
- 303 Καθόσον το επιχείρημα αυτό πρέπει να ερμηνευθεί ως αιτίαση με σκοπό να αποδειχθεί έλλειψη αιτιολογίας στην απόφαση επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, πρέπει να υπομνησθούν τα ακόλουθα στοιχεία.
- 304 Κατά πάγια νομολογία, η επιβαλλόμενη από το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξεως, από αυτήν δε πρέπει να διαφαίνεται κατά τρόπο σαφή και χωρίς αμφισημία η συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εξέδωσε την πράξη, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους ελήφθη το μέτρο και στο αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκήσει τον έλεγχό του. Η υποχρέωση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα όλες τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, ιδίως το περιεχόμενο της πράξεως, τη φύση των παρατιθέμενων λόγων και το συμφέρον που έχουν

ενδεχομένως για παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά (βλ. απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 2018, Schenker κατά Επιτροπής, C-263/16 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2018:58, σκέψη 51 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 305 Εντούτοις, η αιτιολογία δεν απαιτείται να παραθέτει εξαντλητικά όλα τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται, καθώς και το σύνολο των κανόνων δικαίου που διέπουν τον σχετικό τομέα (βλ. απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 2018, Schenker κατά Επιτροπής, C-263/16 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2018:58, σκέψη 51 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 306 Εν προκειμένω, όμως, στο σημείο 7 της αποφάσεως επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως, η Επιτροπή ανέφερε ότι «αν έπρεπε να απαγορευθούν, βάσει της αρχής της προφυλάξεως, όλες οι χρήσεις μιας ουσίας περιλαμβανόμενης στο παράρτημα XIV [του κανονισμού 1907/2006] επειδή η ουσία αυτή θεωρείται ως ενδοκρινικός διαταράκτης, τούτο θα ματαίωνε τον σκοπό και θα αναιρούσε την αποτελεσματικότητα της υποχρέωσης χορηγήσεως αδειας». Επομένως, αντιθέτως προς όσα προβάλλει η προσφεύγουσα, η Επιτροπή όντως εξήγησε πώς επρόκειτο να εφαρμόσει την αρχή της προφυλάξεως εν προκειμένω.
- 307 Υπό τις συνθήκες αυτές, επειδή απορρίφθηκαν όλα τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν προς στήριξη του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.
- 308 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, δεδομένου ότι απορρίφθηκαν και οι τέσσερις λόγοι ακυρώσεως που προβλήθηκαν προς στήριξη του τρίτου αιτήματος, καθώς και του δεύτερου αιτήματος, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της, περιλαμβανομένου του πέμπτου αιτήματος, το οποίο εξάλλου δεν ενισχύεται με κάποια επιχειρηματολογία και με το οποίο ζητείται να διαταχθεί κάθε άλλο πρόσφορο μέτρο.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 309 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να φέρει, επιπλέον των δικών της δικαστικών εξόδων, και τα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής.
- 310 Κατ' εφαρμογή του άρθρου 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους. Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο στ', του Κανονισμού Διαδικασίας, με τον όρο «όργανα» νοούνται τα θεσμικά όργανα της Ένωσης που αναφέρονται στο άρθρο 13, παράγραφος 1, ΣΕΕ καθώς και τα λοιπά όργανα και οι οργανισμοί που ιδρύονται με τις Συνθήκες ή με πράξη η οποία εκδίδεται προς εκτέλεση των Συνθηκών και που μπορούν να είναι διάδικοι ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Κατά το άρθρο 100 του κανονισμού 1907/2006, ο ECHA είναι οργανισμός της Ένωσης. Επομένως, ο ECHA θα φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

- 2) Η ClientEarth φέρει, επιπλέον των δικών της δικαστικών εξόδων, και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA) φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Γρατσίας

Dittrich

Ulloa Rubio

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 4 Απριλίου 2019.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς	2
Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων	4
Σκεπτικό	5
Επί του αιτήματος ακυρώσεως της αποφάσεως περί χορηγήσεως αδείας	5
Επί του αιτήματος ακυρώσεως της αποφάσεως επί της αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως	6
Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε πλάνη περί το δίκαιο και σε σφάλματα εκτιμήσεως σχετικά με το ζήτημα αν η αίτηση χορηγήσεως αδείας είναι σύμφωνη προς το άρθρο 62 και το άρθρο 60, παράγραφος 7, του κανονισμού 1907/2006	7
– Επί του πρώτου σκέλους, που στηρίζεται σε νομικό σφάλμα και σε σφάλματα εκτιμήσεως ως προς την ερμηνεία της έννοιας «χρήση» που περιλαμβάνεται στο άρθρο 56, παράγραφος 1, στοιχείο α', και στο άρθρο 62, παράγραφος 4, στοιχείο γ', του κανονισμού 1907/2006	7
– Επί του δεύτερου σκέλους, που στηρίζεται στην ύπαρξη νομικών σφαλμάτων και σφαλμάτων εκτιμήσεως σε σχέση με ελλείψεις στην έκθεση χημικής ασφάλειας	16
– Επί του τρίτου σκέλους, που στηρίζεται σε πρόδηλα νομικά σφάλματα και σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως όσον αφορά τη σχέση με τις ελλείψεις στην εκτίμηση κατάλληλων εναλλακτικών επιλογών	25
– Επί του τετάρτου σκέλους, που στηρίζεται σε νομικό σφάλμα κατά την ερμηνεία του άρθρου 60, παράγραφος 7, και του άρθρου 64, παράγραφος 3, του κανονισμού 1907/2006	27
Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως κατά την κοινωνικοοικονομική εκτίμηση την οποία προβλέπει το άρθρο 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006	29
– Επί του πρώτου σκέλους, που στηρίζεται σε νομικά σφάλματα και σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως σχετικά με το πλαίσιο αναφοράς της κοινωνικοοικονομικής εκτιμήσεως	30
– Επί του δεύτερου σκέλους, που στηρίζεται σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κατά την εκτίμηση της ισορροπίας μεταξύ κινδύνων και οφελών	31
– Επί του τρίτου σκέλους, που στηρίζεται σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως επειδή δεν ελήφθησαν υπόψη πληροφορίες στο πλαίσιο της κοινωνικοοικονομικής εκτιμήσεως	33
Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε νομικά σφάλματα και σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως υπό το πρίσμα του άρθρου 60, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού 1907/2006 σχετικά με την εξέταση των εναλλακτικών επιλογών	36
Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε πρόδηλα νομικά σφάλματα και σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως λόγω παραβιάσεως της αρχής της προφυλάξεως στο πλαίσιο της διαδικασίας χορηγήσεως αδείας	43
Επί των δικαστικών εξόδων	48

